உ

கடவுள்துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இவை.

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம்-ம-ா-ா-ஸ்ரீ

பொன்னுசாமித் தேவரவர்கள்

அனுமதியினால் முன்பதிப்பித்த பற்பல

பிரிதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகசேர்த்து.

திருமணவூர்.

முனிசாமிமுதலியாரவர்களாற்

பார்வையிடப்பட்டு

நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

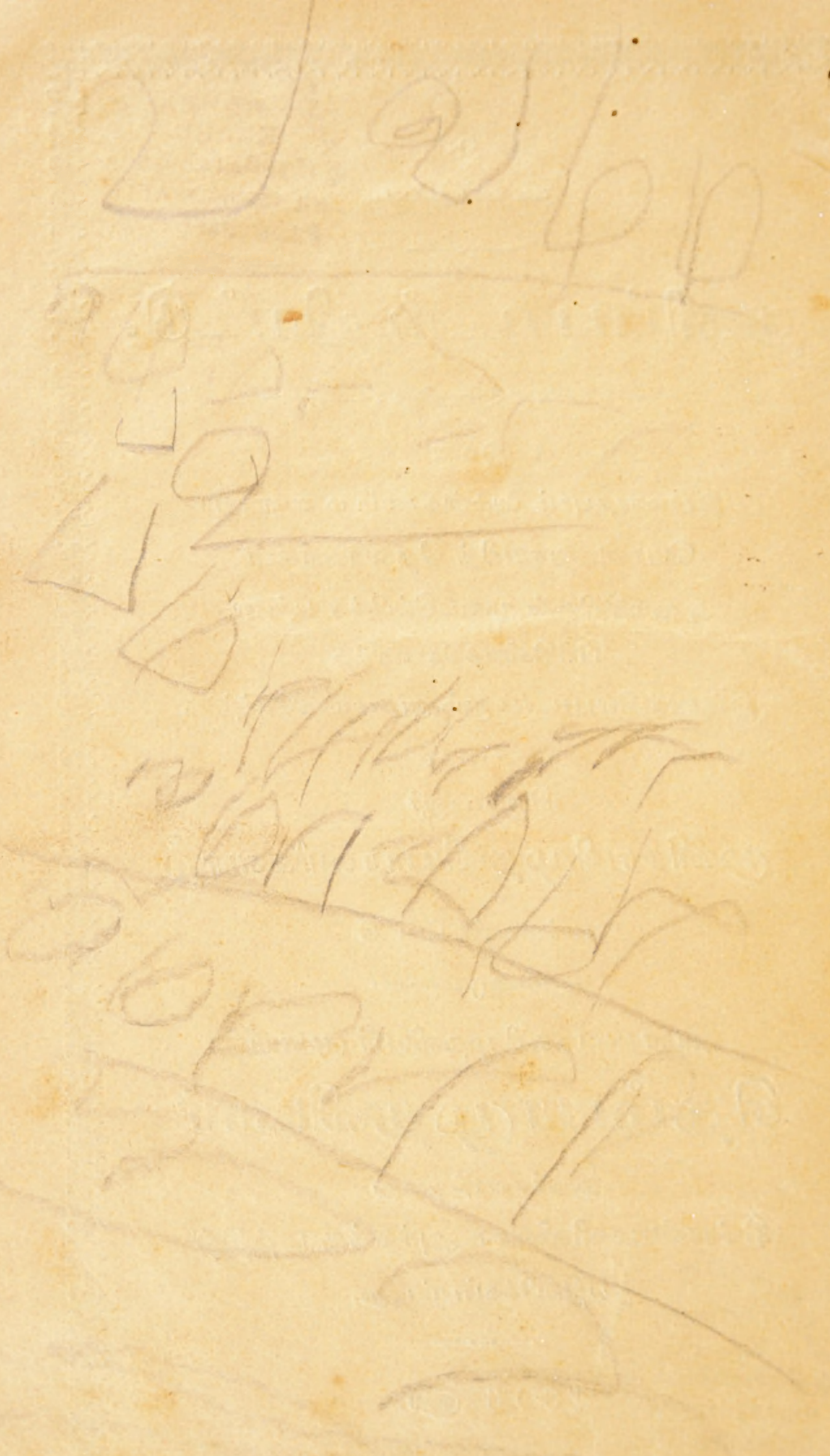
சிதம்பரமுதலியார்

அவர்களாற் றமது

சிரோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896 ஸு.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷ்க்ஷமஸ்து.

ஸ்ரீமஹாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த

ம-௱-௱-ஸ்ரீ, முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார் குமாரர்

கோ, சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிமிழற்றுமைங் கற்பகனன்னிழலிற் றனியரசுபுரியிந்த்ரனும் தலைசேரும்ராமநாதபுரநற்சமஸ்தானமாநேசரென்னும், அண்ணன்மதவேள்பொன்னு சாமிதேவப்ரபலர்அமராராமகிலத்தனோர், அகமகிழ்ந்துட்கொடைத் திருமாலெனுந்தில்லை யம்பூரரும்புவிதுதி, பண்ணவருமுயர்சந்த்ர சேகரக்கவிராஜ பண்டிதரெழிற்கச்சியம், பதிமருவுவித்துவான்கச்சபாலயரெனப்பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெண்ணரும்புலவர்புகல் கவிகளாங்கடலையவ ரிணையின்மதிமந்திரத்தால், இனிதிற்கடைந்தமுத மாந்தனிப்பாடலை யெடுத்திங்களித்தனரோ.

தலைமைபெறுமதிசைவர்சிவஞானதேவர்சுதர் தகுராமநாதபுரநற், சமஸ்தானமதனுக்கு முயர்பரமசிவனடி தனக்குமானேசர்வழுதி, தானென்னமுத்தமிழ்ப் பைங்கூழ்தழைத்திடச் சந்ததம்பொன்மாரி பெய் தகைமையதனாற்பொன்னுசாமிதேவாபெயர்கொள் தனுமாரர்புகலவளவில்கலைகளுணர்தில்லையம்பூர்சந்த்ரசேகரகவிராஜபண்டிதருமவண், காஞ்சிமாசெய்திருவேமெனக்கணங்கங்கணங்கட்டியே, கலைகடவிடைப்பலவிடக்கடலிற்சிதறிவெகுகாலமுன்வீழ்ந்திருந்த அலகினற்பொருடனைக்கண்டெடுத்திண்டுசெலர்த்தமிவைதாருமாரு, அவனியில்வழங்குமெண்ணறுதனிப்பாடல்களவைக்குணயமுற்றுவைகளைஅன்றுசொன்னவர்கருத்திற்கணுவும் வழுவாதனத்துறையதிருட்பமாய், ஆறுய்ந்தொருங்குசேர்த் தகிலமெல்லாம்புகழ் வச்சிற்பதிப்பித்ததைக்கண், டுலகினிவ்விருவர்தங் கல்வித்திறத்தைய்யாராலுணராதுவித்தைக்கியான், ஒருவனேயென்றெண்ண விழிவென்னவருமுக னொளிரகங்குன்றினினறான், உயர்முனிவனெனச்சானுடம்பொருசாணினுமொடுங்கினனிவர்புலமைதேர், துரகவெங்தொருசாலருந்திவிழியிமையாலலோடியதமுற்றனனரோ.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலட்சுமிகடாட்சமஸ்து.

சாந்துகவிகள்.

இவை
சென்னைத் துரைத்தனக் கல்விசாலையில் தமிழ்த்தலைமைப் புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா,

சீர்மலியேர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பன்னருந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்த
துங்கமிகுத்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வான்காளமேகம்
தெள்ளுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பராதியாம்
நாவலரென்னு நன்முகில்பருகி
ஓவரவாங்கரங் கொழுக்கியகவியாம்
தண்ணறுமமுதை மண்ணர்செவியால்
உண்டுகளிப்பதே யுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொன்னாடொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகியதிறகமாம்
பலர்புகழிராம நாதநற்பதியினில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோனடாத்து சங்கேந்துதிருமால்
திரியலாமடங்கல் சற்குணமேரு
அறிவையற்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுருகலிதனை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழுவும்
சிவஞானதேவன் தெய்வப்பயனே
புவிமிசையுருக்கொடுப் போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமியெனும்பூபாலன்
தன்மனமுவந்து தயங்குறவெழுதர
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடச்சொன்ன
அரியதவத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புன்னாடதனில்
மன்னுகில்லையம்பூ ரென்னும்பதிவாழ்
வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ்கவி ராசபண்டிதனால்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழுத்தகனியினை
வான்கவிகவ்வூஉ மகதிக்கிந்து
தாணூடறீக்குந் தண்டலைபுடுத்த
மணலியம்பதிவாழ் மாண்புறநல்லோன்
குணநிதிநறுமலரக குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரியபெரியனன்
வருஉங்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
கெழூஉவுறுப்பதித்துக் கிளர்வித்தன்றே

இஃது
காஞ்சீபுரம் பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையிற்
றமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
வித்துவான் காஞ்சீபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனிமய
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையன்மேவி யிற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரேயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதினமுன்னரே
மூண்டுளவளமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ்வல்லோர் நாடுமதன்வளம்
தெற்றனவிரைக்குதுஞ் சிடுமெனத்தந்தம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணநலந்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாதி
அன்னவாபின்வழி மறிஞர்களனைதயோர்த்
தென்னப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்துமென்னிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமேனு
எண்ணியெண்ணி ஏக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபயனென வுலப்புறாஉம்பாண்டிநன்
னுண்டுளவிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தக்வுடனேத்தி
அலமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி யரியசெணமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாடும்புகழ்சாணி
அந்தணாசிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழக்கவுண்மதிதாங்
கியாதொருபொருளுமில் லையென்றருள்

சேதுபதியென்னுஞ் செல்வேன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறித்தென் றறிந்தாள்றமைந்தசொற்
றிறத்தாற்றியும் தோச்சின்னூலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளம்
அதிநுட்புமியாவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயரதனாற் றனபதியிவனெனா
மண்புவியோர்கண் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணு
துன்னுற்சாகமொடு தொகுத்தியற்றுக
என்னுறைசெய் வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுகுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராசபண்டிதன்
தளிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனேத்தும்
இல்லையம்பூர்ச் செங்காப்புலவன்
சந்திரசேகரர் தகுபெயரறிஞன்
புந்தியிணைய்ந்த பொற்புளதாங்கனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாத்திரட்டதனை
நீடக்கமுங்கொலா னிகழவிடாது
பாருள்வாழ்வோர் பாண்டுக்கண்டிலாச்
சீருள்வரியாற் றிகழ்பதித்தன்னன்
கனிதமிலாவளங் காட்டுபுவிளங்கும்
மணலிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகனவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவலிலாக்கேள்வி தகைசாலறிஞன்
பெரியகசபின்பெயரினன்
உரியவுலகமும்மப்புறற்பொருட்டே

இஃது

சென்னைத்துரைத்தனக்கல்விச்சங்கத்தில்தமிழ்ப்புலவராகிய

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற்பெருநகர்வைகிய
புலம்புரிபுல்வராமவ்வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமா நின்கரிமருப்பும்
வள்ளுவரென்னும்வெள்ளூநற்கதலியும்
சீரியவௌவையாரெனுஞ்சாலியுஞ்
ஒட்டக்கூத்தராம் வட்டவாரிகமும்

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
வேசுறுசிவப்பிர காசரமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பானிறவிபபியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவமையத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வகைச்
சந்தங்கேறு இந்துதன்மணியின்
வர்க்கமதனைப் பொற்கம்பியன்போல்
வடுத்தவிர்ந்தடவாந் தெடுத்துவிருத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாகக் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளிறும்பூதெய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென
றரசரேவிரை செயபூந்தாரன்
இரவலர்க்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
பலவளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகள்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேககுமாரம் நாதர்புரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வந்தவதரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்து மொருங்கிதிலுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தரன்
நன்னயமாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
ஆழ்திரைப்பொன்னி சூழ்புனனாட்டினில்
மல்லலம்பழனத் தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருங்கர் சந்திரசேகரக்கவி
ராசன்பண்டிதனு லரசறத்திருத்தித்
தேமலர்ச்சோலையும் தாமரைவாவியும்
மன்னியமணலி யென்னும்நகரோன்
கால்புறுகின்ற கைவசிகாமணி
பாலியென்னுஞ் சீலமார்ந்தியினன்
திருவளநல்லொளி சேர்குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்நிலவிய பெரியதம்பி
எனப்பெயர்மரு யவனப்புறுகுணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டு வகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையும்பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் பலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்தும் கறசா ஈ ஆஜம் என்னும் பாடசாலையில்
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும் கூவம்
௳ சிதம்பரமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது,

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லையம்பூரணமதியிற்ற புத்தாய்ந்துண்மை
தொடர்பெருமேர் திருக்கடவுட்பலகைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழக்கவிஞர் முதற்றமிழ்மேதக்
சுருதிமொழித்தலைவர்பண்டு தொகுத்துச்சேர்த்த
சொல்லையம்பூருகத்தினிய சுவைபாலிக்குந்
செழுங்கனியவெளப் பயத்தற்கியநூலன்றிச்
சிலநிமித்தத்துளுற்று பலகவிதைச்செம்பொன்
நிகைமறைந்தங்குறை வுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லையம்பூர்ச்சந்திரசேகரம் போர்வாய்ந்த
தெளிதருநாவனெனுஞ் சனங்கண்கொண்டு
தெரிந்தெடுத்தச்சினி பதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகெட்டளிதுளங் குந்திறந்தந்தானூற்
றில்லையம்பூர்சடிலனையுண் ணெகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூய்மையும்வாய்மையு முடையான்ராமநாடர்ச்
சொன்மருவுபுரன் பொன்னுசாமிபாறன்
சொல்மணலிப்பதிப்ப பெரியதம்பிவேளே.

இஃது தமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர்
இருச்சப்ப உபாத்தியாயரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர் காளமேகம் நவில்பொய்யாமொழியெளவை நயந்துரைத்த, பொற்கவியைத்திரட்டியச்சிற்பதிக்கவென்னப் பொன்னுசாமித்தேவர்பொறையான்மிக்கோன், சிற்குணன்ருள்பணியன்பன் சொல்லச்சந்திரசேகரனுன்கவிராசன் திருத்திநல்க, எற்குலவுபெரிய தம்பிமணலிவாசன் இநஞ்சிலைலேலெழுத்துப்போலியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத் திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுபள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டமணிமாட மேனிலைபின்முகிலுலவச் சிறப்பினோங்கும், திருக்காட்டுப்பள்ளியெனு மெழிலூரான் செங்குவளைச் செழும்புந் தாரான், கார்கொண்டவேங்கடனன்மலையானேர்பாலித்திபுடையோன் கன்னன், கடலுலகம்புகழ்ந்திடுநல்வேளாளர்மரபுதித்தோன்கருதுமே லோன், வார்கொண்டமுலைமாதர்மடலூரு மெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீ ரன் வாய்மைபெறுராமசாமிக்குரிசிலோரைம்பான்வருடங்காரும், ஏர் [illegible]ண்டவன்பினெடுபொருள்செலவிட்டருஞ்செய்யுளிதினிற்றேடிஎ [illegible]த்த, பலபாட்டுப்பிரதியொன் றுகந்துபுகழீக்குற்றனே.

சாத்துக்கவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

உ

கணபதிதுணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

காளமேகப் புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக்காவிலுறை யென்னானைக்கன்றளித்த
போரானைக்கன்றுதனைப் போற்றினால்—வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும் புத்திரவுற்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந் தான்.

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாய் - வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

சிலேடைகள்

ஆமணக்கும்-யானைக்கும்.

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்குநேரே குலைசாய்க்கும் எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம்.

வைக்கோலுக்கும்-யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோலமேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம்.

பாம்புக்கும்-வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கும் நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டால் மீளாது-விஞ்சுமலர்த்

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம்.

பாம்புக்கும்-எள்ளுக்கும்.

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின்ற முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றின்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடும்பாம்பெள்ளெனவே யோது.

பிண்ணாக்கு-பிளவுள்ளநாக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமேலாடும் - எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம்.

அரிகாற்று-அறிபடல்

முகுந்தனுக்கும்-முறத்துக்கும்.

வல்லரியாயுற்றிடலால் மாதர்கையிற்பற்றிடலால்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலா லன்றுலகளந்த
முகுந்தனுக்குமேயாகும் முறம்.

சந்திரனுக்கும்-மலைக்கும்.

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வயன்பணிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற் சென்று-தலைமேல்
உதித்துவரலா லுயர்வாபலையை
மதிக்குநிகராக வழுத்து.

நாய்க்கும்-தேங்காய்க்கும்.

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது-சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு.

மீனுக்கும் பேனுக்கும்.

மன்னீரிலேபிறக்கு மற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும் பெருமையால்-சொன்னேன்கேள்
தேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ்சரி யாமே.

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலால் கால்சேரவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னுடை யிழுத்தக்கால்-முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாலப்பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து. ௧௧

வெற்றிலைக்கும்-வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையானீரிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளுகையாற்கட்டிக் கிடக்கையால்-தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில்
வெற்றிலையும்வேசை யாமே. ௰௨

கண்ணாடிக்கும்-அரசனுக்கும்

யாவருக்கும்ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்குமவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த்திதகலப் பார்த்தலால்-மேவும்
எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கி யேற்றசரத்தால்
சதிருறலாலாடி யரசாம். ௰௩

கூத்தியாருக்கும்-குரங்குக்கும்.

ஓட்டங்கடியாதா லுள்ளவரைமேவுதலால்
சேட்டையெவரிடத்துஞ் செய்தலால்-நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற்குட்டியுறக் கட்டுதலாற்றெட்டுதலால்
கூத்தியார்க்குநேராங் குரங்கு. (ஓட்டம்-உதடு.) ௰௪

குதிரைக்கும்-காவிரியாற்றுக்கும்

ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந்துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்-நாட்டியத்
தேடுபுகழான் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுபரிகாவிரியாமே. (துன்னலர்-பங்கவர்-மலர்.) ௰௫

கீரைப்பாத்திக்கும்-குதிரைக்கும்.

கட்டியடிக்கையாற் கான்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால் வண்கீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே. ௰௬

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட்கிடை-படிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறமேற்று ளடர்க்குமே-துய்யநிலை

தேடும்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கதவு நிகராம். ௰எ

குதிரைக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலையேதினிதின்னுங் கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினன்னடையதாதலால்-உம்பர்களும்
தேடுநற்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையு நேராம். ௰அ

துப்பாக்கிக்கும்-ஓலைச்சுருளுக்கும்.

ஆணிவரையுளரா லானகுறிப்பேதரலால்
தோணக்கருமருந்தைத் தோய்ந்திடலால்-நீணிலத்திற்
செப்பார்க்குதவாத் திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியோலைச் சுருள். ௰கூ

வானவில்லுக்கும்-விஷ்ணுவுக்கும்-வெற்றிலைக்கும்.

நீரிலுளவா னிறம்பச்சையாற்றிருவால்
பாரிற்பகைதீர்க்குமப் பான்மையால்-சாருமனுப்
பல்வினையைமாற்றுதலால் பாரீர்பெருவான்
வில்விண்டுநேர்வெற் றிலை. (பல்வினை-பல்நோய்-தந்தரோகம்.()

பூசனிக்காய்க்கும்-பரமசிவனுக்கும்.

அடிநந்திசேர்தலா லாகம்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற் கொண்டு-வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைத்தழும்புபெற்றதனால்
பூசனிக்காயீசனெனப் போற்று (நந்திகாம்பு.) உ௦

ஓட்டத்துக்கும்-நிதம்பத்துக்கும்.

பலகையிடுமுள்ளே பருமாணிதைக்கும்
சலமிறைக்குமாளேறித் தள்ளும்-உலகறிய
ஓடமுகமொன்றே யுலகர்தம்பெண்டிர்
மாடமுமொன்றேற்ற மயிர். உஉ

கரண்டகத்துக்கும்-பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டுவாங்குதலா லின்பவெள்ளைத்தோன்றுதலால்
மட்டிட்டுமூடி மறைக்கையால்-முட்டத்
தெருண்டோர்கள்போற்றுந் திருமலையான்சீர்க்
கரண்டகமும்பெண்குறியுங் காண். உங

அரகராதிருச்சிற் றம்பலவாணவந்
தாருபமகேச சிதம்பரதே

வசிதம்பரதேவசிதம்பரதே
வசிதம்பரதேவனே. ௨௪

இந்தோதிலகநுதல் ராமராமாவனசக்
கொந்தோகளபமுலை கோவிந்தராசாசந்ததமும்
வேலோவிணைவிழிகள் வேங்கடரைநல்லவயி
ரூலோகாளுரா யளு. ௨௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறுயேழெட்டு
ஒன்பதுபத்து பதினொன்றுபன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதி னான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ்பதி னெட்டு. ௨௬

ஞ-டுவரப்பாடியது.

ஓ-கா-மா-வீ-தோ-வுரைப்பன்-டு-டு-டு-டு-டு
நாகார்குடந்தை நகர்க்கதிபர்-வாகாய்
எடுப்பார்நடமிடுவ ரேறுவன்பர்க்குக்
கொடுப்பாணிவர் குழைக்கு.

எடுப்பார்-ஓடு-நடனமிடுவர்-காடு-ஏறுவர்-மாடு-அன்பர்க்குக்கொடு
ப்பர்-வீடு-குழைக்கணிவர்-தோடு.

குடத்திலேகங்கை யடங்குமெனப்பாடியது.

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும் பெண்ணை
இடத்திலேவைத்த விறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கை யடங்கும். ௨௮

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன்-என்றுபாடியது.

மாயன்றுயின்றதுவு மாமலராள்சொல்லதுவும்
ஏயகுருத்திற்கொண் டேறியதும்-தூய
இடப்பாகன்சென்னியின்மே லேறியதும்பச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். ௨௯

மாயன்றுயின்றதும் பச்சைவடம்-மாமலராள்சொல்-பாகு-குருந்திக்
கொண்டேறியதுசேலை-பரமசிவன்-சிரசின்மேலேறியது-சோமன்-பச்
சைவடம்-ஆலிலை.

கின்னரிவாசிக்குங் கிளியெனபாடியது.

ஆடல்பிரிந்தானென்று மந்நாளிலேமூவர்
பாடலுந்தானென்றும் பான்மையினல்-கூடலிலே

நன்னெறிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றினென்றும்
இன்னரிவாசிக்குங் கிளி. ௯௰

பொன்னாவரையிலே காய்பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவும்பர்கோன்றன்னால்
எடுத்ததும்பள்ளிக் கிரைப்படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவு மன்பினிறந்ததுவும்
பொன்-னா-வரை-யிலே-காய்-பூ. ௯௧

தோய்ந்தான்மேய்த்தான்குடையாத் தூக்கினான்மேன்மேலாச்
சாந்தாளெறிந்தான்பின் சாப்பிட்டால்-ஆய்ந்துசொல்லும்
மன்னாவரத்தில்வரு மால்சாமிநாதாகேள்
பொன்வரையிலே காய்பூ. ௯௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்றுபாடியது.

வாதமணரேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத்தாட்கொண்ட வவ்வுருவும்-சீதரனார்
தாள்கொண்டளந்ததுவுந் தணக்கச்சிக்காவலா
கேள்செழுங்கழுநீர்க் கிழங்கு. ௯௩

அமணரேறியது-செங்கழு-மாயன்றுயின்றது-நீர்-ஆடுதடுத்தாண்டவுரு-கிழம்-தாள்கொண்டளந்தது-கு. (கு-பூமி)

நாநீநூநேயென்றுபாடியது.

அரையின்முடியி லணிமார்பில்நெஞ்சில்
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை-புரையறவே
மானார்விழியீர்-ம-ல-ர-ண-வொற்றிற்கும்
ஆனலா-நா-நீ-நூ-நே. ௯௪

நேரம்-நெஞ்சில்-நூல்-மார்பில்-நீர்-முடியில்-நாண் அரையில்நேநே அன்புநேமென மருவியது.

ஈயேறமலைகுலுங்கப்பட்டது.

வாரணங்களெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணியுமெல்லாஞ் சலித்தனவால்-நாரணனைப்
பண்பாயிடைச்சி பருமத்தினாலடித்த
புண்வாலீமொய்த்த போது. ௯௫

கடுங்காற்றுமழைகாட்டுங்கடுநட்புப்பகைகாட்டுமெனப்பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாரெமக்கும்
நீரோசமுசை நிலையிட்டீர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன்செய்தீர் விடுங்கடுங்காற்றுமழைகாட்
டுங்கடுநட்புபகை.காட்டும். ௩௬

விநாயகர்-முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னாலுகையால்
இன்னிலத்திற்கோடேன் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணரனுநே ராவரே. ௩௭

நாலுகை-தொங்குகை-குளம்-வெல்லம்-நெற்றி
மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவணளைபயறு செங்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டு மணிநாற்-பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம வேதனரன்மாலுக்கு
கற்றூழம்பூவே கறி. (கல் மலை-தாழம்-ஆழமானநீர்) ௩௮

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பகருங்காண்மேடமிட பம்மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம்விர்ச்-சிகந்த
நுகமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வசையறுமிராசி வளம். ௩௯

தை-மாசி-பங்குனிமாதமென்றுபாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தாணுவுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன்-ஊணதுவும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தை மாசி பங்குனிமாதம். ௪௰

பாணர்க்குச்சொல்லுவது-தை பைம்புனலைமூடுவதுமாசி தாணுவு
ரித்ததுஇபம்-சக்கரத்தோனூண்-கு-எம்மானை யேத்துவது-உனி-ஈச
னிடத்துமாது-சிரத்தும்-அம்-உன்னி-உனியென்றுயிற்று.

ஞானசபைகனகசபை சிற்றம்பலமே
ரானந்தக்கூட்டந் திருமூலட்-டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம்பமண்டபஞ்சிவ கங்கை, ௪௧

சங்குதீர்த்தந்திருச் சாளரவாயில்வீர்
சிங்காசனந்திருதாதிக் காப்பு-பங்குனிமா
தத்திருநாடூர்த்தந் திருவிணுதன்கோயில்
உத்தரபாகந்திரு வாரூர். ௪௨

அப்பாகுமரகோட் டக்கிரைசெவிலிமேட்
டுப்பாகற்காய்சருத் திக்குழிநீர்-செப்புவா
சற்காற்றுக்கம்பத் தடிவிற்றவங்கருமா
றிப்பாய்ச்சல்யார்க்கு மினிது. ௪௩

பாதிவெண்பாவில் மாலவதாரஞ்சொன்னது.

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பா தியிலென்
இச்சையிலுன்சென்ம மெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவா வாய். ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசர்செந்தா
மரைக்குளங்கங்கை மகங்கா-விரிக்கரையின்
ஓரங்கீழ்க்கோட்டங்கா ரோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி தலம். ௪௫

மன்னென்றெடுத்துமனுக்கென்றுமுடித்தது.

மன்னுதிருவண்ணு மலைச்சம்பந்தாண்டார்க்குப்
பன்னுங்கலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்-மின்னின்
இளைத்தவிடமாத ரிவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டா மனுக்கு, ௪௬

சோ கா மா ஏ வா தா வென்றுபாடியது.

சோ கா மா ஏ வா தா சொல்லின்மனைகூட்டியுமை
பாகார்ந்ததில்லைப் பரமேசர்-வாகாய்த்
தரித்தாரெரித்தார் தரித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்கணைபடைத்தா ரூர்க்கு. ௪௭

சோமன் காமன் மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயன்

(கொட்டைப்பாக்கென்றெடுத்துக்களிப்பாக்கென்றுமுடித்தது)

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூடையைப்பார்க்கும்மடியில்
பிட்டைப்பாக்கும்பாகம் பெண்பாக்கும்-முட்டநெஞ்சே
ஆரணனுநாரணனு மாதிமறையுந்தேடும்
காரணனைக்கண்டுகளிப் பாக்கு.

பார்க்குமென்பது-பாக்குமெனமருவியது.

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது.

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்ல-மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறே (விளக்குமாறு-விளக்கும்வழி.) ௪௯

கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது.

கரியதனைவேயுத்த கையாவளேயெந்
தரியயற்குமெட்டா தலைவயா-பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநெஞ்சையிங்கே யுமி. ௫௦

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீர்த்தாள்
பரிககாயைபச்சடியாய் பண்ணுள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காய்நெய்துவட்ட லாக்கினாள்த்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசி யுமி. ௫௧

கூதிக்கெட்டேழுங் குலைந்துநடுநடுங்கிப்
பூதிக்கொப்பாகவென்றே போய்விடுமே-ஆதி
நரக்காட்டகவரினய நற்சரபமாக்கிச்
சுருக்காவிடினஞ் சுணி. ௫௨

சீத்துப்பூத்தென்று பாடியது.

அப்பருஞ்செஞ்சடைமே லம்புலியைப்பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ்சீத்துப்பூத் தென்னமே-முப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான் பூணரா. ௫௩

பாற்கடலிற் செந்துளெழும்பப்பாடியது.

சுத்தைபாற்கடலினடுவினிற்றுளி தோன்றியவதிசயமதுகேள்,மத்தகக்கரியை யுரித்தவன்மீது மதன்பொருதருந்திடுமாற்றம், வித்தகக்கமலே செவியுறக்கேட்டாள் விழுந்துநொந்தயர்ந்தழுதேங்கிக், கைத்தலமலரான் மார்புறப்புடைத்தா ளெழுந்ததுகலவையின்செந்துள் ()

தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநச்சங்கரனுர்
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டு-நெஞ்சில்
நடுக்கம்வந்துற்றதுகை காலெழானளித்தியென்னை
இடிக்கடிபாயைச் சுருட்டியேகடியம்பலத்தே. ௫௪

செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள் மற்றயவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவா ளாம். ௫௬

தெருமுட்டப்பாளை சிதறிவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வாளை தாவும்-திருமுட்டத்
தூறிலைகண்டே னொருபுதுமைபண்றிக்கு
மாறிலைகொம்பான வாறு. ௫௭

நாலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன்பான்
பாலாநானூற்றுநாற் பத்தொன்பான்-மேலாநாற்
பத்தொன்பான்சங்க மறுபத்துநாலாடலுக்கும்
கர்த்தன்மதுரையிற் சொக்கன். ௫௮

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம்பாட் டாகாதோ-சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய். ௫௯

குரங்களவில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக
காஞ்செரியப்பாமபலகன் கவ்வ-விரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பச்சைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபேர்சேட்டைக் கிடம். ௬௰

நீராவாய்சேற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறுவாய்மேனி கொளுந்துவாய்-மாறுத
நட்டமாலாய்சோறு கஞ்சாவாய்நமையேனை
இட்டமாய்க்காப்பா யினி. ௬௧

சுருக்கவிழ்ந்தமுன்குடுமிச் சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயா புலையர்-திருக்குடந்தைக்
கோட்டானைநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப் போய். ௬௨

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்-பெருமாள்
இருந்திடத்திற்சும்மா யிராமையினாலேயோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதே பார். ௬௩

வாலெங்கேநீண்ட வயிறெங்கேமுன்னிரண்டு
காலெங்கேயுட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்
புவிராயர்போற்றும் புலவீர்காணீவீர்
கவிராயரென்றிருந்தக் கால். ௬௪

நச்சரவம்பூண்டதில்லை நாதரேதேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப் புறப்பட்டும்-உச்சிதமாங்
காளமேன்குஞ்சரமேன் கார்கடல்போற்றான்முழங்கும்
மேளமேன்ராசாங்க மேன் ௬௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன்சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதி லரிசிருக்கும்-குத்தி
உலையிலிடவூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிடவெள்ளி யெழும். ௬௬

இஃது-துதியும்-வசையும்.

மாயனார்போற்று மதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேரினா ரென்றே-நேயமாய்
கன்னன்பொழியங்கயற்கட் காரிகையாளையோ
அன்னமிரங்காமலிருந் தான். ௬௭

எட்டிடாருமாவெண்காணி மீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமாநான்மாவிற் பாய்ந்ததே-சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூருடையான்
மாவேரிவீதிவரக் கண்டு. ௬௮

மூப்பான்பழுவும் முராரிமுருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும் பரிபோச்சே-மாப்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்ற தென். ௬௯

முக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன்-விக்கி
இருமாமுன்மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின் றோது. ௭௰

வண்ணங்கரியனென்று வாய்வேதநாறியென்றுங்
கண்ணனிவனென்றுங் கருதாமன் மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாலே யளந்தானையாச்சி
அடிப்பதுமத்தாலே யழ. ௭௧

சாலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ-சீலமுடன்
நாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரேநீர்திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக் கால். எ௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்கால்பதினே மூனதே-மானைகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லை காண். எ௩

அப்பனிரந்துண்ணி யாத்தாள்மலைநீலி
ஒப்பரியமாம னுரிதிருடி-சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிற னாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமை யிவை. எ௪

கூத்தாள்விழிகணெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண் முழுநீலம்-மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தாள்தன
ஆத்தாள்விழிகளிரண் டம்பு. எ௫

என்னைக்கொடுத்தா லிரக்கமுனக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுக வல்லியே-துன்னமதக்
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரிகையேநீபயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு. எ௬

மூன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டு பேர்தள்ள-எந்நேரம்
வேதம்போம்வாயான் விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங்காத வழி. எஎ

ஆறும்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா-வேறுமா
எந்தமாகும்மா வெறுமாகளிகிளர
வந்தமாசந்தமா மா. எ௮

ஆடாரோபின்னியவ ரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்-தோடாரும்
மெய்க்கேபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தால் கால். எ௯

வள்ளமலனும்பெரிய மாபூராகருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்-தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனையோவருந்தி னார். அ௰

நல்லதொருபுதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவாசொல்லவா சொல்லவா-தொலலை
மதுரைவிக்கினேச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக் கூடி. அக

வெள்ளையானையேறும் விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்-வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்மருங்கு விற்றுவிடுமென்று
முலைக்கறிவிப்பாரிலையே முன். அஉ

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதி யிட்டிருக்க-திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோமேச ரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வா றுரை. அங

நேற்றிராமங்கொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றானென்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சுகுடியென்றான் களிதின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சியரேசென்றான் மறைந்து. அச

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டீர்தமைச்சுமந்த பித்தனார்-எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினா ராம். அரு

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமணிச்சிற்றிடைச்சி காண். அசு

நாட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகா லானாலும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டையிட்டுப்
போர்மேசெல்லாவப் புலி. அஎ

தாண்டியொருத்தி தலையின்மேலேறினாள்
பூண்டசெருப்பாலொருவன் போட்டானே-மீண்டொருவன்
வையாமேறவின்முறிய மாட்டானேதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழையா னால். அஅ

கொங்குலவுந்தென்றில்லைக் கோவிந்தக்கோனிருக்கக்
கங்குல்பகலண்டர்பலர் காத்திருக்கச்-செங்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவர் வோங்குதில்லையுட்புகுந்தே
ஆடெடுத்ததென்ன வுபாயம். அகூ

ஆடுந்தியாகரே யாட்டமேன்றனுமக்கு
வீடுஞ்சமுசார மேலிட்டுக் கூடிச்
செறுக்கிவிளையாடச் சிறுவரிரண்டாச்சே
இருக்குமூரொற்றி யாச்சே. கூ௰

திங்கணுதலார் திருமணம்போலெகிரிப்
பொங்குகடலுப்பைப் புகட்டியே-எங்களிட
ஆச்சாரங்கூறுகா யாகமலாருக்காக்
காய்ச்சாய்வடுகமாங் காய். கூக

அம்பேந்துங்கையா னவன்பதியிலேம்மாவைக்
கொம்பேந்திதந்தைபணி கொண்டதோ-அன்பா
அரிந்தமகனவை யமுதுக்கழையென்
றிருந்தவன்றன்செங்காட் டிலே. கூஉ

அம்பேந்துகையான்-அகத்தியன், கொம்பேந்துதந்தை பரமசிவன்-ஐம்மாகால் (கால்-காற்று)

முற்றாதகாஞ்சியினு முல்லையினும்பாலையினுஞ்
சற்றான்பின்சென்ற கருணைமால்-பெற்றான்றன்
ஆலைப்பதித்தா ரளகத்தியாட்கயனார்
வேலைப்பதிக்கார் விழி. கூ௩

கஞ்சமுகமுங் களிற்றினையின்கொம்பும்
அஞ்சுமுலைநாலுமுலை யானதுவும்-மிஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றன்மாலை பிறர்களித்ததுங்குதலை
கற்றான்பிறந்தபின்பு காண். கூச

தந்தையிறந்திறவாத் தன்மையினாற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திருக்கும் வண்மையினால்-முந்தொருநாள்

ய்ணிக்குவேளை யெரித்தான்மகன்மாமன்
காணிக்குவந்திருந்தான் காண். ௬௫

நாதிதூதோதீதுதத்தைதூதோதாது
தூதிதூதொத்திதத்தூக்தே-காதொத்த
தூத்திதத்தாதேது தித்தித்தேதத்தொத்தீது
தித்தித்ததோதித் திதி. ௬௬

முந்நான்கிலொன்றுடையான் முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றின்மேன் மோதினான்-முந்நான்கில்
ஒன்றறித்தாலாகுமோ ஓலமடம்யிலே
அன்றணைந்தான்வாராவிட்டால. ௬௭

ஆனாரிலேயே யயனுந்திருமாலும்
காணாரடிமுடிமுன் காண்பதற்கு-மேனாள்
இரவுதிருவாரூ லெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதிருவாயிற் படி. ௬௮

சங்கரற்குமாறுதலை சண்முகற்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலை யானதே சங்கைப்
பிடித்தோற்குமாறுதலை பித்தானின்பாதம்
படித்தோற்குமாறுதலை பார். ௬௯

வாதக்காலாந்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறும் புத்திரனுக்-கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்க வகையறியார்வேளூரார்
எந்தவினைதீர்த்தா ரிவர். ௭௰

சிரங்கத்தாருந் திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப் பொருவதேன்-ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனு மானால். ௭௧

உத்திரத்துக்கோர்நாளி ரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தாள் எத்திசையும்
காராநம்பூஞ்சோலைக் கண்ணபுரம்வாழ்சவரி
நாராயணனபிறந்த நாள். ௭௨

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்துரத்தைப்பற்றி
உரித்துதிரம்பாய வுடுத்தான்-வழுத்தமுடன்

வாடுமடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தநஞ் சுண்ணனி. ௱௩

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவலயத்தோரெல்லாம்
மடியாரோமண் மீதினில். ௱௪

காவலனெங்கள் கவ்வைப்பாஞ்சோணேசன்
மாவலிங்கைமணி வாரி-ஆவனெவன்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென்றூறுங் குரங்கு. ௱௫

பொன்னஞ்சடையறுகம் புல்லுக்கும்பூம்புனற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுத் தாவமே அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றவுலந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று. ௱௬

ஏய்ந்ததனங்க ளிரண்டுமிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே-தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிகும்பிக்கு மூதேவியாள்பயலைக்
குக்கலுச்சித்துங்கலைச் சிக்கு. ௱௭

கஞ்சுகுடிகொண்டகலை நாலுந்தெரிந்துமகன்
இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந் தெய்வானோ-விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலழுத்தி முத்தமிட்டுசந்தே
கலைச்சிகரத்தாலணைத்தக் கால். ௱௮

தீத்தாலுங்கண்ணிலே தீத்தானுங்கையிலே
தீத்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே-தீத்தானுன்
மெய்யெலாம்புள்ளிருக்கும் வேளுராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச் சேர்ந்தாள். ௱௯

வெண்ணைதிருடியுண்ட வேணியாரிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்த களவேது-பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால் சற்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்றானரன். ௱௰

எட்டிகுளத்தி லிருந்தசரக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய் ஒட்டுதற்கே

ஆயிரம்யானை யெழுநூறுகூன்சகடு
பாயும்பகடெண்பத் தைந்து. ௱௧௧

கண்டாங்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டாங்குரையவிற்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ணவிட்டீர் தெருக்கடெறுக்கடொரும்
ஆடிமுத லாநிவரைக்கும் ௱௧௨

நாராயணனை நாராயணனென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்ன வுறுதியால்-நேராக
வாரென்றால்வாரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
ராரென்றுணர்ரென்பேன் நான். ௱௧௩

வாழ்த்ததிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்த்தகுரலெடுத்துப் பாடினாள்-நேற்றுக்
கழுதைகட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௱௧௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கயறுகும்
மாலையிலும்பூமுடித்து வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலரம்பயிலுஞ் செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடம் பூண். ௱௧௫

மண்டலத்திலுளும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ-தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரென்னுதா
மருந்தைப்பார்த்தார்சுத்த மண். ௱௧௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாம்பனூர்
ஏடகநெல்வேலி யிராமேகம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்திருப்புத்தூர்காசி
வெண்கொடுங்குன்றம்பூ வணம். ௱௧௭

பண்புளருககோர் பரவைபாவத்திற்
நண்பிலரைக்கண்டக்கா ஞற்காலி-திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரை யழகியசொக்கர்க்கரவம்
நீள்வாகனநன் னிலம். ௱௧௮

சதுரங்கர்சங்க்த் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரே யாயின்-முதலை

வருங்குளத்தின்முண்டகக்கை வைப்பரேயென்று
பொருங்கலத்தினூற்றுவர்முன் போய். ௱௧௯

கண்டக்காற்கிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டிட்
கொண்டக்கான்மோட்சங் கொடுக்குமே-கொண்டத்தார்
தண்டைக்காலம்மை சமைத்துவைத்தபூசணிக்காய்
அண்டர்க்காமீசருக்குமாம். ௱௨௰

போலகிறமாவார்க்குப் பூணாமாவாரை
ஏலவதைசெய்தா லியல்பாமோ-சாலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சேர்பனலை வேந்து ௧௨௧

கண்ணணிடுங்கறியுங் காட்டுசிறுத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும் பற்றதே-தண்ணேறு
மட்டேருஞ்சோலை மருந்தீசரேயன்றிக்
குட்டியையேன்றீர்த்தீர் குறித்து. ௧௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்கா னெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடவைதப்பும் பறை. ௧௨௩

ஆயனுக்குக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா-மேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழி தான்மாலுக்காலமாம்
பங்கையிடத்தாற்காகு மண். ௧௨௪

கண்ணபுரங்கோயிற் கதவடைத்துத்தாள்போட்டார்
மண்ணையுண்டாலெண்ணையுண்ட மாயனூர்-என்னும்
சிரக்கப்பரையேந்திச் செங்காட்டீசர்
இரக்கப்புரப்பட்டா ரென்று. ௧௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினா னீள்சடையோன்-பொன்றிகழும்
அக்கணிந்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். ௧௨௬

திருந்தகரடவணியுந் தென்கயிலையீசர்
இருந்தாரேதன்செய் திடுவார்-பொருந்த

ஒருகாலையல்லவே யொண்டொடிக்காவன்
இருகாலுஞ்சந்து போனால். கஉஎ

சந்துபோதல் தூதுபோதல் உண்டைவில்கல்.

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலங்கிருந்துவிட்டோமே-உள்ளபடி
ஆரூர்முதலி யமரர்கோனிங்கிருக்கப்
போரூரறியாமற் போய். கஉஅ

கம்மாளனங்கிக் கணக்கனைவேதுதித்தார்
செம்மான்றுரைத் திருவரிசை-அம்மாகேள்
வாணியனும்பொன்னேரி வாழும்வெள்ளாளனுமே
சேணியனுமன்றே தெரிந்து கஉகூ

கம்மாளன் கபாலத்தையுடையவன் அங்கிக்கணங்கள் அழற்கண்ணையுடையருக்கன் செம்மான் சக்கினி சிவந்தமானையுடையவன் வாணியன் பிரமன் பொன்னேரி அழகையுடைய இலக்குமிவெள்ளாளன் பாற்கடலையுடையவன் சேணியன் இந்திரன்.

பாரளக்குந்தூதுசொல்லும் பையரவின்மேனடிக்கும்
சீரகலிசாபத்தைத் தீர்க்குமே ஊரானதில்
சண்டஞ்சகடுதைக்குந் தையலாய்காரிலை
கண்டத்தாரூரன் கழல் கங0

காலாற்படியளக்குங் கண்ணிடந்துபூசிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ் சிங்கமாம்-பாலாகும்
ஆழியப்பிலேதுயிலு மைவர்க்குத்தூதாகும்
வீழியப்பரேறும் விடை. கஙக

கபடம்-ஆமை

கடம்பவனச்சொக்கருக்குக் கண்ணொன்றன்றேவேறே
இடம்பெரியகணனென்றே யீந்தான்-உடம்பதனிற்
செம்பாதியானான் சுமக்கவெருதானான்
அம்பானான்றேவியு மானான். கஙஉ

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுநீயதிகம்
உன்னிலுமேயானதிக மொன்றுகேள்-முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தா முயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது. கஙங.

ஆனைகுதிரைதரு மன்னனைத்தனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்காய்துன் றீயவரை-பூனையுடன்

கூட்டியமுதிட் டான் குருகுளமராபதியான்
வீட்டி லுண்டுவந்தேன் விருந்து. க௫௪

அன்னவயல்சூழ்ந்திருக்கு மாஞ்ஞாநெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிர மிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந் தான். க௫௫

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர் பட்டதுவுங்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்-சால
மதியுடையநூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரதத்தால்வந்த தாழ்வு. க௫௬

கோளரிருக்குமூர் கோள்கரவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின் று கதறுமூர்-நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவித்த வான். க௫௭

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினான்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தான்கா லாணதே-வம்புசெறி
பூவைகாள்கிள்ளைகாள் பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்ட பதி. க௫௮

கம்பத்தான்இராவணன் கடையிற்கட்டினான்வாலி அம்பைத்தாவித்தான் கால்-அரிதாள்.

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தார்க்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கங்கொய்த வுகிர்வாளர்-பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக ரினிதாயிவருமைக்
காத்திடுவரெப்போதுங் காண். க௫௯

சாரங்கம்-மான்-வில்-கஞ்சன்-பிராமணன்-கம்சன்- உமைபாகர்-சிவன் மைபாகர்-மால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றி விரும்பியழக்
கண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்ற காலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசாரஞ்சொல்லி யுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந் தருவான்திருப்பனந் தாள்பட்டனே. க௬௦

விள்ளப்புதுமையொன்றுண்டாளவாயிநின்மேவுதன்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலைமுன்றேகுறும்பைப்பிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கணன்றிட்டியாலோர்குரும்பைகுறிந்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிரண்டில்நீர்க்கச்சுறைந்ததுவே. ௧௪௧

ஆட்டுக்கிசைந்தவம்பலவாணரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வடபாலினிற்காலெனநீவிளையேல்
சூட்டற்றமுப்புரஞ்செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்றேவிடங்காணீட்டல்சொல்வழக்கில்லையே. ௧௪௨

பாரூரறியப்பலிக்குழன்றீர்பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லையிருக்கவென்றாலுமுள்ளூருமொற்றி
பேரூரறியத்தியாகரென்றேபெரும்பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமம்பலத்தே ௧௪௩

வாணியன்பாடவண்ணான்சுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுன்றொழத்திங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக்கருமான்றுகிறனைக்கொண்டணிந்த
வேணியனானவன்றட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே ௧௪௪

வாணியன்பிரமன் வண்ணான்நந்தி வடுகன்வைரவன்செட்டிமுருகன் சேணியன்இந்திரன் கடற்பள்ளிமாயன் கரும்பைக்கோணியன்மதன் கருமான்றுகில்யானைத்தோல்தட்டான்காண்டற்கரியபரமசிவன்.

கழியுப்பிழைபொருட்டள்ளிநன்னூலங்கடலினுண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்கால்கொண்டுவன்கவிதை
மொழியும்புலவர்மனத்தேயிடித்துமுழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக்கவிகாளமேகம்புறப்பட்டதே. ௧௪௫

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்க விக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லையம்பலவாணர்க்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளிதானதுவே. ௧௪௬

பாங்குபெறுந்திருவைந்நூற்றிரட்டிப்பணவிடையில்
தூங்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டுசூர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற்கடங்காதுலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமரகத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே. ௧௪௭

சத்தாதியைந்தையுந்தாங்காததெய்வந்தனிமறையும்
கர்த்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுகண்களிரு

பத்தானவன்மைநன்பொய்த்தேவியைக்கொல்லப்பார்த்த
பித்தானவன்றனையோதெய்வமாகப்பிதற்றுவதே. ௧௪௮

திரண்டிமையோர்தொழுந்தென்னரங்கேசர்முன்செங்கைகளா
றிரண்டுடையானுமெதிர்சென்றகாலெதிர்ந்தார்தமைக்கண்
டருண்டெழுமைவர்க்குதவேதரூர்பவன்கொளினைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக்கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே. ௧௪௯

மாக்கைக்கிரங்குங்குருகும்வளர்சக்ரவாகப்புள்ளும்
தாக்கச்சரபங்குழ்ந்ததெவ்வாறுசகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித்திருவறச்சாலையிலன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின்கீழிருக்குங்கருங்குயிலே. ௧௫௰

தென்னனுக்குஞ்சோலைக்கமலைப்பிரான்செஞ்சடாடவிதான்
என்னுக்குமென்னிலெரியொக்குமந்தவெரியிலிட்ட
பொன்னுக்குங்கொன்றைகரியொக்கும்வண்டுநற்பொற்பணிசெய்
மின்னுக்குங்கங்கைகிழக்கொல்லனுக்குமவ்வெண்பிறையே. ௧௫௧

கரியொன்றுபொன்மிகும்பையேறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெல்வன்றுலாத்திகிரிமேலறவிருண்டமஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின்சேற்றினிமேலறித்தொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக்கனமேலறிவந்தநங்களத்தே. ௧௫௨

கரிகணபதி (சென்னைசாளி) பொன்மிகும்பைபெருச்சாளி எரியொன்றுசெல்வன் முருகன் றுலாம் துலாஸ்காகட்டம்மாயூரமாதலால் மாயூரமென்பதுமயில்நாகமின உமைசோறு அன்னப்பட்சி நரிசம்பு சொந்தகனல் நந்தி.

இருந்தாரைக்கேள்வினையோங்குமரானவையெழுபுனலைத்
திருந்தாரைவென்னியைமுன்முடித்தோன்செய்யவேளைப்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன்சுந்தரன்றாதன்சமரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்டதிப்போன்மதியம்புறப்பட்டதே. ௧௫௩

தாரைகேள்வன்சுக்கிரன்வாலிஇருந்தாஆத்திமாலை பகைவர்வன்னிபத்திரம் ஓராக்கன்முடித்தல் தரித்தல் சொல்லல் வேள்முருகன்மதன்சுந்தரன்றாதன் சுந்தரற்குத்தாதன் சுந்தரனாகிய இராமனுக்குத்தாதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாற்றூரிற்சோமியழகுகண்டு
நாராயணனெடுமாலாகினான்மற்றைநான்முகனும்

ஓராயிரமட லூர்ந்தான்வின்மா றனுருவழிந்தான்
பேராணவானவர்கோனுங் கண்ணாயிரம்பெற்றனனே. ௧௫௪

ஓராயிரமடல் தாமரைமலர்.

பறவாததும்பிகருகாதவெங்கரிபண்புரண்டே
இருகாததந்தியுருகாதமாருங்கமிழ்ந்துநுதல்
நிறவாதசெந்தூரம்பூசக்களபமெழுஞ்சுனையிற்
பிறவாதவாம்பலவல்ஞ்சுழிக்கேவரப்பெற்றனனே. ௧௫௫

கம்பமதகடகளிற்றான் றில்லைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிறைக் கண்டுவாடி
உம்பரெலாம்விழியதிருந்தா ரயில்வேற்செங்கை
உடையவறுமுகவனுங்கண் ணீரானான்
பம்புசுடர்க்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டாமைமல்
பயமடைந்தானுமையுமுடலபாதியானாள்
ஆம்புவியைப்படைத்திடுவ தவமாகாதேயென்
றயனுமன்னமிறங்காமலலைகின்றானே. ௧௫௬

காளமணங்கமழுகின்றகயினூற்றுப்பெருமாளேயழிகாராகேள்
வேளையென்னுலிவ்வேளை பதினூறுநாளைக்குமேலாயிற்றேன்
றோளைமுறிந்ததுவண்டுநம்பியானையுங்கூடச்சுமக்கச்செய்தாய்
நாளையினியார்சுமப்பாரென்றுமுன்கோவிநாசந்தானே. ௧௫௭

வீமனெனும்வலிதருத்ததிருமலைராயன்கீர்த்திவெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனுடிங்குத்தியலோகம்புகுந்தான்சங்கபாணி (றிச்
பூமிதொட்டுவானமட்டும்வளர்ந்துநின்றான்சிவன்கைலைப்பொருப்பிலே
சோமனையுந்தலைக்கணிந்துவடவரைத்தண்டாலாழஞ்சோதித்தானே.

அதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே முந்நூறுநானூறும்
ஆச்சென்றலாயிரம்பாட் டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளைக்கவிகாளமேகமே நின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு,

தெய்வப்புலமை

ஔவையார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு,

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேரு மதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங் குலமன்னனே ௪

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள் வேண்டும்-அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனும் வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனுவேம்பேனு நன்று. ௫

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்·யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௬

இவ்வளவுகண்ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோன்ற விளமுலையாள்-இவ்வளவா
னந்தவுடலா நலமேவுமனமதன்றன்
ஐந்துகணையால் வாடினாள். ௭

ஐயமிடுமி னறநெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிட்டுண்மின்-தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளைந்து மறும். ௮

அற்றதலைபோக வறாததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனோ-வீற்றும்
வாமனையானுக்கிந்த மானைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௯

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங் கிளி. ௰

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம்-நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்கம் நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௰௧

சுரதந்தனிலிளைத்த தோகைசுகிர்த
விரதந்தனிலிளைத்த மேனிநிரதம்

கொடுத்திளைத்ததாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல்ல பிரமம். ௯

நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங் காண். ௧௦

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூறையில்லாவீடே குலராமன்றூதுவனே
ஆரையடாசொன்னா யது. ௧௧

வெப்தாய்நறுவிதாய் மேண்டளவுந்தின்பதாய்
நெய்தானளாவி நிறம்பசந்த-பொய்யா
அடகென்றுசொல்லு மமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௧௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவர்
மலக்குசொற்றேடுவர் வண்கணாளர்கள்
நிலைத்துறுங்கமலத்தை நீளும்வண்டினி
றலைக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல். ௧௩

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு. ௧௪

கூரியவாளாற் குறைத்திடகூன்பலா
ஓரிதழாய்க்கன்று யுயர்மரமாய்ச்-சீரியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயத்தின் பழமாய்
வண்டுபோனீநிற்க பலா. ௧௫

கூழைப்பலாத்தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத் தினைதந்தான்-சோழாகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புளிக்குமொருகவிதை
ஒப்பிக்குமென்ற னுளம். ௧௬

நிட்டூரமாக நிதிதேடுமன்னவனும்
இட்டதனைமெச்சா திரப்போனும்-முட்டவே

கூசிநிலைகில்லாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வேசியுங்கெட்டு விடும். ௰௭

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்கநாணுதே
மாணுக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
எனபெல்லாம்பற்றி யெரிகின்றதையையோ
அன்பில்லாளிட்ட வமுது. ௰௮

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான். ௰௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம் சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். ௨௰

காணென்றேனென்றேன் கடுகவழிநடந்தேன்
யான்வந்ததூர மெளிதன்று கூனன்
கருந்தேனுக்கண்ணாந்த காவிரிசூழ்நாடன்
இருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். ௨௧

பாரிபரித்த பரியும்பறையனூர்ச்
சாரிகொடுத்த கலைக்கட்டுஞ்-சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர். ௨௨

ஒருகொம்பிருசெவி மும்மதத்தநால்வாய்க்
கரியுருவைக்கங்காளன் காளாப்-பரிவுடனே
கண்ணாவோலை கடிதெழுதவாராயேல
தண்ணாண்மைதீர்ப்பன் சபித்து. ௨௩

சேரலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருககோலன்
ஊராளவுந்தான்வருக வுட்காதே-பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசன்மனமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத் தான். ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புன்னாடன்சோழன்
..ராதென்றுதானங் கிருந்து-தகாதே

கடிதின்வருகக் கடிக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதினெட்டா நாள். ௨௫

வையைத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதென்று தேம்பாதே:தையலர்க்கு
வேண்டுவனகொண்டு விடியவீரொன்பானாள்
ஈண்டுவருக விசைந்து. ௨௬

கருணையாலிந்த கடலுலகங்காக்கும்
வருணனேமாமலையன் கோவில்-திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியைமாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெறியும்பெண்ணை முதுநீரதுகவித்துத்
தத்தியநெய்பா றலைப்பெய்து-குத்திச்
செருமலைதெய்வீகன் திருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர் பூம்பருத்தியாடையாம்
அந்நான்வயலரிசி யாகுமூர்-எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குந்திருக்கோவ லூர். ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே-நல்ல
குலாமலைவேர்கண்ணும் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப் பார். ௩௰

கழித்தாழிசை அல்லது-அந்தந்தடிநீண்டிசையாமையின்
ஐந்தடிக்கலித்துறையென்னலாம்.

திங்கட்குடையுடைச்சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்துநின்றார்மணப்பந்தலிலே
செங்கொக்கவெண்குருத்தீன்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றியடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்றுபழந்தரவேண்டும் பனந்துண்டமே. ௩௧

ஆயன்பதியி லரன்பதிவந்துற்றளக
மாயதனுதுங் கருவியானாலும்-நாபெணிக்
குன்றுபோல்வீறு குவிமுலைபாடன்னுடனீ
இன்றுபோலென்று மிரு. ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைப்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னாடொன்-றீந்தான்
இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தன்கொடையின் சீர். ௩௩

நூற்றுப்பத்தாயிரம் பொன்பெறினுநூற்சீலை
நாற்றிங்களுக்கு ளைந்துவிடும் மாற்றலரைப்
பொன்றப்பொருநடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுங்கிழியாதென் பாட்டு. ௩௪

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
புள்வேளூர்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். ௩௫

ஏசியிடலி னிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்திநன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சக்கடத்திற் சாவதேநன்று. ௩௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எருதாய்முழப்புடவை யாகித்-திரிதியாய்த்
தேரைக்கால்பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான் கொடை. ௩௭

பாடல்பெறானே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணங்க ளாடானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தென்னமலர்ந்தென்ன காண். ௩௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெல்லாஞ்-சாலவே
முல்லானைப்போல முகமுகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோ நாம். ௩௯

கற்றதுகைமண்ணளவு கல்லாதுலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள்-மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையாலெண் சாண். ௪௰

நூலெனிலோகோல்சாயு நாத்தமரேல்வஞ்சமாம்
கோலெனிலோவங்கே குடிசாயு-நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. ௪௧

செம்மான்கரத்தன்றருள் சேயேநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்கும் கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்கும் கூந்தலனை ௪௨

மதியாதார்முற்றமதித்தொருகால்சென்றுமிதியாமைகோடிபெறும், உண்ணீருண்ணீரென்றுபசரியார்தம்மனையிலுண்ணாமைகோடிபெறும், கொடுத்துங்குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல்கோடிபெறும், கோடானுகோடிகொடுப்பினுந்தன்னுடையநாக்கோடாமைகோடிபெறும்

வாதக்கோனுளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனுமில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லேயினிது. ௪௪

சுற்றுங்கறுங்குளவி சூரைத்தூற்றுரியப்பேய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடிகரையின்-புற்றில்
வளர்ந்தமடம்பனைக்குள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கென்றீயார்தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபைநூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர்-பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென்றது. ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுத்தக்காலீவது வண்மை-அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாக் கூலிதன்சென்றும்
ஈயானெச்சம்போலறு. ௪௭

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்கும் காலறுமான்றன்கிளையும்
எச்சமறுமென்றா லறு. ௪௮

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்வோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந்தானுந் தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால
எச்சமறுமென்றுயிறு ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற்கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையாலெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றேமற்றெற்றேமற்றெற்று. ௫௰

கருங்குலவிசூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினர்க்கோன்றீயாதான் வாழ்க்கை-அரும்பகலே
இச்சித்திருந்தபொருள் தாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றேமற்றெற்றேமற்றெற்று ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான்மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற் றயையுளதால்-ஆனபொழு
தெய்த்தோமிளைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
எற்றேமற்றெற்றேமற்றெற்று. ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டுநீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற் பெண்ணாவாம்
பொற்றொடிமாதர்புணர்முலைமேற்சாராரை
எற்றேமற்றெற்றேமற்றெற்று. ௫௩

[illegible]ருங்காலிகட்டைக்கு நாணுக்கோடாலி
இருங்கதலிதண்டுக்குநாணும்-பெருங்கானிற்
காறெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநான்றோற்ற
வீரிரவுந்துஞ்சாதென்கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையிலுண்பதுதானே. ௫௫

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலாய்
இனிதுவினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே. ௫௬

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோ நான்முகன்படைப்பு
நான்முகன் கரியமாலுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி கையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோ வரவினுக்கொருதலைப்பாரம்
அரவோவுமையவள் சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோவிறைவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோதொண்ட ருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே ௫௭

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிது மானுடராதலரிது
மானுடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வாராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே ௫௮

மாடில்லாவாழ்வு மதியில்லான்வாணிபநன்
னாடில்லான்செங்கோ னடாத்துவது-கூடுங்

குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லான் வீடும் விழல். ௩௯

நேசனைக்காணாவிடத்தே நெஞ்சாரவே துதித்தல்
ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியே-வாச
மனையாளைப்பஞ்சணையின் மைந்தர்தமைநெஞ்சில்
வினையாளைவேலை முடிவில். ௪௰

ஆலைப்பலாவாக்க லாமோவருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிரக்கவச மாமோ-நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்க லாமோகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்கலாமோ. ௪௧

நிழலருமைவெய்யிலிலே நின்றறிமினீசன்
கழலருமைவெவ்வினையிற் காரணமின்-பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமைநாலிரண்டிற் சோமன்கொடியருமை
புல்லரிடத்தேயறிமின்போய். ௪௨

காசினியிற்பிள்ளைக் கவிக்கமபுலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெதும்பைபுலி-ஆசு
வல்லவர்க்குவண்ணம் புலியாமற்றெல்லாப்
புலவர்க்குவெண்பாப்புலி. ௪௩

ஈதலறந்தீவினைவிட் டீட்டுபொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு
பட்டதேயின்பம் பரனைநினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதேபேரின்பவீடு. ௪௪

தாயோடறுசுவைபோந் தந்தையொடுகல்விபோம்
சேயோடுதான்பெற்ற செல்வம்போம்-ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடற்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோடெவையும்போம். ௪௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுருப்புசூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு-ஆய்ந்த
அரிவோற்குநாரி யருந்துரும்பாமில்லத்
துறவிக்குவேந்தன் றுரும்பு. ௪௬

மேற்பார்க்கமைந்தருண்மூ வாவெருதுவிளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச்சலூன்னிலமு முண்டாகியுநின்னிடத்திற்

வாழ்பாக்கியவதிநேசாதிருக்கும் பசிக்குழன்றீர்
ஏற்பார்க்கிடாதலன்றோ பெருங்கோவிலிறைவனே

அகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிலக்கோவையும்
பாடியவென்றன் பனுவல்வாயால்
உன்னையும்பாடுக வென்றனையங்ஙனம்
பாடுதுமியாங்க ளிறுபடுசெங்களங்
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுநெல்யாழ்
விருப்பமாய்க்கேளீர்
இலவவாய்ச்சிய ரிளமுலைப்புல்லீர்
புலவர்வாய்ச்சொற் புலம்பலுக்கிரங்கிலீர்
ஊடுநுண்ணீர் கோடீர்கொள்ளீர்
ஓவாக்கானத் துயர்மரம்போலத்
தாவாக்கனியிற் றோன்றினீரே ௩அ

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
செல்வியிலையுதிர்ந்து நிற்பதென்னவல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்
வள்ளாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு. ௩௯

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதிகலியாணத்
துண்டபெருக்க முரைக்ககேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேன் தள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே
சுருக்குண்டேன்சோறுண்டிலேன். ௪௰

ஆகச்செய்யுள்-௨௨௯.

ஔவையார்முதலிய எழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ-முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்னாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதேநீ ௧

உப்பை

அத்திமுதலெறும்பீ றானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

சற்பித்தான்போனானே காக்கக்கடனிலையோ
வற்பனேயென்றா யான். ௨

அதிகமான்.

கருப்பைக்குமுட்டைக்கும் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்குமெய்யன்-உருப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோ வோகெடுவாயன்னாய்கேள்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ். ௩

உறுவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர் தன்றுயருக்கத்தானருக்கும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்-மண்டி
அலைகின்றவன்றா யானுடையவுண்மை
நிலைகண்டேயிருக்கில் ௪

கபிலர்.

கண்ணுழையாக்காட்டிற்கருங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர்-நண்ணும்
நமக்குமபடியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்னதான் ௫

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றுமேயுமன்னரவஞ்
சூடும்பெருமான் சுடுகாட்டினின்றாவினை
ஆடும்பெருமானவன். ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்து-பூமியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்ட
நன்னாடுசான்றோ ருடைத்து ௭

தெய்வபுலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்
அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

எவ்வுயிருக்காக்கவொரு வீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லவோ-வவ்வி

அருறுவதுகொண்டிங்கலைந்தேனே
வருறுவதுந்தானேவரும் ௮

பூவிலயனும் புரந்தரனும்பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க-காவில்
இழைக்கிறானென்று மேழைபறியேனே
குழைக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து ௯

ஐயரென்றுரைத்தீர்காயேற் கடுக்குமோர்வருளிலேலைப்
பொய்யெடுக்களவுற்றுப் புலன்களையடக்கிக்கொண்டு
உய்யவேபுலன்களைந்து மூயர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியும்போலே விரைவுவரையராவர் ௰

ஞானவானென்றுசொன்னீர் நாதவிந்துங்கடந்து
கானலைவரையுங்கட்டுக் கடுவெளிபரமானந்தந்
தானெனுமவையிரண்டுந் தவிர்ந்துதன்வசமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேயப்பன் முடிந்தவர்ஞானியாவார் ௰௧

சாதியிலேதொண்ணூற்றறென்பாருஞ்சாதி
சமயத்திற்பதின்மூன்றுஞ் சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடைய நீதியாகும்
நிலைமையிலேவேதாந்த நிலைமையாகும்
ஆதியிலேயெங்களூர் கருவூராகும்
அந்தத்திற்போயடைவோம் பேரூர்தன்னிற்
சோதியிலேபரஞ்சோதிக் கூட்டமாகும்
சொல்லுதற்குமெங்கள் குலஞ் சுக்கிலமதாமே ௰௨

எந்தவூரென்றிருந்தவூர்நீர்கேளீர்
அந்தவூர்ச்செய்தி யறியீரோ-வந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென்றறி. ௰௩

நில்லுநில்லென்றுசொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புல்லறிவோடொங்கப் புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழிமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்களிற்பார் ௰௪

இருமிருமென்றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருமொருங்குணர்ந்துசைவ சமயமுமனைத்துநீங்கி

மருடருவுனைங்கி யுநீமாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினரிருப்பார்பின்பு பொருதவரிறப்பார்தாமே ௰௫

போமெனவுரைத்தீரென்னைப் பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனும்விச்சைபோடு மங்கனைமதித்துக்கொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனூர்பதியைவிட்டுத் தூரந்தவர்போலரன்றே ௰௬

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய்-அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கண்ணிரா ௰௭

ஆகச்செய்யுள்-௨௪௬.

மகாகவியாகிய கம்பர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்-வடதிசையில்
ஏனாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதஞ்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச் சொல் ௧

வெள்ளாமதுவடைக்கா மேற்குப்பெருவழியாந்
தொள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும்-உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப்பதி ௨

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்-கடற்கரையின்
ஓரமேதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம
சேரநாட்டெல்லையெனச்செப்பு ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்கு-பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டைநாடெனவேநாட்டு ௪

ஆழியான்பள்ளி யணையேயவனைக்கடைந்த
வாழிவரையின் மணித்தாம்பே-பூழியான்
பூணைபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகல் நட. ௫

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறே-திங்களையும்
சீறியதன்மேனூரு தெய்வத்திருநாணே
ஏறியபண்பே யிறங்கு. ௬

பாரைச்சுமந்த படவரவேபங்கயக்கண்ணான்
விரங்கிடத்துறங்கு மெல்லணையே சூரமதிச்
செஞ்சடையான்பூணுந் திருவாபரணமே
கஞ்சுகையாய்த்தூர நட. ௭

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக் கண்ணன்-உரஞ்சேர்
மலைவெளுக்கதிண்புயத்து வண்ணான்சீராமன்
கலைவெளுக்கதேர்ந்திதனைக் கண்டு. ௮

ஆரார்தலைவணங்கா ராரார்தானைகையெடார்
ஆரார்தான்சத்திரத்தி லாராதார்-சீராருந்
தென்புலியூர்மேவுஞ் சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்புரான்வாசலிலே தான். ௯

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானணைகதை போதாதே-நற்கமல
மன்றலேவாரி மணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலேயேன்வந்தாய் செப்பு. ௰

பேரரசர்தேவிமார் பெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலக்கண்டு மகிழ்வரோ-போர்புரிய
வல்லான்களங்கன் வாணன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௰௧

உலைக்குரியபண்ட முவந்திரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங் கொடுத்தான்-றலைக்குரிய
வாணர்கோனுறை மகதேசனுக்கிந்தப்
பாணனேடென்ன பகை. ௰௨

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாதர்காண்
வாணன்புகழெழுதா வாயுண்டோ-வாணன்
கொடிதாங்கிநில்லாத கொம்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கிநில்லாத வரசு ௰௩

உமையவளுநீய மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டாங்கோளாம்-உமையவுடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான் பனிக்குழன்றாண்பாண்டியநின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டானரசு ௰௪

போட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவரால்கன்றென்று
வீட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயே-நாட்டில்
அடையாநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்பனூர் ௰௫

வெற்றிபுனைதாதகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே-கற்றோர்
இறைதாங்குந்தாங்குஞ் செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்டைவரசு. ௰௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளநீரைமுலையாக்கினான்-சந்தாஞ்சேர்
தோற்றமிகுவல்லிக்குத் தோப்பைமுலையாக்கினான்
ஏற்றமிதில்யார்தா னிடம்பு ௰௭

இருந்தவளைப்போனவளை யென்னையவளை
பொருந்தவளை பறித்துப்போனான்-பெருந்தவளை
பூத்தத்தேன்சொரியும் பொன்னிவளநன்னாட்டின்
மாத்தத்தன்வீதியினில்வந்து ௰௮

ஆழியாளுழி யமனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய வேலென்பான்-பூழியான்
அங்கைமெழுகென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்திற் சென்று ௰௯

குடகர்குணகட லென்பர்குடகுக்
கிடகர்வடகடலென்பர்-கடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்துதாரச்சுதநின்
முன்கடைநின்றார்க்கு மாக ௨௰

தினைவிளைத்தார் முற்றந் தினையுணங்குஞ் செந்நெ
றனைவிளைத்தார் முற்றமது தானுங்-கனையு
முரகணங்கச் சங்குணங்கு மூரித்தேர்த் தானை
அரவிணங்கு மச்சுதன் முற்றம் உக

குறையுளா ரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
விறையா றிங்க ளிருந்தான்-முறைமையான்
ஆலிக்குந் தார்மார்பா வச்சுதாவன்னாளில்
வாலிக்கிளையான் கடை. உஉ

அரசணகளங்க ணச்சுதன் முற்றத்
தரசரவதரித்த வக்கோள்-முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுங் கோவிந்தர் காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசைமிகும் உ௩

தளையவிழ்நாண்மாலைத் தாயரேயாவி
களையினுமென் கண்டிரங்கு காட்டேன்-வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணன் மாவிசையன் மால்யானைதன்னோடும்
வந்தென்கண் புகுந்தா னினி உச

பாண்டியனைப்பேர்மாற்றிப் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றனை யறியேனோ-மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரிவாணாவுனது
பேர்மாற்றுவதோபேசு உ௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானத்தீக்குராலும் கேட்டதற்கு-னாட்டம்
பொருந்தாயிரவிழியான் பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்னாரு மென்று உசா

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழவரு மேகம்பர்-வாணன்
கரும்போதகமேகின் கால்பணிவேன் மீண்டு
வரும்போதகமே வரின் உஎ

படுபருந்துஞ்சூர்ப்பேயும்பன்மிருகஞ்சென்னாய்
கொடுகழுகுமித்தனையுங் கூடி-வடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன்கொள்யானைபோமாறு
போமாறுபோமாறுபோம் உஅ

என்சிவிகைபொன்சிவிகை யென்றுவசுமென்கனக
மென்பரியீதென்கரியீ தென்பரே-மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன் வரிசையரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர்பார்த்து உகூ

சோற்றுக்கமலவயற் றென்னுறைவாணனையான்
சோற்றுத்தரிசிதரச் சொன்னக்கால்-வேற்றுக்
களிக்குமாவைத்தந்தான்கற்றவர்க்குச்செம்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வாறவன் கூய

தேருனைப்பாவிவாரணத்தொகுதி திரைகொணர்ந்துவருமன்னனை
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்கடவுபாணகேள்
வாருமொத்தகுடி நீருநாமமதேவனுரைநகர்காவலன்
வானுபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீள்வர லாகுமேகுமவன்முன்றில்வாய்
சித்திலாச்சிகரமாடமாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆரநிற்குமயர்வேம்புநிற்கும்வளர் பனையுநிற்குமருகிலே
அரசநிற்குமரசைச்சுமந்தசில வத்திநிற்குமடையாளமே கூக

அலங்கலணிமார்ப னுறையர்கோன்வாணன்
விலங்குகொடுவருகவென்றான் இலங்கிழையீர்
சேரர்க்கோசோழற்கோ தென்பாண்டிநாடாளுசீ
வீரர்க்கோயார்க்கோ விலங்கு. கூஉ

பரப்போதஞாலமொரு தம்பியாளப்பணிமதியக்
குரப்போனொருதம்பி பின்வரத்தானுந்துணைவியுடன்
வரப்போனமைந்தற்குத் தாதைபொறுதுயிர்மாய்ந்தனனெஞ்
சுரப்போவெனக்கிங்கினியா ருவமையுரைப்பதற்கே கூகூ

கண்டாயோபார்வேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாமரைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாகி
பூட்டுதற்குமுன்றமொரு புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகோட்டுங்கை கூச

கன்னிக்கலசமுலையாடன்காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கொடுத்தேனென் றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
பின்னுக்கெழுதியிடைக்கெழுதி வேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்
பொன்னுக்கெழுதிகொடுத்தேன்யான் பொய்யுரையேன்புகல்வேந்தே

பாண்டியன் பாடியது.

போற்றினும்போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
றூற்றினுந்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும் பாவலர் கொடியராவரே. ௧௬

மன்னவனுநீயோ வளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தோதமிழை யோதினேன்-என்னை
விரைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு. ௧௭

அன்றையிலும்வைய மகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துநீதிருத்திக் கொண்டாயோ-என்றும்
அடைந்தாரைக்காக்கு மகளங்காதுங்கா
நடந்தாயோநாலா றடி. ௧௮

காதமிருபது நான்கொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற்
கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங் கொற்றவாநீமுனிந்தால்
இல்லையோவெங்கட் கிடம் ௧௯

நீரெல்லாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெல்லாம்பட்டிதொட்டி யுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்திம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கோங்குநாட்டை கனவிலு நினைக்கொணாதே. ௨௰

குமிண்டியும்பண்ணையுங் கூடமுனைக்கின்ற கொல்லைக்கம்பை
திமிண்டியுமுதியுந் தின்னவல்லோரிந்த-நீணிலத்திற்
றுமிண்டியங்காய்தன்னை மொட்டையம்பாலெய்யுஞ்சூரர்கண்டு
நமிண்டியிற்பள்ளிக ளத்தனைபேர்களுநல்லவரே. ௨௧ [ர்

செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச் செல்லோமே-செக்காரப்
பொட்டிமக்கள்வாசல்வழிப் போகோமே-முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமேயெந்நாளுங்
காப்பாரேவேளாளர் காண் ௨௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர்நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை-சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கைநீடூழி
காக்குங்கைகாராளர் கை. ௨௩

இரவலமேனீட்டெவர்கை யீண்டிலங்கையாளும
புரவலர்மேனீட்டிலர் பொற்றுள். ௫௯

இடைக்காடர்பாடிய ஊசிமுறி

ஆற்றங்கரையி னருகிருக்குமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கஃகுகஃகெனக்-காக்கை கதனை
எய்யக்கோ லில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தானை
வையக்கோனூரின் மகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன்மனைவி.

சேனைதழையாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்த வருஞ்சேற்றின்-மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பதித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கண் முடி. ௬௧

கம்பர்வீடு வெள்ளாட்டி.

நெற்படிவிளைகழனிபுடைசூழ் தென்புலிவாழ்கச்சன்
கற்படிபனைதோளான்பெயரோ கங்கணகணகணவன்
விற்படிவாணுதலர்ண்மனைவி மின்மினிமினிமினிமி
சொற்படிவேலைசெயும் மவளோதுத்துமிதுரிதுரிதி. ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிக்கொடி.காவுங்
கொட்டுவார்சையினின்றும் கூக்காடும்·சுட்டால்
ஆரகராவென்னுமே யம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீ துலைர. ௬௩

தென்னவாநீணவா சீவிலி நாறுமதுரை
மன்னவாபாண்டி வாராமா-துன்னுஞ்
சுரும்புக்குத்தாரளித்த துய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலே கண். ௬௪

மார்ப்பைந்தார்க்கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தா
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச் சீவிலிமாறுதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீர மாறு. ௬௫

வேம்பாகிலுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலுமுதவ வேண்டாமோ-மீன்பாயும்

வேலையிலேவேலைவைத்து மீனவாகின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைத்தான் மான். ௬௬

இலகுபுகழாரை யேகம்பவாணன்
அலகைவரும்வருமென் றஞ்சி-உலகறிய
வானவர்கோன் சென்னிமிசை வண்டைகவளையெறிந்த
மீனவர்கோனகைவிடான் வேம்பு. ௬௭

பாண்டியன் மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம்விரும்புமடந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முல்லைக்கதிபா முகம்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். ௬௮

கலையான் மூலைமூடிக் கண்வலைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர்தாம்வர விட்டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்த குறைதீரத்துய்ய சிவ
கங்கையிலேநீராடிவா. ௬௯

ஆக-செய்யுள் ௬௱௰௫.

இலக்கணக்கவிகளாகிய
ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவர்
அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங்கல்விவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில்வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணனுவிருநூற்றாயிரம்புயங்கடுணிந்துமுயர்சிவனூற்றுன்
தலையாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர்பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே.
நிலைதந்தாருலகினுக்குமிமையவருக்குமானமதைநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தார்வணிகருக்குச்சீவனஞ்செய்திடவென்றேகையிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரென்கவிக்கேவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்டக்கூத்தனெனப்பெயரினையுந்தான்றந்தார்.

பத்திக்கொண்டதிக்கும் பதரிப்போயலயப்
பைம்பொற்றூரகைசிந்தப் பகிரண்டக்கிடைநீள்
மத்துக்கொண்டுமதிக்குந் திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண் டருண்மானுபரா
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருளைக்குஞ்சினவேள்
முருகற்குப்பொதியைக்கோர் முனிவற்குஞ்சடிலக்

சொத்தற்கும்பதுமக் கொந்தயனுக்குமலரிக்
கூழைத்தண்டமிழுக்கோன் கொடிபுங்களமுமே ௩

இன்றல்லோகம்ப னிறந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்றநாள்-இன்றல்லோ
பூமடைந்துவாழ்ப் புவிமடைந்தைவீற்றிருக்க
நாமடைந்தைநூல்வாங்குநாள். ௪

இன்றல்லோகம்ப னெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூட்டுநாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலான்வில்லிதன்னையிருற்காமபவாரிதியால்
ஓங்கியபூமெல்லணையொன்றிறனும்பர்மதியாற்
றீங்குறுமோநல்லெழிற்குணமுமேரகொம்புசோகெடுமோ
காங்கேயனேசொல்லகளங்கனேகமைக்காவலனே. ௬

காண்டகண்டத்தொளிக்கஞ்சியமான்கருங்கக்குவிலை
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணமீதுசென்றவன்சேர்ந்தவனை
ஆண்டவின்பங்கொடுமீளக்காம்பற்றவன்கொலுசால
கொண்டகன்னத்திலுதைத்தனள்காணங்குலோத்துங்கனே. ௭

சோரத்துக்கொர்ப்போரணவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புசிக ராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குநிக ரயபுலியோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோவம்மானை
ஊருக்குறையுந்தங்கள் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை. ௮

புகழேந்தி.

திருக்கமாலவதாரஞ்சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ்செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைகெளித்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறைந்தையிலேவம்மானை
கரைவெதிரேறுமேடேறியதுங் காவிரியோவம்மானை
கடிப்பதைக்குத்தாத்தியங் கன்னியோவம்மானை

பாவைபடித்தாஞ்சோழன் பகதனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரொளிலோவம்மானை. ௯

ஒட்டக்கூத்தனுஞ்சோழராசனும்பாடியது.

ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரானிந்தநீணிலத்தில்
பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே. ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத் திகல்வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ-சென்னி
அகளங்காவுன்றனயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்டநினைவு. ௰௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின் வலிக்குமோ-பொன்னிநா
டாளிக்கும்வேந்தா வபயகுலனைமகளிர்
தாலிக்குமொன்றே தனி. ௰௨

புகழேந்தி.

சந்தம்பயிலும்புலவோர்கதலித் தண்டோட்டம்பரும்
பித்கனிவனென்பரென்னைக் கண்டார்பொருத்தும்-பணைத்துத்
தத்தமபிறகிடும்பார் வேந்தர்தங்கட்டளகுட
சத்தபசதங்காண் கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே ௰௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மானிற்குமோவிந்தவாளறி வேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவிவ்வெரியுந் தணன்முனமனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்தவெங்கணன் சுறாமுனமவிசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன் றோற்றத்திற்றூர்மன்னனே. ௰௪

புகழேந்தி.

மானவனுனந்தவளரிவேங்கை முன்வற்றிச்செத்த
கானவனுனவ்வெரியுந்தணன் முன்மனைகடலின்
மீனவனுனதவெங்கண் சுறாமுனமவிசுபனி
தானவனுனக்கதிரவன் றோற்றத்திற்றூர்மன்னனே. ௰௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

நானேயினியுனை வேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனேகபாடந்திறந்திடுவாய்திறவாவிடிலோ
வானேறனையவிரவிகுலாதிபன்வாயில்வந்தாற்
றானே திறக்குநின் கையிதழாகியதாமரையே. ௰௬

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டு வகிர்செய்தநுண்ணிடையேந்து வள்ளக்
குழையொன்றிரண்டு விழியணங்கேகொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டு கைமானாபரணனின்வாயில்வந்தாற்
பிழையொன்றிரண்டு பொறுப்பரோகுடியிற்பிறந்தவரே. ௰௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளை வேலிக்குமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத்துளியோடிறங்குஞ்சோணாடா
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்த கண்டாவண்டர்கோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டப்பேதை பெரியமதியுமிழந்தாளே. ௰௮

ஔவையார்.

ஒட்டாவொருமதிகெட்டாய்.

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர் பலவின்கனியைப்பறித்தென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர் தனைக்கொண்டெறியுந்தமிழ்நாடா
கொங்கைச்சமராபதியளித்த கோவேராசகுலதிலகா லே
வெங்கட்பிறைக்குங்கருப்பிறைக்கும் மெலிந்தபிறைக்கும்விழு வ

ஒட்டக்கூத்தன்.

புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்களிபேம்
சுள்ளிருக்குக்களையுண்டுஞ் சோர்விலேம்-உள்ளபடி
சொல்லவாவாலி துரோபதையைமூக்கரித்த
நல்லவாமாபாரதப (வாலி-அரவக்கொடியையுடைய துரியோதனன்.

என்றுபெருவேன்யா னீசன்றிருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்ற தீபமே-என்றும்
செருப்புக்குத்தோல்வாங்குஞ் சென்னியகளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப் புயம். தோல்-யானை. ௨௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர் குறைகடற்புக்கிலாகோகநகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும் பூவாதொழிந்திலபூமுழுதும

காக்கின்றமன்னகவிவொட்டக்கூத்தனின்கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டெடவிப்பார்களோதமிழ் றடியபாவலரே. ௨௨

கருமான்.

செல்லன்புகல்வன் திருவேங்கடவன்செகத்குருவான்
கொல்லன்கவிதைக்குறைசொல்லுவோரைக்குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பருந்தாட்டமாட்டிப்பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன்கவிதிருப்பாணிகொண்டே ௨௩

அம்பட்டன்.

விண்பட்டகொக்கெனவெல்லும்வல்லூசின்விலவிலத்து
புண்பட்டநெஞ்சொடுமிக்குநின்றாய்பொட்டையாய்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினும்மம்பட்டனுங்கவிவாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுந்திடுக்கிடப்பாடுவனே. ௨௪

குயவன்.

மோனைமுத்தமிழ் மும்மதமும் பொழி
யானைமுன்னவன் தெதிர்த்தவன்றோடா
கூனையுங்குடமுங் குண்டுசட்டியும்
பானையும்வனையுங்குசப் பையல்யான். ௨௫

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ் சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியே தென்றபோதிலெதிர்த்தவனை
வன்னசந்தங்கெடவாயைக் கிழித்திடித்தாக்கிநுற்
கன்னசந்தங்களினிக்கவியாப்பைக் கடாவுவனே. ௨௬

தட்டான்.

திகிரிவட்டக்குடைச்செங்கோல்பயன்செழுஞ்சிலைப்பிற்
பருதிவொட்டைக்கூட்டபத்தனைநாணப்பணைக்கவியின்
மிகுதவொட்டத்தட்டிவிட்டகைபொட்டினுநக்கிக்குத்திப்
புகுதவொட்டித்தட்டிமேலணுகாவண்ணம்போர்செய்வனே. ௨௭

ஒட்டக்கூத்தனும் புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன்விறல்வேங்கர்தம்பிரான்
என்றமுதுகிக்கிடான்கலசம்-துன்றும்
வெறிபார்தொடைகழுமீனவர்கோன்கைவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கின்னென்று. ௨௮

பழியும்புகழுமெமவர்க்குமுண்டாமித்தப்பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங்கயலுமென்றூல்களங்கத்துங்கா

அ

பொழியும்பொழுதெங்கள்பெண்சக்கரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்பருவமுமாகியங்கே தாவுவனவெலவின்றதே. ௨௯

திக்குகளெட்டுங்கயங்கக்காற்றத்திக்கிட்டலர
மைக்கடற்றுட்சார்ந்தைக்கவிட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கனுச்சற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக் கக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆகச்செய்யுள்-௩௪௫.

கவிவீரராகவமுதலியார்

தேன்பொழிக்கவாயான் திருவேங்கடத்தானை
என்பிறந்தான்கண்ணன் இனிபானே-வான்பிறந்த
சீதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாள் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யென்கொணர்ந்தாய்பாணனீ யென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன் பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேயாம் வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன் றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள் பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மாகலங்கினாளே. ௨

இல்லெலனுஞ்சொல்லறியாதசிறைகயில்வாழ்க்கா னேனைப்போல்யாழ்ப்பாணன்யான், பல்லைவிரித்திருக்கக்கால் வெண்சோறும்பழந்தூசும் பலியாமற், கொல்லனின்த்தேகனைநூல்வாளைப்பரிசென்று கொடுத்தான்பார்க்குள், தொல்லையெனவொருவாய்க்கும் நால்வாய்க்கு மிரையெங்கே தாப்புவனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும் பாக்கையொன்றாகமுயங்கினமால்
பின்னாட்பிரியன்விரிவையென்றாயினம்பேசலுறும்
இந்நாட்கொழுநன்மனை யென்றாயினபின்னமுமோர்
சின்னாளிலெப்படியோ வைகீயின்றுசெப்புகவே ௪

வாழுமிலங்கைச்சோபாணில்லைமாணில்லை
ஏழுமராமரமோ வின்னிலில்லை ஆழி

அலைபடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சுடரின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்சு
விரதமேபூண்டிந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையுமாமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழந்துகொண்டு மற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதி மறுககாய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
புடவிக்கயவர்தமைப்பாடிப் பரிசுபெற்றுமற்றிரும்பிவரும் [ளோர
புலவர்மனம்போலார்நெருப்பைப் புகழுமென்றுரைக்காற்பொருப்பா
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட் டகலாநிற்குமகளங்கா
இடமுக்கடவாரணமுகைத்த தேவேந்தவசிங்கமே
திசகுவிசயஞ்செலுத்திவரு செங்கோனடாத்துமென்கோனே, ௭

மாதரணிமென்முலைதோய் மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிராசர்மகிழ் மாவசன-மாதா
மறுகிடத்தேயம்பொன் மடவார்பழிக்கநெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குந் துணைப்பெண்வா. ௮

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைகிடக்கும்
கலுழுருகக் கனிந்தாற்றும்-புல்லிணைய
விண்கலக்குந்தீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமுறை
பெணகலக்கவகொண்டுநின்றனன பேர். ௯

வந்தனந்தமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி-வந்தனங்கள்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமுறை
அன்னமனங்கொண்டெய்வே யாங்கு. ௰

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமயலைத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகர்-மாவுச்
சிதம்பரவையாநீ திக்குநயர்பூமா
சிதம்பரவையாநீ திக்கு. ௰௧

பங்கஜன்மேன்மேவியசௌ பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜமேலன்வெங்கணையா லாவிநொந்தனங்களிட
மாமாஞ்சிதமபாவு மாதினியாள்கோடிநமஸ்
காரஞ்சிதம்பரயோ கா- ௰௨

இன்னங்கலைமகள் கைமீதிற் புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிற் புக்கிருந்தாளென்னபுண்ணியமோ
கன்னன்களிக்குங் கவிவீரராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக் கற்றுஞெமுருக்குமிழையுமோ. ௰௩

முன்னாட்டித்தவமுனியுஞ்சேடனும்வான்மீகனும்முன்னில்லாமற்
றென்னாட்டுமலையிடத்தும் பாரிடத்தும்புற்றிடத்துஞ்சென்றுசேர்ந்தா
ர், இந்நாட்டிப்புலவருனக் கெதிரிலையேகவிவீரராகவாநீ
பொன்னாட்டிப்புலவருடன் வாதுசெய்யப்போயினையேபுகலுவாயே.

கோளராவேந்துகிலிக்கப்புதுமையுண்டோ வெனமொழிந்தருமுறைகேள்
யாளரைவந்தமைத்தோரப் கற்புடையபாஞ்ச லியனைக்குவிடன்
வாளரிபோலருகிருக்கமலையவெற்பிலிருந்துவக்கமாமருகைக்
காளராசலைதிரந்துவரவழைத்துமுலைபாசத்தழுவினளே. ௰௫

பணியாசரிதோசையிலக்கொங்கை தோய்க்கிடப்பார்ப்பர்பலரி
டணியாரந்தோசையிலாச்செத்துவர்வாய்ப்பிறப்பார்களென்றே
பணியாரந்தோசைமுன்னேனுங்கேட்டிப்பழனிச்செவ்வேள்
பணியாரந்தோசைவாராகான்ஞோர்க்கென்னபாலமரே. ௰௬

வீரஞ்செறிந்தபிள்ளாயுனக்குப்பெண்வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடார்நுங்களப்பன்கபாலியம்மான்றிருடன்
ஊணுஞ்செங்காடுநின்றன்முகம்யானையுனக்கினியோர்
பேருங்கடம்பனுன்றாய்நீலியினக்கும்பெருவயிறே. ௰௭

கட்டுச்சோற்றைப்பறிகொடுத்தபோதுபாடியது.

சீராடையற்றவைரவன்வாகனஞ்சேரவந்து
பாராருநான்முகன்வாகனந்தன்னைமுனபற்றிக்கௌவி
நாராயணனுயர்வாகனமாயிற்றுநம்மைமுகம்
பாரான்மைவாகனன்வந்தேவயிற்றினிற்பற்றினனே. ௰௮

மைவாகனன்-அக்கினிதேவன்.

பாண்டியன்மானைகண்டாய் மகளேநினைப்பார்த்தவற்கு
வேண்டியவின்பமிகவருமோ வெண்ணெயேதிருடி
தாண்டிக்குதித்தனற் கோதண்டராமன் றடவரைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந் தாகனிருப்பிடமானபின்னே. ௰௯

சோனையுங்காத்துக்கல்லானையுங்காத்துக்கோபனைதன்
தானையுங்காத்தடைந்தானையுங்காத்துத்தடக்கவி
மானையுங்காத்தனுமானையுங்காத்துமடுவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவனேயெனைக்காப்பதரிதல்லவே. ௨௰

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப்பொய்யா காத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்றவங்குறையு மிடியுண்டாகும், ஐயதாய்தந்தையர்க்குப்பொய்யுரைத்தால்வறுமைபிணிதொலையாவெய்தும், உய்யவருதேசிகர்க்குப்பொய்யுரைத்தானரகமதுவுண்மைதானே, ௨௯

ஆகச்செய்யுள்-௩௯௬.

—(*)—

படிக்காசுத்தம்பிரான்

அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல்செய்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகில்விரக்கின்றோமே. ௧

பெற்றாளொருபிள்ளை யென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சிகுடிக்கத்தரமல்லபாவிரக்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவ்வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றாவல்லையாவல்லைமாகாளத்தியே. ௨

வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும்பாலென்றழாமற்பசியொனுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னைவாவிட்டபாவிமுசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாககர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்.

ஓர்தட்டிலேபொன்னுமோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்குங்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலே தங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலேயன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால்சீதக்காதிவரோதயனே. ௪

நேசித்துவந்தகவிராசர் தங்கட்குநித்தநித்தம்
பூசிக்குநின்கைப்பொருளொன்றுமேமற்றப்புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சந்தடப்பார்க்கும்வேசிக்கும்வேலைசெய்யுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய்சீதக்காதியாநிதியே. ௫

ஓயாசபுள்ளரிநுக்கென்ன வோவென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருக்கென்னகாய்த்துப்பலனென்னகைபாப்பிப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச்செம்பொன்பிடிபிடியா
ஈயாமலீபவன்வேள்சீதக்காதியொருவனுமே. ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திகல்வியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்கடொல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே. ௭

தோட்டாளன்றாயற்றுறைசீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்பநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடமவாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக்குழிபுகுந்தே. ௮

தேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூரர்க்கம்பியின்மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின்மணவாளனுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேளுக்குமூவர்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே. ௯

பொல்லாதமூர்க்கருக்கேதன்னைதான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணமவருக்குமோநடுராத்திரியிற்
சல்லாப்புடவைகுளிர்தாங்குமோநடுச்சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே. ௰

மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்று பற்றொருவேந்தன்குடையுமற்று
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெய்துங்கனே. ௰௧

முன்னைநின்னன்னை முலையூட்டிமையிட்டுமூக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியுநாளலவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும்போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றோசெந்தூரிலிருப்பவனே. ௰௨

முற்கணையப்பறையேறவிட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதிக்கிருங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியையென்கெண்குளிர்க்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன்செந்தூரெனுந்தானத்திலே. ௰௩

இன்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவந்த
பொன்னணிமணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும்புகழ்ப்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்ற சூரனைவென்றசொக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திக்குடாப்பிள்ளையே. ௰௪

நாட்டிற்சிறந்த திருமலையாதுங்கநாகரிகர்
காட்டிலவனத்திற்றிரிந்துழலாமற்கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்றொருபைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தாயினோராவென்றுகூப்பிடுதே. ௰௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும்போராய்விளங்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினியதுரைசீதக்காதிகமலகர்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசங்கோதயசாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான்புலவோர்முகம்வாடியதே. ௰௬

மறந்தாகிலுமறைக்காசங்கோடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலதென்னவிருந்தாலதென்னவிறந்துவிணேபோய்க்
சிறந்தாருங்காயற்றுரைசீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்கும்பிழைப்பில்லையே. ௧௭

என்னனைக்கன்றமுத்தனைக்குனிக்குமிறைவனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கன்றிப்பின்னனைக்குகவாவன்புவாய்வருந்திவாடுவதோ
முன்னைக்கொன்றுபின்னனைப்புரந்தமுதுபகையவன்பிதாவுறுமற்
றன்னனைக்கொன்றுவிஜயனைப்புரந்தகவுதநுவாகாயலாதிபனே. ௰௮

கல்லடிக்குமொளியிரண்டுகோசடிக்குளடிப்பதெனக்கவிதைகேட்டு
பல்லடிக்கிடுகிடெனப்பறையடிக்குநெஞ்சர்தமைப்பாடுவேனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்குங்கல்லடிக்கும்விரும்பிநின்றமெய்யனின்ற
செல்லடிக்குந்தடவரைவிற்சோடிக்கவலையடிக்குஞ்செந்திலானே. ௰௯

குட்டுதற்கோபிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக்குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியில்லை
இரண்டொன்றாய்முடிந்துதலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளைபாட்டாக்கவிதைதனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோதறிவில்லாத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத்திரியலாமே. ௨௰

சீதக்காதியின்பேரிற் பாடியது.

தினங்கொடுக்குங்கொடையோனே
செங்காயற்பதியோனே சீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியாளை
மணங்கொடுத்துமிசழ்கொடுத்துமபிமானந்
தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடைமையெல்லாங்கள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே. ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௯௮.

சவ்வாதுபுலவர்.

கிளையாளன்சேதுபதி ரகுநாயகன்கிஞ்சகவாம்
இளையசக்கல்வியிடக்கு நம்பீசரெடுத்துமென்றும்
வளையாதபொன்முடி சற்றேவளையுங்குடமன்னர்
தளையாடியணையிற் காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே. ௧

பானுகிரணம்பார்க்கும் பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோதரங்கள்-வானமரும்
மேமையைப்பார்க்கும்மயில்கண் மாவிசயானந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர்கண். ௨

பாலையிலான்பின்னங்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பான்
பாலையிலான்பின்னென் படுவாளோ-சேலையிலே
ஆடுமயிற்பிரப்பூ ராணந்தரங்கனுரை
நாடுதனிலென்னிள மின்னாள். ௩

பஞ்சு உளியென்று கோபிப்பாள்.

அலையான்கவடெடா ருருடங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளு மிலலை-தலைசேர்ந்த
சாலைமுத்துக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார் சொல. ௪

செல்லப்பஞ்சச்சியிலே சேர்ந்ததற்பினுமணிகள்
கல்லவருமேம நவநிதியஞ்சொல்லவே

முட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பத்தா னதுவே. ௫

கச்சிசெல்லப்பன்றொன்றின்பின், அவனோடுசேர்ந்தது-ஒன்றிரண்டாயின-மணி-மூன்று-நான்காயின-தடி-ஐந்து-ஆறாயின-மேகம்-ஏழு-எட்டாயின-நிதியம்-ஒன்பது-பத்தாயின.

ஆகாயச்செய்யுள்-௩௯௨,

காளிமுத்து.

செல்லச்சொன்னாபரத்தைதக்கைம்மாவைநிதநிதமும்
தெல்லச்சொன்னாவாக்கியுங்குழந்தைவிசயனின்பாற்
செல்லச்சொன்னாளென்னையிப்போதெம்மையலைத்தீர்த்திடென்று
சொல்லச்சொன்னாளெந்தமின்னாள்பன்னாண்மலர்ச்சோலையிலே, ௧

பழுத்தான்மரத்தின்பாவையைப்போலநற்பாவலர்க்குக்
கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தையென்கொங்கையைக்கூறுகிறாள்
அழுத்தாதவேளையில்வெந்நீர்பன்னீர்மதியும்மழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங்கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே. ௨

பொன்னார்மருமத்தன் பூம்பாவைவேலப்பூபனருள்
மன்னாகுழந்தைக்குருநாத நீதவரோதயனே
பன்னாண்மலர்க்குழற்பின்னா ளெந்நாளும்பரிந்தணைய
நன்னாளிந்நாள்வரச்சொன்னான் மின்னாண்மணநாளென்னவே. ௩

மாகமழைக்கான்பூம்பாவை வேலப்பன்மைந்தன்மின்னார்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன் வெற்றியினின்மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழன்மாதே விரித்துப்படமெடுக்கும்
நாகமறைத்துக்குழ னமக்கீதனலமல்லவே. ௪

போதத்தைமேவுமயிலைக் குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
கேதத்தையுங்குயினாதத்தையுந் தனக்கின்னத்தினா
மோதத்தையுந்துயிலாதத்தையும் மயன்முட்டுதென்றல்
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ் சொல்லிவாதத்தையே, ௫

வண்டாங்கிசைபயின்மாலையின் வேலப்பன்மைந்தனிதி
கொண்டான்கிளையவளர்த்தான் குழந்தைக்குவட்டின்முன்னே
பண்டாங்கிசையினன்மால் கொண்டுபொம்பன்குளத்தினடுக்
கண்டாங்கிளைக்கிழித்தாலென்னபாவங்கருதுவதே. ௬

பாம்பன்-ஆரவாபரணன்- குளத்தினடிக்கண் நெற்றிக்கண்ணாகிய அக்கினிதாங்கி-அவன்வாகனயாகிய ஆடு,

வனக்கொந்தளவஞ்சிபூஞ் சோலைத்தஞ்சைவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழில் சொல்லவோதமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளகிக்கும்பரிக்கும் பூரிக்குங்கண்கறுக்குஞ்
சினக்குந்தனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. ௯

ஆகசெய்யுள்-௩௪௯,

பாண்டியன் கலித்துறை.

சுராராஜசம்புவைவரியென்மாதுசரீரமெல்லாம்
பேராராசாத்துக்கிவன்பொருட்டேபசும்பொற்கிரண
காராசதிவ்வியகிரீடவிபாடத்துடித்தடக்கைப்
பராசராதணராமாபராக்கிரமபாண்டியனே. ௧

காளைமுகிற்குலமெல்லாம் விளங்குகடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையே விளைநெல்வயலில்
வாளைகுதித்து வளர்பூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவா பராக்கிரமபாண்டியனே. ௨

ஆக்குங்குளிருகிலவிடர்கோ னின்னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலையாட்கனலாகும் வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொரு வெளுப்பாய்நின் றுன்னையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவா பராக்கிரமபாண்டியனே. ௩

கூரம்பொருத்தவிழிமால் கதலிக்குருத்திவிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவருந்திலனே இந்திரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுக்கபுயமிதி லாயிரநாவுரக
பாரம்பொறுத்தபுயமே பராக்கிரமபாண்டியனே, ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கை மீதேயிளம்பிறைநவெள்ளைநிலா
எறிக்கும்பொழுதுவந்தாயிலையே யிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பகமாருபராக்கிரமபாண்டியனே. ௫

கரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுசுட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேட்பிலைக்காப்புதவாய் பிணர்சேர்பசுங்கோங்

கரும்பேய்க்குமென்முலையாரமுதூட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவானுதவுங்குலசேகரமன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்துப்புயல்வீரமாறன்புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செல்லாதென்செய்வாரிந்தகாணிலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந்தரிற்பூணம்பார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந்தித்திக்கிலென்னுகுமற்றமதுரங்களே. ௭

எண்ணீர்மைநூலுக்ககத்தியனுமிலனென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவிசகல்லவேயிவ்வியனுலகிற்
பண்ணீர்மைதேரும்பராக்கிரமமாறன்பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோகும்பயோனிதமிழ்க்கற்றதே. ௮

காம்புவனப்புக்கதோளாட்குநின்றன்சமூகத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும்விதியிலையோவெகுண்டாச்சியர்கள்
தாமபிணடிக்கஉரலோடுகட்டத்தலைப்பட்டுச்சீப்
பாம்பினடிக்கின்றமாலேபராக்கிரமபாண்டியனே. ௯

கடந்தூக்குவேழப்பிடர்க்கேவரக்கண்டுகண்கண்முத்து
வடந்தூங்குவாடும்கிளிக்கென்செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாம்பின்படத்தின்மிசைதிமிதிதிதியெனப்
படந்தூங்கவாடும்புயலேபராக்கிரமபாண்டியனே. ௰

சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருசீர்தளைசாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்குங்கைதைநற்றுறையிற்றெங்குமுப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொற்கையாங்குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்கும்சிறையம்பழிகாருணர்ந்திலரோ. ௰௧

மற்றொப்பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறளரோதயநின்
வெற்றிக்கிரண்டுண்டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தியடங்காதுநின்னுடைத்தோடழிவாக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே. ௧௨

விருத்தம்.

ஒருவானுதல்பண்டுளங்களிக்கவுயர்வான்முகடுகிழித்தெறிந்து
மருவார்தருவின்மாங்கொணர்ந்தமதுரைவடிவேலதிவீர
அரவார்வேம்பின்பசுங்கண்ணியரிந்திறைவிக்கருளென்று
இரவாதிருக்கநீயளித்தற் கிரங்காதிருந்தாயினாலே. ௧௩

இரட்டையர்.

தேங்குபுகழாங்கூர்சிவனேவல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்கஞாயமோ-போங்காணும்

முன்னமேசென்றெனது மோகமெல்லாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேசும்பிடுவேன் யான், ௭

தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கே யிச்சிப்பார்-எங்கடனு
கச்சிருக்கும்பாவிருக்குங் காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய், ௮

இடுவோர்சிறிதிங் கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்மனமே கெடுவாய்-படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக் கொன்றாயேற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிக்கு, ௯

மையூருங்கண்ணார் மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுங் கண்ணானை-செய்யூர்
வளவனையுநான்பிரிந்த வாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையினானென் றுரை, வளவன்-நயினான், ௰

ஆழிவாய்ச்சத்த மடங்காதேயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதோ-ஊழி
திரண்டதோகங் குறிங்கானுக்கேரும்
உருண்டதோபாதாளத் துள், ௰௧

அரவங்காந்தோ வச்சுமாயிற்றுப்
புரவிக்கயிறுருவிப் போச்சோ-இரவிதான்
செத்தானோவில்லையோ தீவினையோபாங்கியெனச்
செத்தால்விடியுமிரா, ௰௨

முலையுங்குழலு முளைப்பதற்குமுன்னே
கலையும்வளையுங் கழன்றாள்-மலையில்
சிராப்பளியானேறிவருஞ் சேவின்மணியோசை
கிராப்பழியுங்கொள்ளா ளிவள், ௰௩

பாண்டியன்றானேன் பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிகையிலேந்தியதொன் றானேனே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனானே னோர்மதலைபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனானே னுனக்கு, ௰௪

முட்டத்துப்பன்றி முளறிததிருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் குடந்தேனே-தொட்டு.

மருங்கிலேசங்கெடுத்த மாலேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவே. ௰௫

வேறு.

மாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க் குரசாலவணக்கர்க்குரு
காதர்க்குநீதியோடாசாரநண்பினயர்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிரட்டிப்பறிவுடையோர் செய்யுமாண்மைகளே. ௰௬

குழற்காலரவிந்தங்கூம்பக் குமுதங்கையவிழ்ப்ப
நிழற்கான்மதியமன்றோ நின்றிருக்கும்நீயவன்றன்
அழற்காலவிர்சடைமீதே யிருக்குமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்காலணங்குதியோ வணங்காமுடிக்கைதவனே. ௰௭

பட்டானைதவண்டுபாடுங் குழற்கண்வலிதன்
றட்டாமறையைத்தொழுதேனினியென்றலையில்விதி
தீட்டான்கருமுகில்போலேவருமந்தச்சேட்டெருமை
மாட்டானினிவாமாட்டான் வந்தாலும்வணங்குவனே, ௰௮

சீமானுநாமகள் கோமானுமேத்தித்தினம்பணித்து
பூமாலைசாத்திய ரத்னசபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்தினின்றே னவனுல்மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னுவினியாமா வென்பாவினியெய்துதற்கே, ௰௯

நடங்கொண்ட கல்விலின் மெல்லெனப்பூட்டித்தமதுரத்தில்
வடங்கொண்டுசாத்திவிடங்கொண்டு பார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பிற்பழகிய பின்மலைப்பாவைதன்னை
அடங்கொண்டவொற்றித்தியா கேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிக்கண்டத்திற்றோ லுரிகாட்டித்தன்மெய்யிணைப்புற்
றிடங்காட்டிவாலையொருபுறங் காட்டிவண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழிலாரூர்த்தி யாகர்தமதுபொற்றாட்
படங்காட்டியாடிநின்றாருல கேழும்பணியென்னவே. ௨௧

புரந்தனைமாலைச்சதுரான னத்தனைப்போகியைமுப்
புரந்தனைச்சாதித்திமையாத நாட்டப்புலோமிசைவாழ்
புரந்தனைமானுந்திருவொற்றி யூர்நின்பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன் காணேனுதிக்கும்புரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

நல்லம்புலியணிந்தோ னுளதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடி விட்டாலும்-வல்லி

இடையாளேமுன்னுலக மேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றேகொடிது. அமபுலியணிந்தோனுல்ஆதிரை.

எட்டாநாள்-அத்தம்-கைவில்-புருவம்-அம்பு-கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம் வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலாம்-பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வரனறிவலேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். உச

கஞ்சிகுடியாளே கம்பஞ்சோறுண்ணாளே
வெஞ்சிக்களென்றும் விரும்பாளே-னெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவருக் காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுககாமாட்சிகாண். உரு

சிதாரவிந்தபுயன் றென்னவன்றன் றிண்சிலம்பிற்
போதாலுங்கண்ணாலும் போர்செய்தோர்-கோதுங்
கொடியிடையார்தம்மாற் குணமாமோவிந்தத்
துடியிடையார்கொண்டதுயர். உசா

போதாற்போர்செய்வான்-மன்மதன்-கண்ணாற் போர்செய்வான்பரமசிவன்-இவர்கள்கொடி- மீனம்-இடபம்-இவற்றிடையிலுள்ளது- மேஷம்-ஆடு,

அப்பிலேதோய்த்திட் டடுத்தடுத்துநாமதனைத்
தப்பினுநிமையது தப்பாதோ-இப்புவியில்
இக்கலிங்கம்போனலென் னேகலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச் சொல், உள

ஆகசெய்யுள் - சசசு,

பட்டணத்துசுவாமிகள்பாடியது.

காபிளக்கப்பொய்யுரைத்து நவநிதியுந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவெழுகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தொன்மரத்திடுக்கிற் காலுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனைப்பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்குபோல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழல வகப்பட்டீரே, க

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயபிக்செல்லிடினையுமறின்ற மடப்பங்கையாரென்னவுமைமே வினவவும், அன்னதொரு மடப்பங்கை யன்றுவெண்டிலையொழித் தழகொழுந்தன்புனலெனச், சூய்யவொளியானைங்கரியவிழிகா துவாய்த்தோயதனிலுண்டோவெனச், சொல்லநற்கமலமலர்சாவிமலர் கொடிவள்ளிதாயசெந்தாமரைமெனப், பொய்யெனநினைத் தூற்கொங்கையுங் கூந்தலும் புனிதனிடையுண்டோவெனப், புற்புதஞ்சைவலமெனவேமறுத்துப் புகன்றிடக்காயெனக் கையல்லவைளவென் மகாவென்றுவெணங்கியென்றம்பிறைழபொறுத்திடென்றே, சங்கரனுரைத்திடத்திருவுளமகிழ்ந்தசிவசங்கரியுமைகாக்கவே. (உ)

ஆனைவனிடத்திலே யைங்கரன் வந்தானையவென் செவியையுமிகவுர், ஆறுமுகன்கின்னிறுமென்றே இறுக்கிடவுமத்தன் வேலவனைநோக்கி, வினாவுடன் விளவேலனென்னலென்சென்னியில் விளக்குமுன்னெண்ணினனென், வெம்பிநீபிள்ளையைப்பார்த்து நீயப்படிவிட்டமேன்செய்தாயென, மருவுபெண்கைநீள முழுமலர்த்தாயென்ன மயிலவனைகைக்குநிற்க, மலையானுவவருமுனைமைபவளோகேட்கிநின் மைந்தனைப்பாராயெனக், கருதரியசடலாடையுலகுபலவண்டங்கருப்பமாய்ப் பெற்றதன்னி, கணபதியையருகழைத்தக மகிழ்வுகொண்டனள் களிப்புடனுமைகாக்கவே. (௩)

அம்பிகையரன்றன்னை நோக்கியுன்றுபாணமாதமெனவுமையைநோக்கி, அரியரவசயனத்தைபரவுருவமானத்தையறிபார்கொல் சிறிதுமென்ன, கம்பியனைதொருமிரத்தண்டமீயென்ன நனுரு மறிவெனென, நவைபுறும் பொய்புகன்றிலெனப் பாரத நடந்ததேகாரியமென, வெம்பிபொருவன் பிரமபாலடிதசானனவிளக்கிறைபொருத்தி தமபாலவீசினதுசொல்லென்ன, வென்றுபிரம்பெண்கள்மிருகற்றை நீக்கினையெனப், பம்புநற்பிணிலோகிரட்டிப்புநீக்கினது பதறுபணிக்களோனப்,பாமருடனிவ்வாறுவிளையாடுபெச்சைப்பசுங்கொடியுமைகாக்கவே.

அச்சுதனனிப்பனிலமுமதுவேயன்வித்தை யருளுவன்பலபத்திரன்னுலமுதவுவச்சமன்பகடுவனைக் கமலங்கானநோடிருதுமுண்டே, மூச்சிரவயற்படையிலக்கொழுவொக்குலே மெய்ப்புடனிழுத்திறுக்க, முந்தியவடக்கயிற்றுடன் மற்றுகடைந்தயர்முன் போயிருக்குமெனவோம்,இச்சையுடமதிலையதலையனுமொக்கதனினிடைமொமொமேய்ப்பேன் இனி

யமுதபயிரிலென்றுகல்தினையிட்டார் கண்டநீசமெனவே, மக்கறு லைமாறுமையுமாக் இடும்பு மிசைக்கைக்கொண்டுளம்திலிருக்கர், காரி யமனைக்கருதிமெந்நக்கனித்திதின்னினூதனுமைமயாக்கவே.

கவுரிகைமலாயானிரச்சேசாறிதுமெனக்கமலை மண்கண்டேபினைக்கா லைமெயாண்டுறயாற் கனமாடுமேய்த்தனைக் கட்டிரூசோமெலைச்சிறுவர் தென்ன, வந்தாதுசென்றதை செப்பிலொருபாத மெனவேசவொ டு இருடிஞனாணர், கட்டின்டசெப்பிரமாறிகேவா மென்னச்சசயி னடமாடிஞனாமென்னவைவ்யாடலாவ பறிபாகேன, அவமதை வ ன்னாவென்ன மண்ணுண்டவதுமையதியோமோவென, விசாவொமெ லேமகளு மலர்மகளு நிசமகளு மிவ்வாறனியமாமேயெர்களேடாமலி வருபுத்தமித்திகளத்திருடன் மேன்மேலுமிகவாழியே.

நிறையவுளதோ வெளிதோவொருவோம்
பிறையையுமுடிக்கணிசை பெம்மானுடையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்பீடுக்
திருக்காட்டுப்பள்ளியெமக்கு. ௭

அடுத்தவர்க்கொண்டனுக்கா வந்தகனத்தாளால்
அடர்த்தவுஞ்சத்தியமேபாகல்- மெடுத்தொரு
மாங்கனிக்காவெனமைமடிபிடித்தமாயவி
சாங்கனிக்கதித்தவாதத்தான் ௮

முடக்கோடவாகையிறு கொண்டார்க்குச்சோமன்
முடக்கொடுமுன்னமணிவார் ஆ வடக்கோடி
தேருடையானவ்வுக்குத் திலலைதாகமேற்கொள்
ளருடையமென்னுமுலகு ௯

விருத்தம்.

செய்கொண்டாருக்காமலச் செம்மனுடனேபாலப்
பாய்கொண்டானும்பணியும் பட்டுச்சகரத்தானை
நோய்கொண்டாலுங்கொள்ளலா முறுவதாமளவும்
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே.

கட்டையிலேயிருந்து மனத்துறவடைந்த பெரியோர்களுமல்லர் லைக், கட்டையிலேகொடுத்துமுத்திபெறுவளவும் பெரியகுகன் கிடைக் குங்காம, கட்டையிலேயமயக்கிச் சிறுவரூமணமபேசி விரும்பித் தாலி, கட்டையிலேகொடுத்தா ரக்கட்டையிலேபிடித்துமட்டுக் கவலை லைதானே.

இருந்தமிழிலக்கணங்கள் இணக்கோரவையிருக்க இரிச்சிசெல்லம் கோதும, பெருந்தகையையுடையாம்பிடிமேலே வென்றார்ப்பிடாரி காகை இரும்புவியிலொருமுருகனைக்கொம்பெடிய மற்காத்திக்கிருக் குகின்றாய், முருகனைதனைவகொண்டனைத்தனை யென்றுனுக்குறு மைறான்றுமோ. ௰௨

இடர்பிதா

கடல்வாய்த்தகண்ணியுலனின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பற்றுமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்ததொண்டைக்கியான்வாய்த்ததுவுமிங்கென்றனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமணவாய்த்ததுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுவே. ௰௩

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுங்கண்டதனையுமிச்சியாவே
தனிமயிலேமுழுதுமுணர்த்தையானுன்னிளக்கவர்த்துமடக்கடாதி
மன்னவனுண்டெனமுதலாயின்வலியிதிமண்ணின்மீதே
என்றுடங்கத்தவருத்தவிளங்கருணைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே. ௰௪

நரியென்பதைக்காரியென்றுரைத்திடுகையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்புருந்துவென்றும்
காணலாவதுருநவமெந்தரிசயக்கண்கால்
பூணுவார்மடல்காளையெனப்பதும்புகிரோ. ௰௫

அல்லிமலர்ப்பன்னைவனுமாயக்கொடியினை
சொல்லிமிருநாரிகடக்கோடிமியான்-முகிலை
அரும்பிற்பொலியுமணிமுகுளவலைய
கரும்பிற்சுணர்க்கத்தகையான். ௰௬

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனுலொனியவ்வாய் வித்தையினிற்றமைமணிஞ மதிக மென்றோ, பூண்டவுலகத்தினிலுள்ளார் புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்புக ழைதானே, காண்டருநன்மணிமேயால்விளங்குறுமணிப்பிரகாசக்காளாய்நீ தான், பாண்டவனைமென்றறிந்திருந்து முயிர்த்தரித்தோயானு மிருக்கின்ற சனே. ௰௭

சத்திமுத்தப்புலவர்

நாராய்நாராய் செங்கானாராய்
பழம்படுபனையின் கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச் செங்கணாராய்
நீயுநின்மனைவியும் தென்றிசைக்குமரியாடி

ஆத்திலே யொருபாதி யெல்லம்மைக் களித்தவுடன்
பாகத்திலே யொன்று கொண்டாய் வணமற்றைப் பாதியுமுன்
தேகத்திற் பாதியுஞ் சக்ராயுதர் கொண்டே சிவனே
ஏகத்திராமலிருப்பாய் களந்தையு மென்னெஞ்சமே ௮

அணைபாணர்க்குப் புலிப்பெல்லைப் பெருக்கு தால் கடிக்
கணையாணைப் புலியெல்லாம் துன்று நம்பச்சிலைகள்
ஆணைபாகம் நின்றபுலியிவர்க்கு முமன்றுவினியான்
டணைபார்க்கணைத்தப்பறிபர் செய்கையென்பன்று மகே ௯

முன்றுகைக்கூப்பிடவே படிவர்த்தனை முளரியலர்ப்
பொன்றுனை போறியிருப்பானைப் பூழியன்கைக்கருப்பைத்
தின்றுனையென்று கல்லானைக் கிட்டானைத் திருமதுரை
மன்றுனைவிட்டிப்பிலேதிவர்த்தனை வணக்குதுமே ௰

நமக்கிக் கிருநாவாரீர் நவேண்பெலந்திகழ்க்குங்
குக்கென்னை பாகத்துக் கொச்சையுள்ளீர் வெண்டுபின் கோளாவிற்
இடைக்குப்பிறையபழிக்காலத்துக்கு திருப்பதியோ
முமக்குத்தகைச்சுவைபோ மெய்கண்மாணுயிர்பெருமே ௰௧

ஆனையுரித்தாதடனைப் போர்த்திட்டடியுப்பட்டு
மானைமழிக்கக்கிறக்கே திரிக்குமதுரைச் சொக்கர்
ஞானமிப்பெற்றவாழ்வதெல்லாந் சொக்கநாயகியாள்
பானைபிடித்த முகுர்த்தத்திருல்லக்குபாக்கியமே ௰௨

ஆய்முக்கப்பாங்கரிக்கோமலனைமீதன்னருகிருந்து
நீமுக்கத்தகெயன்றார் சொருகுஞ்சம்வேளையினித்தனித்தம்
வேய்முத்தரோடெக்குலைத்தெல்லாமெல்லமெல்லச் சொன்னால்
வாய்முத்தந்திருத்திவிடேமோ நெல்வேலிவடிவக்கனையே ௰௩

குதிபாணரானையுதைத் துள்ளங்கானினிற்கூனிபிர
மதியாகச் செய்த்தவ்விலக்கேசன்பாமுடியர்த்துக
நதியான்பிறித்துமுபலான்மெனிதாறக்கவின்று
பதியாக்கருலநதெனக்கே சொக்கேசர்தம் மெல்லடிக்கே ௰௪

மன்னைனைக்கறமண்டலமெல்லாம்புரக்கும்வழுதிசெற்றுத்
தன்னைனைக்கு பெருஞ்சக்கரித்திலனேனுவேடனெச்சில்
உண்ணனைக்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதியுடலம்மைப்
பெண்ணைனைக்கறிக்கறையடித்துப் பெல்வாறுபிறப்புகொண்டே ௰௫

இன்றிருந்து கேவண்டி யெவ்வாறெருக்குமோ வெழிற்சேர் களந்தைக்
குன்றெருந்துங் கோபுரமொக்குமக் குன்றதுபோல்
அன்றிருக்கவேண்டுமென் னக்கிளைதிரிளை பாயிரங் டும்
என்றிருக்குதுங்கு மாவினித்தென்கவங்க டோபான்பெறவே. ௰௬

மாதாம்படியுங் கெடப்பிலங்தாள் குழல்வைத் திசைத்துச்
சேதாம்பலங்கனிவாய்ச் சிவந்தான் செம்மலர்த்திருவின்
கூக்குணங்கைத் தூரஞ்சிவந்தானைகர் திருசெக்ரு
பாதாம்புரஞ் சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவனே ௰௭

பாரிக்கமிழ்ந்துச்சி வாரிசமூழ்ந்தான் மல்லைப்பல்லவர்கோன்
காரிருஞ்செடியுந்திரியா திட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகமாவற்றப்புல்லறைக்கொண்
டாடும்பொழுதிருகண்ணைந்திலைகிலறழிக்கின்றதே. ௰௮

காலிரண்டனிட்டசனைக்குழலார் பெண்கண்மணிவை
தேன்றிரண்டதொச்சிதையத் தெரிகூடல் வாழ்விறல் பெண்பின்னையை
யன்றிரண்டனிட்டபொழுதேபியமனைவைக்குபடி
என்றிரண்டனிட்டவின்னைப்பமென்றுலெழுதுவனே. ௰௯

மற்றெருவனைக்கண்டதுண்டோசத்தியவாசகராய்
உற்றோர்தமுந்துவேணைக்காணக்கைறகாவந்துகுடிபோய்கள்
சொற்றெருணுந்தாழைமயாசாட்சியெங்குச்செய்துணுமல்லால்
கற்றோர்கள் வம்பிலக்கள் செய்முன்கண் பொய்யிக்களத்தியிலே ௨௰

அண்டந்தமருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டெட்டினைக்கருஞ்செய்தணையோமணப்பந்தலிலே
தண்டப்பிறையணிசொக்கர்கைத்தாலிக்குத்துணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினைவகூடல்காழ்ந்தயற்கண்ணியே ௨௧

அற்பின்றமெனதுழைப்பணித்தால்வினைவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூஷணமேபோற்குறிக்காய்புழ்ங்கடலில்வாழ்
கற்பின்றகட்டிக்குருமேயுனக்குக்கன்னெஞ்சதான்
வெற்பின்றவைசனேயோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே. ௨௨

பேயல்லவோவொருவேனையரக்கத்துபேசிநின்கல்
லாயல்லவோவிக்கமனக்கெட்டியானதுமற்புந்தான்
நீயல்லவோமதுவோசர்பன்றுறவணிவெனக்குக்
தாயல்லவோபின்னையாவல்லவோ சிவசாம்பவியே. ௨௩

பண்டோதரியபறைபாடுங்கூடற்பகலிலிவனைப்
கண்டோதினேனெங்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றிண்டு
முண்டோதிவந்திடுமோபோதம்மையேகோயின்முன்னேதிரியும்
குண்டோதாகண்டுகொண்டாற்றுடைநட்டிக்கொள்ளுவனே. ௨௪

செகத்தாயெனவந்ததெள்ளமுதேதென்னைகலையெனு
நகத்தார்பணியுங்கயற்கண்ணம்மேநின்னையனைத்திருல்
முகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விளங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமூக்குமூக்குத்தியே. ௨௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினம்விற்றசொக்கேசனைமேவியனபாய்
சுகமதிகந்தனையாள்கயற்கண்ணிநின்சுகநாசா
முகமதியின்றகதிர்மணிபோமூக்குமூக்குத்தியே. ௨௬

பொன்னேமலையத்துசனுமேபுயலின்பிறைநுத
மின்னேபுனைநுதலைத்தையெவெண்மதியமெனத்
தன்னேயொத்தாலெருகாரகையானதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினப்பார்க்கின்றதோமூக்குமூக்குத்தியே. ௨௭

வடிகொசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திசரும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்துபெருமகாக்
கொடிகொண்டவெற்றித்துணைப்பாண்டியன்கைக்கொடும்பிரம்பால்
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர்பொன்னடிகொண்டதே. ௨௮

அக்குவடம்புனையானந்தவெள்ளத்தையங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கன்மூலத்தெழுந்த
கொக்கைக்கண்டாலன்றிநிராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே, ௨௯

பொன்போலும்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பால்வாவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டகெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுமாள்கலிகாலமென்றஞ்சுவமே, ௩௰

உரையேறும்பேரையுணர்நின்சீரையுணக்கருதிக்
கரையேவெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடந்துணை
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்கு
துரையேயழகியசொக்கேதமிழ்ச்சொக்கநாதமே. ௩௧

முக்கட்பராபரைசொக்கப்பிரானென்றுமுன்னவனே
தொக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிலங்கிதியுந்தமிகச்
செக்கச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாதந்தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவாசொர்க்கத்தினையெட்டிப்பார்ப்பவரோ. ௧௨

மட்டார்குழலங்கயற்கண்மையிம்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதனத்தயர்கின்பாற்சொல்விமேசலிக்க
ஒட்டாரநீசெய்பலாகாதுபாருன்னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாணிற்குமே. ௧௩

விரித்தான்சடையைமகாமேருவாகவில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தைவெரித்தான்பாருந்தேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியையுடுத்தான்கிரணடத்துள்ளுலகும்
பரித்தான்மதுரைதரித்தான்சவுந்தரபாண்டியனே. ௧௪

மைக்காற்குழல்பெண்வடிவாளைத்தென்னவன்மாமகளை
அக்காளைபோன்பங்கிலாத்தாளைமாறன்கையானவளைக்
இக்கார்தொழுங்கயற்கண்ணாளையோரிணைஞ்சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரோ. ௧௫

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கைகளாகருங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணியபாகருங்கைதொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னையிட்டுக்கைகந்
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளையென்றாருக்கனுப்பவனே. ௧௬

பொன்னேபொருந்தற்புதமேபொலிந்தமென்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னையமுதேயருளேயமரர்க்கரும்பொருளே
பின்னேவியன்கூடமதுராபுரிமீனம்மையே. ௧௭

கேட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லைநிரத்துழவில்
பூட்டாருமில்லையிதெல்லாமெம்பாவிப்பூரணவான்
கேட்டேனதற்குப்பதிலில்லையேயினிக்கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரைமனோன்மணியே. ௧௮

உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதனத்துமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருந்தாயெளியேனினிமேல்
தள்ளப்புகுதினிலென்றும்போவதுகாணிலைப்பொன்
வள்ளத்திருதண்ணுங்கிள்ளாய்கடம்பவனவல்லியே. ௧௯

எப்படியெப்படிச்சொன்னானானிரக்கேன்னனவே
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்றவதிசயத்தை
இப்படியிப்படியென்றுநானுமெனக்கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்பரமதனைசிவானந்தியே. ௩௰

செப்பத்தினுன்னைத்தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ்செல்லுபொல்லேன்
தப்பத்தவறத்தொழுகாலுஞ்சொக்கர்கடம்பவத்தாக்
கொப்பதிரண்டகொங்கையுன்னையம்மையொன்றாக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுகண்டாயெம்முகத்தினுக்கே. ௩௧

அடியார்காத்தமதுநேசமேயுமைமெத்துள்ளியசேற்
கொடியானடித்தலுங்குற்றமன்றேகுழைக்கோதையிவள்
அடியாளென்றேகட்டபிட்டையெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்று
வடியாகதியிற்றரைத்தவிட்டீரவன்வல்வினையே. ௩௨

காஞ்சொன்னகண்டனெந்நாளோதொடுத்தகவிக்கெவர்கள்
ஊஞ்சொன்னகோவந்திருத்தகில்லேவிளையதவுமக்கே
பாஞ்சொன்னேனினம்பாராமுகமேமதிதுயத்துலட்சம்
தாஞ்சொன்னதாவெண்ணுவாய்சிவகாமசவுந்தரியே. ௩௩

ஒருபாதிமால்கொளமற்றொருபாதியுமையவள்கொண்
டிருபாதியாலுமிறக்கான்புராரியிருந்திடியோ
பெருவாரிதியிற்பிறைநவாணிற்சர்பம்பிலத்திற்கப்ப
தருவானபோதெங்கொடையுன்கையோடேன்கைதக்கனனே. ௩௪

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பாலனாமனைப்பூணந்தெற்றபொருளாகமுயிர்
சரும்பாதுகைவெளுநீமனவனையும்போலொத்தகாதலனாய்
பெருர்பாவிக்கென்னங்கொங்காசலத்தைப்பிரிப்பதுபோல்
சரும்பாம்புலவாயமணலைச்செக்கெனதேகான்றினையே. ௩௫

அரும்பாக்கியக்கொங்கைபாலக்கிளவுங்களைப்பவெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தனைபாக்கியவ்வேலக்கிழவைக்
கரும்பாக்கியென்னையும்வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங்கண்டனையே
பேரும்பாக்கியமல்லவோமகனேயுனைப்பெற்றதுவே. ௩௬

கல்விமேற்பிரிதல்.

விண்ணுக்குமாமதிகாயவெங்காமவெரிகொளுத்தப்
பண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாமடநூசபூதியம்பாம்
கண்ணுக்குமூக்குச்சகியாக்கலகயநடைத்திலங்கம்
பெண்ணுக்குவார்த்தைப்போலேதிருப்பிரியவரோ. ௩௭

உனக்கென்றிரான்செய்குற்றமொன்றில்லையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேதிரிமுவரியேன்வண்மைசேர்மயிலே
எனகொகனாவட்டமிட்டண்ணாந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
றனக்குன்றிலேதிரிமூவேனினைல்குற்றதடாகத்திலே. ௯௮

கண்ணாம்புதீட்டநல்லாள்காட்டமோதிரஞ்சூட்டமலர்க்
கண்ணாரக்கூட்டவிராணுங்கிருக்கக்கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாரவிரற்கோமுலைபருக்கோதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல்சேய்வணிகர்செந்திலைகாத்தவனே. ௯௯

நிணம்போகத்தள்ளிப்பெருப்பூகம்போலப்பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போற்கிடந்துபுராணர்காண்பிறர்க்கிட்டுவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகுமப்பஞ்சைகள்தங்
கணம்போதும்போதுங்கருப்பதென்மாவையிற்காவலனே. ௱

ஏலைக்குங்கூண்டிலைதொட்டாணங்கனிநுவிசும்பில்
திலைக்குந்திங்கட்குடைவெகித்தான்றென்றற்றேற்குகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிக்கஸ்தூரிவீன்றநற்பண்வரை
மாவைக்கும்பாலைக்குப்பூனைக்கும்போதுவடுவைக்குமே. ௱௧

பொன்னூகத்தார்பணிமாயோன்காங்கைநட்பொருப்பில்வரும்
மின்னனமுகன்கண்டனஞ்சாமல்போற்பெறவேண்டுமென்று
வங்காடகமலர்கடன்மேருவணிமயிலும்
தன்னலயனரிசங்கரன்வேலைத்தாங்கியதே. ௱௨

முண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடிப்பித்தனைக்குண்டேனியைக்
கண்டைக்கருப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக்காவயன்
மண்டைக்காத்தனைக்கண்ணைப்பனைச்சிலேவாரியுண்ட
பண்டைப்பாயனையோதேவனென்றுபகருவதே. ௱௩

அந்தக்கரும்பன்னிராசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
கைந்தம்விடைச்சிகுறத்திக்குமாருகவில்லைச்சி
சந்தம்புசமூக்கச்சியாமபனையோனுக்குக்கம்கச்சியாம்
இந்தப்பரச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே. ௱௪

கலைமேழளந்தெடுமால்பணியுமலர்பொன்னம்
பலமேவுஞ்சிலைப்பதிருடாரபர்பணிவரையில்
கலமேமதியிங்கவேசங்கமேகற்கவினமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுதிருவென்சஞ்சலமே. ௱௫

பொரடக்கம்பிடியென்றன்மாரனுமிப்பூவையுமா
சாடக்கழுஞ்சற்றறிந்திலளேமலர்த்தாள்வணங்கா
மூடக்கவுடக்கெடிமன்னர்வெற்றிமுடிபிடுங்கும்
கரடக்களிற்றண்ணலேவல்லேடிநகர்காளத்தியே. ௫௬

கவியாகுமாதினைப்பெற்றோன்புலவன்கற்றோனையாம்
செவியாரக்கேட்டங்குணர்வான்சகோதரன்செந்தமிழ்க்கு
தவியாவருமைமலறிவான்பதியவன்றனிலேயல
புவியாகுமண்ணுக்குளெனபலமாமங்கைப்பூங்கொடிக்கே. ௫௭

சோரகவேடன்செருப்பாலடிக்கவுந்திண்டவுந்தன்
நீர்வாயிழவுமுச்சிட்டம்போடவுநீண்டசிலைத்
தாராலடிக்கவுங்கண்ணீர்ததும்பவுந்தாய்தமக்கள்
ஆராகிலுமில்லையோதிருக்காளத்தியப்பனுக்கே. ௫௮

ஓட்டாகவோட்டியுங்காற்பொன்னின்யாப்பொன்னுபாயமதாய்த்
தெட்டாதிரான்பணிசெய்யாதிரான்செம்பொன்மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கடுகளவாநிறைகாட்டவல்ல
சட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன்சர்ப்பத்தையே. ௫௯

ஏராட்டும்பூங்கொற்பான்மோகனக்காறற்கினியசாம்
பாராட்டநானினியாளல்லவோபசுபெண்குழவி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற்பாலபிள்ளைச்கூட்டித்தடவிமஞ்சள்
நீராட்டிமையிடப்போமோவெனக்குள்ளநேரமுமே. ௬௰

விருத்தம்.

மட்டாருந்தென்களந்தைப்படிக்காசனுரைத்ததமிழ்வரைந்தவேட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தாலுமூவுலகும் பரிமளிக்கும் பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாலுங்கைமணக்குஞ்சொன்னாலு வாய்மணக்குந்துய்யசேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேபாண்டினிட யனினந்தானே. ௬௧

வெண்பா.

ஆலெங்கேயரும்பாவையாற்றுயிலும்
மாலெங்கேயங்கேமலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ்செங்குன்றையூரெங்கே
ஆங்கோயிரவலரெல்லாம். ௬௨

ஊரைச்சுடுமோவுலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆரைச்சுடுமோவறியேனே-நேரே

பொருப்புவட்டமானமுலைப்பூவையரோயிந்த
நெருப்புவட்டமானநிலா. ௬௩

நற்றோரணவீதிநன்னும்வல்லைக்காளத்தி
சற்றோர்தமக்களிக்குங்கையேகை-மற்றோர்கை
வேன்கைபலகைமுகைவெட்கைபுலகைநகை
காங்கையழுகைவிழுகை. ௬௪

போகநீபோர்புயலாய்ப்பூமுழுதும்பொன்வாரி
வீசுவரயங்கதிலோர்விந்தேனும்-பேசுமென்மேல்
வட்டதில்லையென்வறுமைபாரக்குடையாகி
மூட்டக்கவித்திடுதலால். ௬௫

காலையாவிர்தங்கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையாவிக்கமயக்காதோபாலைப்
பழிக்கின்றமென்முலையீர்பாண்டியனூருணை
அழிக்கின்றதென்றேவது. ௬௬

பாண்டியனார்-கூடல்-அது-புணர்ச்சி.

ஆக செய்யுள்-௫௬.

பொய்யாமொழிப் புலவர்

வாய்த்தவயிரபுரமாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணவிலணிவரையிற்-காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங்காளிங்கனேறுங்
குதிரைமாளக்கொண்டுபோ. ௧

இவருபாத்தியாயர்.

பொதியிலக்கதியனைப்பொய்யாமொழியாய்ச்
சிதைவில்புலவர்சிகாமணியாய்த்-துதிசேருஞ்
செங்காட்டங்கோட்டத்துறையூரனுந்தலத்தில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய்தான். ௨

வாழிசோழவன்வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநில்வறிமாளிகையின்வயிற்
கட்டிளங்கணவன்கவின்பெறுசேக்கை
என்றறிமனைவிநெடிதுதுயில்கொளச்

சொல்லக்கிடியினைக்கிடக்கருவெனச்
சொல்லியநண்பன்றனிச்செல்பவனே
நானுமேகுவனற்றுணையவர்க்கே. ௩

வெண்பா.

அன்றுநீசெல்லக்கிடவென்றாயாயிழையோ
டின்றுநீவானுலகமேறினாய்-மன்றல்கமழ்
மானொக்கும்வேல்விழியார்மாரனைகண்டியிர்
சீனக்காசெல்லக்கிட. ௪

பூவேந்தர்முன்போற்புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும்பான்மையாற்-கோவேந்தன்
மாறனறியமதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றேமிக. ௫

உங்களிலேயானொருவனொவ்வுவனோவெவ்வேறோ
திங்கட்குலனறியச்செப்புங்கள்-சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென்பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரேழுவீரின்று. ௬

பொன்போலுங்கள்ளிப்பொறிபறக்குங்கானிலே
என்பேதைசொல்லற்கியந்தனளே-மின்போலும்
மானவேன்முட்டைக்குமாறாயதெவ்வர்போங்
கானவேன்முட்டைக்குங்காடு. ௭

முருகக்கடவுள்

விழுந்ததுளியந்தரத்தேவேமென்றும்வீழின்
எழுந்துசுடர்சுடுமென்றேங்கிச்-செழுங்கொண்டல்
பொய்யாதகானகத்திற்பொம்மலையுஞ்சென்றனனே
பொய்யாமொழிப்புகைஞர்போல். ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளுமுப்பொருளும்பெய்தமைத்த
செம்பொருளையெம்மறைக்குஞ்சேட்பொருளைத்-தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர்சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியதென்பேன்றகைத்து. ௯

சேய்மொழியோதாய்மொழியோசெப்பவிரண்டுமென்றே
வாய்மொழியையாருரையென்பர்-வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள்சாலவுளவெனினுமம்மொழியுஞ்
சாய்மொழியவென்மேன்றகைந்து.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலிய
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியமுளவோநீயறியும்பூவே. ௰௧

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பாணிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ்குலவியருடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாணப்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே. ௰௨

வெண்பா.

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினைநடவிப்
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பி-சங்கதனைக்
கீர்கீரென்றறுக்குங்கீரனோவெங்கவியைப்
பாரிற்பழுதென்பவன். ௰௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ்சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறைச்சொன்னாற்பழுதாமோ-சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோமரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழோமினி.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவரைகாவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசும்பிற்சாய
அடியவுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தாற்பூகம்
அலையுண்குலைசிதறுமாதுரடா

டடியுண்டபெருமானைப்பரிந்துப்பாடிப்
பதம்பெற்றபெருமாளைகயிலையைபெற்ற
கொடியென்றுகின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தாளே. ௱௩

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைகறுங்கனிசிதறிச்செஞ்சேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மகிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சமபந்தப்பெருமாள்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
விலையுமோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே. ௱௪

சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலே
காமப்பாராங்குசனோநாரணனோதர்யம்
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்யோ
உளவோபெருமானுக்கு. ௱௫

சங்கத்தார்-அகவல்.

சாலைஞாயிறுகடுங்கதிர்பரப்பி
வேலையுங்குளனும்வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கண்முதற்சாராமல
வெந்தசாகமும்வெவ்வேறருந்திக்
குணமுடனுளுங்கொடுத்துறவாண்ட
கணவனைமகளிர்கண்பாராமற்
பழுக்கவுடலம்பசையறவற்று
விழித்தவிழியெலாம்வேற்றவிழியா. ௱௬

அறவுரையன்றிமறவுரைபெருகி
உறவறமொழிந்தவூழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத்தாயேயாகியும்
இந்தமாநிலத்திடுக்கண்டீர்
வந்துதோன்றியமாநீதிக்கிவன்
நீலஞ்சேரினைமொலானுன்
ஆலஞ்செரியினன்றசடையானுன். ௱௭

பிறந்தும்பிறர்கேடுநினையான்
பிறர்பொருள்வவ்வான்
மறந்தும்போகான்வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகாதெம்மையீங்காத்தான்
வருக்கல்வேண்டாம்வழுதி
இருந்தனமிருந்தனமிடர்கொடுத்தனனே. ௧௯

திருமழிசையார்.

கணிகண்ணன்போகின்றான்காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீகிடக்கவேண்டா—துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான்செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள். உ௰

ஆகசெய்யுள்-௩௩௮.

சொக்கநாதப்புலவர்

விருத்தம்.

நீர்கருத்தமுகிற்பாக்காங்கஸ்தூரிபூனைநூள்சேயாவென்று
மோர்கறுப்புமில்லாததொண்டவனாட்டிருக்குமுனிதனேயோ
ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லியழைத்தாலுமாமுனையன்பினாலே [மே
பேர்கறுப்பணிறஞ்சிவப்பன்கீர்த்தியினால்வெளிப்பனெனப்பேசுவோ

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியோராகவுமோர்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினிப்புனைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேர்கருங்கட்கட்டளவணைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவையனைக்கறுப்பனுன்னைவாழ்த்தினோமே.

எல்லப்பனம்மையப்பன்றருதிருவேங்கடராமனெனுமிற்சிராமன், வ
ல்லக்கொண்டமனுடனேமாதவெங்கடேசனைப்போல் வரிசைதந்தான்
செல்வத்தம்பியருடனேமாகவயிலவையிலவான் கருப்பணனன்றேரு
வீதிக்கே, பல்லுக்குத்தான்சுமக்க தானதுமக்கோராயிரம் பொன்பரிசு
தானே. ௩

மெய்யிலேயொருபாதிபுணர்க்களித்தசெங்காட்டுவிடலனோ, மையிலேதோய்த்தவிழிச்சங்கனமான்றலைக்கறிவைவளமாயாளி, கையிலே தான்சமைத்துக்கொடுத்திருந்துபடைத்திருந்தீர்காணினும், கையிலே மழுவெடுத்தாற்பொய்யாமோபிள்ளைகொன்றகளவுதானே. ௪

அப்பனையுமரகதத்தின்கொழுந்தனையுமொன்றாகத் தலைக்குமெய்தா, செப்பரியபுலிபதனைத்தரிசகுழுக்கராபதியிற்சிவனேநீதான், அப்பனையும்விழுங்கியொருபிள்ளையுந்தின்றுந்றுமலையோ வின்னுங்கப்பனையுங்கையுமாய்ப்புறப்பட்டாய்கல்லதிருக்காட்சிதானே. ௫

அடிபட்டீர்கல்லாலுமெறிபட்டீசக்கனைக்குமாளாய்ந்தப், படிபட்டும்போதாமலுதைப்பட்டீரிப்படியுமபடுவொருணடோ, மூடிபட்டசடையுடையீர்க்கழுக்குன்றீர்மூ ம்மே ணன்மூட்டகேண, விடிபட்டுப்பொறுத்திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே. ௬

செல்லாரும்பொழில்புடைசூழ்புலியூரம்பலவாணதேவாவும்மைக் கல்லாலும்வில்லாலுஞ்செருப்பாலும்பிரம்பாலுங்கடிந்துசாடும், எல்லாருநல்லவரென்றெண்ணியருளீந்த ணைவிகழ்ச்சியொன்றுஞ் சொல்லாமன்மலரால் விட்டெறிந்தவனை க ய்ந்ததென்னசொல்லுவீரோ. ௭

நல்லவளையிடமருவுந்தியாகையாளும்இடத்தினியாரங்காணோம், கல்லாலேயெறிந்தோர்க்குஞ் செருப்படியாலுதைத்தோர்க்குங்கடிந்துபோரில், வில்லாலேயடித்தோர்க்குங்கொடுத்தீரே யல்லாமல்விழிநீர்சோர, எல்லாமுன்செயலென்றே யிருப்போருக்கியாதேனுமீகிலீரோ. ௮

பண்காணுந்தமிழ்ப்புலவீரினத்தோடேயிளஞ்சேநம் பரிசேபோலத், தண்காவிமலர்த்தடஞ்சூழ்காவிரிகாட்டொருபுதுமை சாற்றக்கேளீர், கண்காணநாயன்மேலவெண்காடைவிற்றிருக்கண்டோமக்கவெண்காடையிடப்புறத்தேபச்சையன்னங்கலந்திருக்கும் விதங்கண்டோமே.

இந்திரன்கலையாயென்மருங்கிருந்தாணைக்கனியுதாம் விட்டகலான் காடனென்னைக்கருதானாரெனைக்கருதி நிருதியவந்தென்னை வென்செய்

தான் தருக்கமாம் வருணனரிதண்விட்ட கலானகத்தினின் மக்களும்யா
னு, மகிமைநாகுமமுதினைக்கொள்வோம் யாரெமக்குளாருலகிற, சந்த
மிக்கவரிசையைப்பெற்றுச்சரித்திராசனைவணங்கி, தலைசெயுமெம்மை
நிலைசெயகர் கீர்த்திச்சாளுவதோப்பையனுகவும்மந்நவும்மர்தாபுயுததா
ன்றிப்பையாயன்மகிழ்வொர்விலையிலாவன்றேனை, வாகிறாற்குபோறு
க்கினைபணேமாசிலீசானபூபதியே. ௰

வண்டுகின்றடியசொக்கலோ திகுணக்கெழுந்திடுமணிலமோ
மானுநூபுரமோபயோதருமுருவானவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுகமமுதவாயிதழ்தும்பியோ
அரிவையாயுதமோபிறந்திடமன்னமென்னவுலாவுவீர்
கொண்டனண்புமுதரமுந்தவருந்தசோகனமானனன்
குத்திபலவராயனேருகுருளதிப்பையனவசையின்மேல்
அண்டவெண்பிறைவேணிகசிலைநாரணனப்புகளாவிடின்
தூரமோவதிபாரயோவெருசொனுக்குருநொக்கலே. ௰௧

குணக்கெழுந்திடுமணிலம் கீழ்காற்று-கொண்டல்-மேகம்-ஒதிநூ
பும் சிலம்பு-மலை கொங்கை) (வானவர்கணிகை-அரம்பை-வாழைபுதா
டை) அண்டர்பூபதி-வனிதை-சசி சந்திரன்-முகம்-தும்பிவண்டுதேன் இ
தழ்-அரிகையாயுதம்-ஆழி திருப்பாற்கடல்- தண்டவெண்பிறைசூடிகை
ச்சிலைநாண்-ஆதிசேடன் வாசுகி-என்றுவிடன்)சேரன-தொங்கலபன்)ம
டலேறுமேவவெனப்பதுகருத்து)

சந்திரனுக்குடனாக்தனைனுக்கோர்கண்ணானந்தருவினிழல்
இந்திரற்கோபக்குறியாமியமனுக்கோபுழுக்காலகமிரவியின்ற [மிவ்
மைமக்கனுக்கோரகண்மூடமாய்வனசனுக்கோர் தலைகுறையாய்வாழ்ன்சா
பந்தமுளமாவிடையைவிதிவிடுமோவாலவாய்ப்பதியுளானே. ௰௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அட்டாவதானமுந்தொக்கப்பியமுகப்பொருளுந்
தொட்டாதிநாட்டப்பரபந்தமெலைநம்மைச்சொல்லிச்சொல்லி
ஒட்டாரங்கட்டிநம்பனினுக்குகொம்பையெயாடிதெறிந்த
தட்டாரப்பையலரிசரபுத்திரனைச்சண்ணிவனே, ௰௩

பண்டனைப்பண்டனைசெய்துபெம்மானைப்பணிவனைக்கோ
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யுமுகதண்டனைக்கண்டனைமூ
தண்டனையண்டர்தொழுந்திருமாற்பேறமர்ந்தணிந்
தண்டனைக்கண்டனையாயினைஞ்சேகழுந்திண்டனையே, ௰௪

அளைபடுமாமரமோரேழ்பெய்தலன்றாதுகவி
உளைபடுவாரிதியோன்றேகடக்கத்தெவிர்தாள
வளைபடுவாரிமணவைமன்கூத்தன்வகுத்தகவி
தளைபடுகாருடனேகடலேழும்புரண்டிடவே. ௰௫

அங்காதராகலமெங்குமொருமிக்கத்துய்த்தரா
சிங்காதராதரந்தான்றிங்களைச்சேலங்கந்த
செங்காதராரின்புகழ்கேட்டைசைப்பன்கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுக்குச்செய்தாணிலைமலர்வேதத்தனே. ௰௬

புரசைவடமலையப்பசிருட்கயப்பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமலையப்பனுஞ்செகலமுழக்குஞ்செய்தேய்
அரசைவடமலையப்பாமயின்வைத்துத்திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கோரிதிரங்கை. ௰௭

சோதிச்சவரிவிழிக்கோபுரவில்லைதூயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கரியான்கொண்டகோலமென்றே
நீதிச்சவரிப்பெருமாளென்றேயினைத்திருகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவறிகிலின்பூங்கொடியே. ௰௮

சொல்லுக்கினியகமுக்குன்றரேயமைச்செல்லவென்றால்
அல்லற்பிறைப்புப்பிறைத்துவிட்டீர்மும்புராதியர்பல்
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாதனீர்க்கவேளைனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோவும்படைத்தொழிலே. ௰௯

அயிலையிலையிடர்த்துன்னையிலைதெளர்குழையிலை
பயிலையிலையிருட்பாதியிலைபசும்பாலன்னத்தை
ஆயிலையிலைவயதாரைகயிலைமேற்கார்தனையன்
மயிலையிலைவளர்சிங்காரவேலர்மயிலையிலை. ௨௰

போதாசிவகுருநாதாகலைவைபுழுக்காடுசெவ்
வாதார்கதகொக்கைக்குறமாதுவள்ளிக்கிவாய்த்திடுமின்
பாதாருசற்செற்றவேல்விடுத்தாவலம்பனையறுக்
காதாரமணைபிரங்காதாசிவகிரிக்கரங்காவனே. ௨௧

காப்பிட்டபிள்ளைக்கறிக்கிச்சைபட்டுனைவைக்கரைமேன்
மாப்பிட்டெலக்தமயிலேசனேபலையானைநின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்றுகுனிக்கொருகோலக்கொய்ப்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டசன்னிச்சயமாக்கினுன்னைப்புயலவன்னனே. ௨௨

உம்பரையாழ்வித்துஞ்சக்கண்டோமெண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியகுலக்கண்டோமருளுக்குறைவில்
நம்பரையாகமுங்கண்டோமவர்திருநாமஞ்சொல்ல
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனைவாழ்த்துங்களே ௨௩

பாடேறுகாளைப்பிறைசெஞ்சடையுமாமலைகோன்
ஓடேறுகையுமுடையார் தமக்கிடமோங்கியகற்
கூடேறுசங்குஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென்றேசுமலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங்கழுக்குன்றமே. ௨௪

நெருப்பக்கருக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர்நீள்கனகப்
பொருப்பக்குனித்துப்புரமெரித்தார்விடம்போர்க்களிற்றின்
மருப்பக்கண்முத்துப்பவளக்கழைமுத்தும்வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங்கழுக்குன்றமே ௨௫

ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றியம்பிவிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்குறையாதருணை
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றிசெய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய்வணிகர்செந்திற்காத்தவனே. ௨௬

வெண்பா.

வேளுக்குவாம்பரியும் வில்லுக்குநீலமுஞ்சேல்
வாளைக்குங்கண்மடவார் வாய்க்காதே-நாளும்
மருகப்பனையே வளர்த்துவிட்டாலே
மருகப்பனையேயணைக்குவார். ௨௭

சிந்தாமணிசங்கு மேனுமலர்த்தாமரைசீர்
ஐந்தருவுநின்னவேயாயிருக்கவந்தேதான்
கச்சவிடமேயுண்ட கண்டாகடைதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்னே பேசு. ௨௮

அந்திக்காரர்வந்துபய லாற்றுவாரன்னையிடு
வந்திக்கார்வந்து வழக்குரைப்பார்-நாதிக்கார்
கச்சிக்காளத்திக்கார் கதறுரைப்பார்கனகக்
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண். ௨௯

இருப்போமென்றாலி மாதுளமாமேனியைக்
கருப்போமென்றாலுங் காக்கும்-விருப்பாரும்
காசண்முகனைக் கடல்புடைசூழ்கோவளம்வாழ்
மாசண்முகனே மறந்து. ௩௰

பாரவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபொறுத்திடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ-நேரே
புடைகளத்தகொங்கையின் மேற்பூசுங்கள்பஞ்சாத்தி
இடைக்கணத்தம்வைத்தவரா ரின்று. ௫௧

வெங்காயஞ்சுக்கானால் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை-மங்காத
சீரகத்தைத்தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச்செட்டியா ரே. ௫௨

என்னெஞ்சுகல்லாகு மென்றறிக்கக்கல் லுமையாள்
பொன்னஞ்சரணம் பொருதிதன்றே-முன்னாள்
இடத்தாளேயம்மினமே லேற்றுக்களக்கடா
இடத்தாளேயஞ்சாதே யின்று. ௫௩

முன்னேஇரண்டுமுலை முற்றியபின்னா லுமுலை
என்னேவென்மதலைக் கெட்டுமுலை-எந்நாளும்
பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப் பாகின்பாகனுக்கிங்
கென்னாகமென்னா மினி. ௫௪

நங்கையொருத்தியையு நாமிருவர்மூவரையும்
பொங்கும்பழி பொறுக்குமோ-சங்கம்
குழையவரால்பாயுங் குருநாடர்கோவே
பழையவராலென்னபயன். ௫௫

நங்கைமயண நமக்கென்றுரைத்தளவில்
அங்கம்பசலைநிற மானதே-செங்கை
வளைநெகிழப்பாதி மறுகதேனென்றோத
உளநெகிழப்பாதி யுடைந்து. ௫௬

உன்னுயிருமென்னுயிரு மொன்றென்பதின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ்மச்சத்தார் மன்னவாஉன்னுடைய
பொன்னாகத்தெங்கையர்தம் போகங்கைச்சின்னங்கண்
டென்னாகத்தேயெரிகையால். ௫௭

ஒருவர்க்கிடமா யுகந்திருந்தபாயல்
இருவர்க்கிடமாய் தென்னாமருவலரைக்
கன்னாட்டவின்னாட்டுங் கண்டன் கரிகாலன்
தன்னாட்டிதுபுதுமை தான். ௫௮

அம்பலவாணின்றொருகால னுலாகாதோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ-சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குத்தித்தியனை
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்கு மூர். ௫௯

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்து விட்டானே-நாதா
இருப்பையிலேவாழ்பவனே யின்னமோரன்னை
கருப்பையிலேவாராமற் கா. ௬௰

இக்கவிடைநிற்பதரி தென்றுணையுமானை
சந்தேகமாகச்சமைத்தானே-அந்தவயன்
பாரதிராமன்வளையிற் பைங்கொடியிர்கொங்கையிள
நீரதிராகன்னடமின் னீர். ௬௧

காளத்திகண்டத்தே காருத்திநெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன் கரத்திலேநாளத்தி
அங்கமெங்கும்வெவ்வழலை யாற்றினுன்ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும்பெண்ணொருத்தி கண்டு. ௬௨

மேனிலுடனே விடியும்விடியாது
கோவைமணிமார்பன் கூடாநாள்-தேவர்
திரண்டாதரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாலும்பொல்லா திரா.

ஆக - செய்யுள் - ௫௫.

அம்மானை.

சித்தம்பூர்வாழுஞ் சிவனளித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினர்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினரேயாமாயின்
இக்கனையின்மீதவருக் கேச்சலவோவம்மானை
இராவுபகல்குட்டிணிக்கிங் கேச்சுண்டோவம்மானை. ௧

விரும்பாரும்பூஞ்சோலை மேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடையசெல்வரேயாமாயின்

இரப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்த தென்னமதியம்மானை
என்றல்லோமன்னனுண் டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தையா திரும்பேச்சாறா
கோதரமென்றுதனைக் கொன்றெறிந்தாரம்மானை
கோதரமென்மதனைக் கொன்றெறிந்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்கள்பழி வாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயின் மண்விழுந்ததம்மானை. ௩

தொல்லுலகிலெல்லோருஞ் சொன்மாங்கனியொன்று
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோவம்மானை
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டேயாமாயின்
எல்லார்க்குந்தானே யினிக்குமோவம்மானை
இனித்திருக்குமொருவேளை யெரித்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டுவார்கூந்தலுமையாண்மனமகிழக்
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயம்மானை
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின்
இட்டமாநற்கனிகா யில்லையோவம்மானை
இல்லாமற்கல்லா வெறிவாரோவம்மானை ௫

கல்லாலின்கீழிருக்குங் காளத்திநாதருக்குப்
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுகாணம்மானை
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுவேயாமாயின்
வல்லாளொருபணிக்கன் வாரானோவம்மானை
வந்தல்லோபண்டு வடுபட்டதம்மானை. ௬

ஆர்த்தடவயல்சூழுமாமறைவாழழகர்
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததம்மானை
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததாமாயின்
ஈரக்கருங்காந்தி யானிருப்பதேனம்மானை
ஈரம்பெருநெருப்புக் கில்லையேயம்மானை. ௭

மாசிலாத்தன்விரிஞ்சை மார்க்கசகாயலிங்கர்
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனர்காணம்மானை
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனரேயாமாயின்
வீசமுனைவெழுக்கமவர்க்கில்லையேயம்மானை
இல்லாமற்றேயுறக்கமேன்வந்ததம்மானை. ௮

வற்றுநகையையிலும் வாள்விஜயன்றன்கையிலும்
பற்றுமலண்ணலடி பட்டணர்காணம்மானை
பற்றுமலண்ணலடி பட்டணரேயாமாயின்
பெற்றாரில்லாதசிறு பிள்ளையோவம்மானை
பிள்ளைமதியுடைய பித்தர்காணம்மானை. ௯

பூங்காவனஞ்சூழும் புள்ளிருக்கும்வேளூரான்
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணன்காணம்மானை
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணனேயாமாயின்
தாங்காதிழையெடுத்துத் தைப்பனோவம்மானை
தையலுக்குநல்ல சமர்த்தன்காணம்மானை. ௰

இப்பூமிதன்னி லிருப்பாக்கிருக்கணியில்
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயம்மானை
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயாமாயின்
அப்பவருக்கங்கே யரிதகல்லோவம்மானை
அவர்க்குமுகமாறனு லரிப்பரிதோவம்மானை. ௰௧

மாந்தரொடுவிண்ணோர் வணங்குகணிகாசலத்தான்
பொந்துதலையோட்டிவிரப் போன்மகன்காணம்மானை
பொந்துகலையோட்டிவிரப் போன்மகனேயாமாயின்
காந்திவிடுமாடகப்பொற் காசரிதோவம்மானை
கல்லாரவெற்படைந்தாற் காசரிதோவம்மானை. ௰௨

பாலாறுசேரும் பரமர்திருவிரகோலர்
நாலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாரம்மானை
நாலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாராமாயின்
தோலாமையோடெலும்பு தொட்டதுண்டோவம்மானை
தொட்டனரொன்றேமறையோர் தொட்டிலர்காணம்மானை. ௰௩

கோணமலையுடைய கோதையிடப்பாகனார்
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலர்காணம்மானை
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலரேயாமாயின்
ஏணுதிமால்பிரமர்க் கெட்டாரோவம்மானை
இடைமதிக்குஞ்சமதிக்கு மெட்டுவரோவம்மானை. ௰௪

அண்டரெல்லாம்போற்றுகின்ற வண்ணாமலைநாதர்
கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாரம்மானை

கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாராமாயின்
உண்டவிடமெல்லாமே லூராதோவம்மானை
ஊருமென்றேயுண்ணு முலையாளம்மானை. ௰௫

தேவாதிதேவன் றிருவல்லிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவன்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாருமாவலிபாற் போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்கிலது பூதானமம்மானை. ௰௬

வில்வந்திருடிச்சடில மேவுமயிலேச்சுரனார்
செல்வந்தழைந்தநிறை செல்வர்காணம்மானை
செல்வந்தழைந்தநிறை செல்வரேயாமாயின்
இல்லங்கடோறு மிரப்பதேனம்மானை
இராதார்விதிதலைவன் றேறலாலம்மானை. ௰௭

தீமைக்கடல்விடைத்தக் தேர்தவிர்ந்தேசரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனர்காணம்மானை
ஏமமுடிமேலாவ மேறுமோவம்மானை
ஏமமுடிமேலாவ மேறுமோவாமாயின்
ஏறுதோவன்புற் றிருந்தக்காலம்மானை. ௰௮

இருவருக்குங்காண்பரிய வீசர்மலேசர்
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனரேயாமாயின்
அருமையுடம்பிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆறுலுங்காயமில்லை யையரிவர்க்கம்மானை. ௰௯

அடந்துவாழுங் குடந்தையாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாகிகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாகினாருமாயின்
சடந்தபாதம்மிரண்டுங் காணுரோவம்மானை
கண்ணிரண்டும்பூவாலும் காண்பரோவம்மானை. ௨௰

கொண்டறீகற்சோலைவளர் குப்பபுரிவாழானார்
பெண்டுகளைசுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் குருத்தரோவம்மானை
கல்டவிடந்தங்குங் கருத்தராமம்மானை. ௨௧

தெண்டிரைசூழ்தில்லைச் சிவகாமித்தாயார்க்குக்
கண்டமெல்லா ஞானக் கரும்பதுகா ணம்மானை
கண்டமெல்லாஞ்ஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
அண்டர்பிரானுலதனி லாடாரோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தார்கா ணம்மானை. ௨௨

விருத்தசடை தில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரற்கு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமல்லோவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனஞ்சாற் பிழையாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோகூடமாடிப் பெற்றாரம்மானை. ௨௩

விரிந்தபுகழ்ப்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மானை
பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மானை. ௨௪

பாட்டுவரிச்ச நம்பர் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாவெடுத்தாரம்மானை
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாவெடுத்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காரன்றன்னை யறிந்தெவரம்மானை
அறிந்தெனர்காண்கற்புலியு மனைபாம்புமம்மானை. ௨௫

இன்னதிதுவென் றிறைவன்றிறமதனைச்
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
கன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிறிதென்றுங் காணார்காணம்மானை. ௨௬

மாலறியாக்கள்ளனவன் வந்துமன்றுளேபுகுந்து
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தானம்மானை
கோலமுடனெடுத்து குன்றொளித்தானுமாயின்
காலுதலைதோலெலும்பு கண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோவிருகழுகு காத்திருப்பதம்மானை. ௨௭

கற்றச்சடைமுடியார் கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணென்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணென்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச்சடையிற் படராதேவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை. ௨௮

செம்பொன்மலைவள்ளிமலை சேரவிருண்டிருக்கக்
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சிகாணம்மானை
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமளக்க மன்னமெங்கேயம்மானை
அன்னந்திருக்கம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை. ௨௯

ஈசன்பசுவாகி யேமனொருகன்றாகி
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலுங் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை. ௩௰

ஒற்றிமூர்த்தியாக வொருபெண்பாற் சுந்தரனை
உற்றீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாரம்மானை
உற்றீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவன்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேதோமகிழ்வாய்க் கொண்டிருந்தாரம்மானை. ௩௧

அக்கரவம்பூண்டிருந்த வங்கையற்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குத் தோட்டியோவம்மானை
தோட்டியென்றேகாமனையுஞ் சுட்டெறித்தாரம்மானை. ௩௨

ஆரலயல்சூழருணை யண்ணாமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாராமாயின்
சாருமபுடவையெல்லாந் தப்பினரோவம்மானை
தப்பினர்தாருவனத் தார்புடவையம்மானை. ௩௩

திருப்பர்திருப்புலியூர்ச் செல்வர்சிமக்கொழுந்தார்
கருப்பஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்காணம்மானை
கருப்பஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவருடன் கலப்பேனம்மானை
கலவாரோகன்னிவனங் காவல்கொண்டாலம்மானை. ௩௪

மன்றாடியாரெங்கண்மர் மாசிலாமணியார்
கன்றாணமுல்லைக்கு நாயகராணம்மானை
நன்றாணமுல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றுமற்பெண்ணைக்கே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணேகல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை. ௩௪

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடைந்த சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேகையினின்மழு வேந்தினர்காணம்மானை. ௩௫

அட்டதிக்கெண் கன்னி வனத்தாரப்பணைக்கடவில்
இட்டகற்றூணேடுகணை யேரவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றூணேடுகணை யேரவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றூணிரின் மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வளைந்து வில்லானலம்மானை. ௩௬

தந்தைபிடித்தரியத் தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடக்குயந்த மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடக்குயந்த மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தனுருப்பு மணத்ததோவம்மானை
மாதையான்வல்லபத்தால் மணத்ததுகாணம்மானை. ௩௭

காணென்றானஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணங்காணம்மானை
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணமேயாமாயின்
சேணுபுரமெரித்த சேவகமேதம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச் சிரிப்பல்லோவம்மானை. ௩௮

பொன்றிணுஞ்சித்திரஞ்சூழ் பூம்புகலூர்தன்னில்வளர்
தந்திமுகன்பெருவயிரன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்பெருவயிரன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவயிற்றுக் கிரையெங்கேவம்மானை
என்றல்லோவீச னிரக்கலுற்றானம்மானை. ௪௰

தெள்ளுபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமாள்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்

கள்ளனிவனென்றுசொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டாபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்கருவிரிகு முணியரங்களெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிஷந்தீண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றல்லோ பருந்தெடுத்ததம்மானை. ௪௨

மட்டுற்றசோலை மதுராபுரிசொக்கர்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஒட்டுத்தொழில்வருக் குள்ளதோவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவருக் கொட்டர்காணம்மானை. ௪௩

நீண்மதில்சூழாயல்வளர் நீலகண்டேசுரனார்
சேணுயர்க்கீர்த்தித் தியாகர்காணம்மானை
சேணுயர்கீர்த்தித் தியாகரேயாமாயின்
காணைக்கொடைக்கொடிகான் கட்டினரோவம்மானை
கையாற்சொன்னகொடியைக் கட்டினார்காணம்மானை. ௪௪

அம்புலிபூரொன்னு மணிகொள்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியோன்றெந்நாளு மேவுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைத்தான்விட் டகலாதோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை. ௪௫

புட்படியுநாரணன்போற் பூவைவேங்கடாசலவேள்
மட்படியில்வாழும் வயித்தியன்காணம்மானை
மட்படியில்வாழும் வயித்தியனேயாமாயின்
கட்படுநோய்தீரக் காண்பானோவம்மானை
காண்பாணிவனுங் கடைமருந்தாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குநல்லவர மீவர்காணம்மானை
எல்லார்க்குநல்லவர மீவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துயியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை. ௪௭

தெங்குபுகழ்த் தென்மயிலைச் சிங்காரவேல்முருகர்
வெங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வெங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காகவே முயல்மான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கன்றைப் பாரதியவம்மானை. ௪௮

வடவாறுசூழ்வரும் வாய்மயிலின்வாகனனார்
விடமாவெனலும்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடமாவெனலும்புகொண்ட வேடன்மகனுமாயின்
அடைவானவள்ளி யறியாளோவம்மானை
அம்மான்களறிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திரிசிராப்பள்ளிபான் செட்டிமகட்சாவேடம்
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணெய்ச்சிக்கினமணமிலையேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தான்மணமரிதோவம்மானை. ௫௦

நாடுந்திருச்சம்பு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்தம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நவைதீரொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை. ௫௧

எண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாவாயின்
வண்ணமுலைமார்பின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றநாதன் புகழ்கச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணின்மீதுறைந் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதுறைந் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுபட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றன்மடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினார்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

மாற்றுணடித்த வடிவிலையோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடிவரிதோவம்மானை. ௫௪

எட்டுத்திக்குள்ளோரு மிறைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
இட்டுகின்றவேகசந்த திராகிகாணம்மானை
இட்டுகின்றவேகசந்த திராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவான்பலகாற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுனோவாசாற்குக் கோழுழைத்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலரார்சகுதைத்த பாரவடமலையர்
அதிகுணத்துமிலமகண்மே லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிகுணத்துமிலமகண்மே லாசைகொண்டாராமாயின்
விறுமுகத்துமலர்மானை விட்டனரோவம்மானை
விடுவாரோமாலானுன் மேதினிக்குளம்மானை. ௫௬

மனஞ்சலியாமற்றினமு மாறுமற்றண்டலையார்
இனங்கிளைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாரம்மானை
இனங்கிளைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாராமாயின்
கணங்கொண்டுமெய்யினில் காணுதோவம்மானை
கண்டதுகாணெற்றியிலே கண்ணெறிச்சலம்மானை. ௫௭

தண்டாமனைத்தடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும்
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவுமம்மானை
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவுமாமாயின்
பண்டோதான்றின்று பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லைத்தாயானுர் பழக்கிவைத்தாரம்மானை. ௫௮

பொன்னேறுமார்பா புகழ்சேர்திருவரங்கர்
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாரம்மானை
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாராமாயின்
என்னேதலைக்குவிட மேறுதோவம்மானை
ஏறுமோசெங்கருடனேறினலம்மானை, ௫௯

எந்தவுலகும்பாவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றுணடிப்பாரம்மானை
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றுணடிப்பராமாயின்
அந்தவெள்ளிமறைகணி லாடினதேனம்மானை
ஆடினுர்காண்மாற் றதிகமென்றேயம்மானை. ௬௰

நேயமிகுமாயல்வளர் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேசமம்மானை
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேசமாமாயின்
காயமுழுதுங் கருக்காதேவம்மானை
கண்டயட்டுந்தான்கருப்பு காட்டினதேயம்மானை, ௬௧

மத்தமதிசூடி மயிலைவிருப்பாட்சிலிங்கர்
சுத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயம்மானை
சுத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயாமாயின்
மத்தகத்திற்றிங்கள் வயங்குமோவம்மானை
வயங்குமிருகண்ணாய் மருவுகலாலம்மானை, ௬௨

காமருங்கண்டர் கயிலாயநாயகனார்
பாரறியக்கையிற் பணம்படைத்தாரம்மானை
பாரறியக்கையிற் பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊர்தோறுறும்பிச்சைக் குழல்வதேனம்மானை
உழலாரோபங்காளிக் கொப்பித்தாரம்மானை, ௬௩

பையரவன்சூடுதிருப் பட்டீச்சுரநாதர்
தையலாங்கங்கைதனைத் தரித்தாரம்மானை
தையலாங்கங்கைதனைத் தரித்தாராமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாத மேவாதோவம்மானை
மேவுமோவன்னிகையில் வீற்றிருந்தாலம்மானை, ௬௪

ஆனபணந்தாளழகிக் கயன்வகுத்த
மானத்தனம்வளர்ந்து வாழ்ந்ததுகாணம்மானை
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனின்வட்டப்பா டிருக்கின்றதம்மானை
இன்குறைத்தால்வட்டப்பா டில்லையோவம்மானை, ௬௫

பேரானபேரூரிற் பிள்ளையார்வேம்படியில்
சீராகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனம்மானை
சீராகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனாமாயின்
கூரானகொம்பொடிந்த குற்றமேனம்மானை
ஒடிந்தல்லோபாரதமு முண்டாச்சுதம்மானை, ௬௬

அண்டர்புகழ்பேரூரி லாறுமுகத்தன்முன்னோன்
பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமங்காணம்மானை

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக் கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள் குறைதீரவம்மானை, ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம் புகழுமாபோரூர்வேலவனூர்
வல்லாளிடத்திலுண்டோ வாழானையம்மானை
வல்லாளிடத்திலுண்டோ வாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்தி நடுங்காடோவம்மானை
நடுங்காமற்றுனிருவர் நடுவிருந்தானம்மானை, ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழு பார்போரூர்வேலவனூர்
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமான்காணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர் சதாகாலமம்மானை
இட்டல்லோபோரூரான் றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்போரூர் பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்ற தவளைகாணம்மானை
அம்மான்மகளென்றே யறிந்துகொண்டாரம்மானை, ௭௰

வீசுபுகழ்போரூரில் வேலவர்முன்செய்தமணம்
காசுபணநோக் கலியாணமம்மானை
காசுபணநோக்கக் கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிக்கிரனேன் பெண்கொடுத்தாரம்மானை
கொடுத்தானேகூரான் குடிகெடுக்கவம்மானை, ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரார்
பாடிகிரிதருக்குப் பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிதருக்குப் பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந் தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்கணம்மானை, ௭௨

துள்ளிமயிலேறுந் துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்களெல்லாங் கூடுவோவம்மானை
கூடினதுக்தேடினதுங் கோடியுண்டோவம்மானை, ௭௩

கம்பர்திருநாகை காகலிங்கநாயகனார்
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்று கூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்கா வாடினர்காணம்மானை. எச

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றெமனைக்காலா லுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றெமனைக்காலா லுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும் பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயலகன்வலியும் பட்டதுகாணம்மானை, எரு

அப்பார்வயல்சூழணி விரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனாயி ரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனாயி ரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ் சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமார்க்க சகாயர்காணம்மானை, எசு

நாடுதிருக்கோவனல்லூர் நாதர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளரேயாமாயின்
மாடெடுக்கவாடெடுக்க மாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியை வைத்திருந்தாலம்மானை, எஎ

சங்கரனாராபத் தாகயனார்சந்ததமும்
மங்கையுடன்காவனல்லூர் மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்காவனல்லூர் மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னியின்மேற் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டிலல்லோவவர்தேகங் காய்ந்ததுகாணம்மானை எஅ

பன்னாயம்பட்டை வாழ்சந்திரசேகரனார்
என்னாளுமெண்ணினவெல்லா முடிப்பாரம்மானை
என்னாளுமெண்ணினவெல்லா முடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமவர்க் கேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண் ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை, எகூ

அத்தர்செகவாயி லருணாசலேச்சுரனார்
சுத்தமிகும்பெண்கொண்ட சுந்தரன்காணம்மானை

சுத்தமிகும்பெண்கொண்ட சுந்தரனேயாயின்
எய்த்துடம்புபாதியா யிளைத்ததென்னவம்மானை
இசையினளங்காணு திளைத்தனுகாணம்மானை. ௮௰

விருணகோணநகர் வேங்கியப்பர்க்கெப்பொழுதும்
நீராடுஞ்செஞ்சடை மேனீரொற்றமம்மானை
நீராடுஞ்செஞ்சடை மேனீரொற்றமாமாயின்
கூறுகுமேனி குளிராதோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னே குளிருமோவம்மானை, ௮௧

ஆரூரில்வாழ்கின்ற வாதிவிடங்கப்பெருமாள்
போரும்வாதப் பிணிக்காலனம்மானை
போரும்வாதப்பிணிக் காலனுமாயின்
ஆரார்பிணிக்குமருந் தருத்தினரோவம்மானை
அறுத்திற்பிணியனுமோ வாழிநஞ்சாலம்மானை, ௮௨

வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும் வேதபுரிநாதர்
வள்ளல்தமர்க்கெல்லாயம் வாத்திகாணம்மானை
வள்ளல்தமர்க்கெல்லாம் வாத்தியேயாமாயின்
பிள்ளைகையிலுபதேசம் பெற்றதென்னவம்மானை
பெற்றாலும்பின்னுற் பிழைபொறுத்தாரம்மானை. ௮௩

காலனையுங்காமனையுங் காட்சிசிறுத்தொண்டனிட
பாலனையுங்கொன்ற பழிகாரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்ற பழிகாரனுமாயின்
சாலவுயர்ந்தோர்முடியைச் சாய்க்காரோவம்மானை
சாய்த்தவரெல்லாம்பெரிய சைவர்காணம்மானை, ௮௪

நத்துலவுதென்மயிலை நாதர்திருவாலீசர்
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகரேயாமாயின்
அத்தலைதீக்கொண்ட தெவராற்றினர்காணம்மானை
ஆறுதலையுள்ளார்க் கரிதலமேவயமமானை, ௮௫

மன்னுவெள்ளியம்பலமு மாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசற் கிவையிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையவீசற் கிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பல மொன்றில்லையோவம்மானை
இருப்பம்பலமடியா ரிதயங்காணம்மானை, ௮௬

காஞ்சிபுரம் வித்வான் கச்சபால ஐயரவர்கள்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

கந்தித்தாளையடுத்தணிகங்கிணங்காண நந்தித்திலக்கச்சிட்டுக்கைகளாக
பந்தித்தாளைமருட்டுமுலைச்சியைப்பரையாவுந்தன்பாதத்திலேவந்து
வந்தித்தாளையினிக்கைவிடாமலமஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியாய்
சந்தித்தாளையுமேனினைஞ்சித்திரசத்ரமேவும்விநாயகநாயனே. ௮௭

விருத்தம்.

திருக்கோலம்பாரதத்தைப்பருவலக்ழ்ந்துங்காணுச்சிவனுக்கேற்பப்
பெருக்கோலம்பாரதத்தையகற்றெனமாமேனமதவேள்பிறங்கதூண்டும்
மருக்கோலபாரதத்தைப்பருவுமுணவையுமாற்றமருவியுண்ணெருக்கோ
ல, பாரதத்தைப்பொருவவைதான்விநாயகனுஞ்சீர்மையோனே. ௮௮

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான்மயிலைவிநாயகனைமேலாசையாலே
நஞ்சனத்தையும்விடுத்தானுஞ்சமைத்துத்தருமினியநலத்ததீம்பால்
மிஞ்சனத்தையுவெறுத்தாளவன்குலளைகாரினையேவேண்டுகின்றாள்
கஞ்சனத்தையலையிவ்வாறலையவமைத்தானெனியாங்கருதலென்னே.

எத்தவளைக்காக்கவெனுங்கண்மயிலைவிநாயகர்வெளினிதிபெல்லாம்
ஒத்தவளைக்காத்தவளைப்பொடித்தவளைபுனைந்தவளைப்போற்றுமன்பன்
நீத்தவளைச்செவிமடவார்பலகோடிசிலகோடிநேர்ந்தமாதர்
கோத்தவளைகரமடவாளிதுதெரியாதாசைகொண்டதொள்கையேதே. ()

தித்திக்கத்திரிபுகவிபுனைபுலவோருளங்களிக்கத்தியாகமெங்குஞ்
சத்திக்கத்திரிதவிலாதளிக்கும்விநாயகமுகிலேதகைசேர்காது
குத்திக்கத்திரிபாகல்செவிபுனையாக்குழன்முடியாக்கோகையின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிதவினுற்பயனிலைசற்றேமனந்தால்சீர்மையோனே. ௯௧

ஆகசெய்யுள்-௯௭.

நமசிவாயப்புலவர்

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவாங்குசார்க்கிறைநிதாய்வளமருவும்மாரென்றே [ன்
தவிசெட்டிமாம்போல்வளர்ந்திருப்போர் தமைபாடோந்தனிநற்கீர்த்த

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேதக்காமலிட்டத்தடையிதுவே. ௰௩

நடக்கும்பரியபுரிக்கெம்பாசலப்பெருந்தர் இபட
கடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிதன்னாட்டினல
வடக்குங்குமக்கொங்கையின்னேயவன்றெருவாயிலிலே
இடக்குங்கவியும்பாராசாதனகுரீடமுமே. ௰௪

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
காமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்குக்
கோமான்மகர்மாசீதக்காதிகொடைமிகுந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே. ௰௫

மாதகத்தரும்புகழான்பனைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்ததும்பியிசைபாடுமோர்பணிலெண்மகட்கோர்
மோகந்தத்துண்டென்றுசொன்னாரிலைமுன்மொழிந்தவரே. ௰௬

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையானசீதக்காதியைக்காத்திருந்த
அப்போதரிந்திலமிப்பாழ்ப்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமியாதலோபரிடத்திற்சென்றே. ௰௭

கிட்டாதுபெண்குடிமார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பாற்பிசக்
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைமேலிருக்குமுமக்குமிவள்
எட்டாதகொம்பிக்கனிகாண்பாக்குன்றிருப்பவனே, ௰௮

மஞ்சுமஞ்சுங்கைப்பாராசசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுபஞ்சும்பதப்பாவைநல்லீர்படைவேன்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுங்கடலஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனதுநயனங்களே. ௰௯

வெண்பா.

பாரார்சொல்லாரார்பறவைக்குலங்கட்மிற்
சீருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால்ஓரார்
இரும்பையானந்தாங்கனின்பாங்களன்பன்
பிரம்பையானந்தாங்கண்பேர். ௨௰

பங்கயமுமேருகளும்பாவையர்கையும்பலவியும்
தங்கவளைசூழக்கணிகையே தங்கநுதற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்செல்வன்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்சேர்பு உ௧

சொல்வாரார்வள்ளியுடன்றேய்ந்தநன்முந்தையருக்கு
வல்லாரார்மானையென்னைப்பறைவில்வாய்ந்த
தெள்ளிருக்கும்வேளார்சிறுகாலன்பாலுமிசை
புஅளிருக்கும்வேளார்புருந்து. (உ௨)

கோலெடுத்துக்கோத்துக்குத்துக்கோப்பான்மன்னன்வடி-
வேலெடுத்துக்கோத்துத்திறல்விட்டிலகை-சால்புகழ்த்த
பூபாலனுனும்போமோபராதனத்திற்
கோபாலனுக்குணம். (உ௩)

கட்டளைக்கலிப்பா.

விதுவயம்பதியோசைசபைப்பேரிகவிகையெனும்மதன்வில்லில்
வண்டேற்றினன், மதுவயம்பதிவேதமோ டெய்து குவலயமீதுகை
வைக்கவென்னுள்ளநேர் குதுவயம்பதிநூம்புகழ் பெறுங்குமரா
ன் சன்னன் கொடைகளைமாற்றியபுதுவயம்பதிவேங்கடராயன்பாறுபு
கவிவ்வேவேளையிதென்றள்கைபபூவையே உ௪

ஆ. செய்யுள். ௭௱௰௨.

சுப்பிரமணியப்புலவர்

வாரிட்டுவிம்மிப்புடைத்திறுகியிளகிமணிமார்பிடமெலாங்கவர்ந்துவட்டமிட்டடியிட்டுநாளுக்குநாண்மேல்வளர்ந்துபூரித்துமுக்குமாலையிட்டிருமாந்து பட்டவர்த்தனயானை மத்தகத்தோடெதிர்த்துவாதிட்டுமல்லிகைபூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப்படுத்தி வரையைபோரிட்டுமைந்தர்கண்மணஞ்சூறையிட்டுமேற்புளகித்து வச்சிரரத்நப்புதுச்செப்பினைத்தாழமைக்கொண்டுபொன்னிணைபொடியாவராவிமீதிற்பெட்டிட்டதென்னவேதேமற்படர்ந்துசெம்பொற்சரிகைவேலையிட்டுபனைதருரவிக்கையையிறுக்கிக்கிழித்துப்புறப்பட்டுவாசனைப்பூக்காரிட்டுவராவப்பளபளப்பாகியுயர்கங்கேகிலாத்தையொத்துச்சந்தனம்புநுகுகஸ்தூரிகர்ப்பூரஞ்ஜவ்வாது.குங்குமமணிந்ரகாவிச்சேலைவல்வாட்டுக்குடதும்பியன்னந்திடையினிற்றங்கிசெளத்தேங்கிமன்மதனுஞ்சலாமிட்டுநிற்கவுந் தான்சிரிட்டுநின்றுதனதனைவனங்காமற்றிரண்டபூமுகளுகன்றன்திருமார்பிலணையவோரு

சிமேமேலதவஞ்செய்கின்றகொக்குமென்னுஞ்சிறுமோரமொகையாள்
வந்தாள்பாரக்கெங்ஙுசேவிக்கநிற்கிறாள்பார்திகழ்வடுகநாதனை
மெச்சுப்பதாணிசிவசுப்பிரமண்ணியராசனே, (௧)

நையாண்டிப் புலவர்

விருத்தம்,

விற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டான்விண்ணவனைவேலைகொள்ளும்
கற்கம்பத்தடியாலுக்கூக்கவைசயானருநாதன்கோவில் (௧
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மிகத்தாணயுன்னிப்போற்றிநோக்
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைவரிச்சிலைதங்கமலைதச்சம்பத்தியனன்னில்
எங்குவைத்தாலுமப்பள்ளிக்கொண்டான்றமிழ்க்கிவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திமாகருடமுக
தங்கைக்குழந்தரித்தேதபொளித்தானுமைகாதலனே (௨)

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாளிந்தமேதினிமேபோர்
நாலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணூறுவல்பாற்கடலோ
மாலாவனாணிபொன்னுடைகண்டுகளைத்தநதே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றும்மான்றனக்கே (௩)

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான் விண்ணவற்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிமேலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
பள்ளிக்கொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே

எல்லிசு.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்தரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிழ்பாதாளந்தேடியடங்கினரே. (௪)

இராமச்சந்திரகவிராயர்

வணக்கம்வருஞ்சிலநேரங்குமாகண்...
வலிப்பிவருஞ்சிலிநேரமலிமொயங்

கணக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
　கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கமவரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
　எத்தனைநாடிருந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
　குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே. (௭)

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
　மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்தனனோ
காசத்தனைபுண்ணுணறுதட்டத்தனையளவாய்க்
　கையத்தனையானென்மகன்மெய்யெத்தனைபோமோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனதெப்படியானுள்
　மதனன்சிலைகதியாதவன்மயலெப்படியானுள்
ஆசைப்படுவாரேரபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
　அருணாசலராயாதமிழறியும்பெருமானே. (௮)

புல்லுக்கட்டும்விறகுஞ்சுமந்தபேர்பூர்வகாலத்தும்புண்யவசத் தினால்நெல்லுகட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபின்னீலக்கல்விற்கடுக்கனு ம்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும்புலவரைக்கண்டக்காற்றூறிப்பாய்ப் பாய்ந்துகதவையடைக்கெதிர்மல்லுக்கட்டும்மடையரைப்பாடேவோ மலையச்சாரலில்வாழ்பெரியம்மையே. (௯)

வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமூட்டலாம்
　விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பிள்ளை
　பெறுவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாருந்தம்
　படுக்கைவிட்டில்வந்தாலேயவடனைக்
கண்ணைக்கட்டியணையாமலேவிட்டார் (௰)
　கழனிசூழும்பழனியில்வேலவோ

ஒதிநேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவர்க்குமிரங்கியந்தப் போதிலேதனங்கொடுக்குந்துஞ்சைநகர்க்குருப்பூபனேற்குக் கோரிக்கிடந்துழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணங் காதிலேபொட்டிட்டுத்தாடையின்மோதக்கடுக்கன்றுளிட்டானே

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்குப்பெருபிறைச்குநிகராகவளர்ந்த வாற்றைக், கொம்பிறைக்குந்தாதையார்க்கடலுடைக்கநோணர் கொன்றைநல்கார்; அம்பிறைச்சுமப்பானையாயர்குழல்கொல்

லைநிலையனலிக்காய்ந்த, மெய்பிறைக்கும் வெண்பிறைக்குங்குறை
றைக்குமொருத்ததனிக்கென்னசெய்வாளே. ௰௨

மூங்கிலிலேயொளித்திருந்தான்முக்கண்சாமி
  மூழியகடற்போய்ப்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொருட்டுறைத்தான்றலைநாற்சாமி
  திடவரையிலுமூன்றுநின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கிபுண்ணையுழிக்காத்தான்வயிற்றுச்சாமி
  வாணருக்கிங்குதவுவரார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலேறிற்பொன்னப்பசாமி
  உவியவேங்கடசாமியுசிதவேலே. ௰௩

வஞ்சகத்திலொன்றானதநிக்கைமிகத்திரண்டானைவணங்கா
ருள்ளே, அஞ்சரணமூன்றானமறைமொழி நால்வாயானையத்தனை
த், தஞ்சணர்க்கஞ்சானைசென்னி யணியாறானைத் துகளேழானைச்,
செஞ்சொன்மறைக்கெட்டானைப் பரங்கிரிவாழ்கற்ப கத்தைச்சிந்தை
செய்வாம். ௰௪

மூன்றுவெண்பா.

சலமேதோசங்கத்தாபூணாரத்தாமெ
கலைதாநற்புங்கவன்மால்காணப்-புலவுடைய
கங்கராகோணகலாமதியக்கோடீர்
சங்கராசோணசலா. ௰௫

சீரிலங்குமாடகூடவீதிவிறுதில்லையான்
  திருவிக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்போய்
நீரிருந்தமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென் (சாள்
  னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாக நீங்கள்சொல்லும்வண்டு
வாரியென்றுபாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேல்
  மதியமைந்துகங்குலாறுமாரவேழுவாடையெட்
டாமொன்பதன்றில்பத்தடங்கலும்மொருக்குமால்
  அத்தனைகெலாமிலக்கெனுவியொன்றுநாளுமே. ௰௬

ஓரானைவனத்தேதிருவொண்ணுவணிழற்கீழ்
  உறையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனிக்கே
நேராகநிடப்பேன்வளைபறிபோனதுகேட்பேன்
  நில்லென்றுதடுத்தகாலைசொல்லொன்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்மூலையிரானையைவிடுவேன்
  பொழியம்புகொடுத்தானிருவிழியம்புதொடுப்பேன்

மோராலழுக்கிட்டால்வளைவாராவழுக்கிடுமேவன்
தொல்லைக்கிணைகொண்டவளைவல்லப்பெருமேவனே, (௰௭)

அடல்கொண்டெழுகுலப்படையாரூர்பெருமானார்
ஐயம்புகரென்றேறயமதகவாசலில்வந்தார்
கடுத்தம்படசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமென்றாரிதுமடவன்னமென்றேன்
வல்லோதனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொதித்தவனமென்றாரிதுகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளார்பலிசொய்வாரவர்கேட்பாடறியனே, (௰௮)

வீமனுக்குமைந்தனார்வேதனாகும்வேதனுக்குமைந்தனாரீசனாகும்,காமனுக்குமைந்தனார் வீமன்தம்பிகந்த னுக்குமா மனார்காமனானேமாமனுக்குமூன்ற மையன்றந்தைகாலன்வையத்திம்முறைமைவழங்கலாலேஇராமனுக்குசீதைதங்கையாக வேண்டும்ராவணனுக்குத்தகப்பன்ராமனானே. ௰௯

வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனாகிய-திருமால் வேழுங்கில்லையந்தன்சிவன் காமன் கற்பகந் தக்கரசனாகிய இந்திரன் வீமன்தம்பி அருச்சுனன் கந்தனுக்குமாமன்காமன் இந்திரன் மாமன் குதிரைக்கிறையவனாகியநகுலன்தமயன் தருமன் தந்தை இயமன் இராமன் இரவுக்கரசனாகியசந்திரன் இராவணன் இருநிகழுடையமன்மதன்,

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்குங்கரும்பிள்ளைக்குறிபாற்கும்வேதாவென்னும்மண்பிள்ளைதிரந்தாற்றுங்கினிப்பிள்ளைமொழிபாயிற்றுமடவார்க்கெல்லாம்எண்பிள்ளைசிறுபிள்ளை யெனக்கவளோவொருபிள்ளையெனியோன்பெற்றபெண்பிள்ளைபடுத்து யாம் பெரியபிள்ளைக்காரெடுத்துப்பேசுவாரே. உ௰

விறகுதறக்கக்கறிநறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுளைக்கப்
பிறகுபிளவுகிடைத்ததென்றாலாருகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறகென்றேசொரியப்பதமாயிருக்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுந்தீராயிற்கொடுப்பீரே. ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவலனேயுனக்கில்லாதடிதன்னைவிசயமென்ன
பரவுணவேதுசுவையற்றதென்னசொற்பான்மையன்ன

தாவுளாசெய்திடவென்றனதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலனையான்
வாதிருவேங்கடநாதாவென்றேன்பொன்வழங்கினனே. ௨௨

இதெல்லாதெனைதிருஇதயமென்னவேயுளனோதாடன் -க
வைபற்றதென்னாசொற் பான்மையென்னதா இருதிற் போந்த
பொருள்திருவேங்கடநாதாவென்பதாம்

விருத்தம்,

கல்லாதவொருவனை நற்றுயென்றேன்
காடெறியுமவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேறென்றேன்
மல்லாரும்புயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே

ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவலடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாகோலைகொண்டொருவனெதிரேசொல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரசர்ப்பந்தீண்டக்
கோவிந்தருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களவர்தட்சணைகள்கொடுவென்றாரே. ௨௪

கல்லைத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான்குடிக்கத்தான்கற்பி
த்தானாஇல்லைத்தான்பொன்னைத்தானெனக்குத்தான்கொடுத்துதார
ட்சித்தானாஅல்லைத்தான்சொல்லித்தானாரைத்தானோவத்தானையோ
வெங்கும்பலலைத்தான்றிரக்கத்தான் பதுமத்தான் புவியுற்றான்பண்
ணினானே ௨௫

வஞ்சகர்பாலடைந்தலைந்தகாலிற்புண்ணும்
வாசமெறுமூட்டுண்டதலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லைநினைந்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
திருமென்றேறசெங்கண்பாற்சேர்ந்தெனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணுமேவடன
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லாலடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றானபரமன்றானே ௨௬

கள்ளிக்கேன்றுள்வெகுழைக்கென்கடிவாளங்கருப்பில்லாத, உள்ளிக்கேன்பரிமளங்களுவர்நிலத்துக்கென்விளைதகளொடுத்தப்போடும் கள்ளிகேன்கோடாலிதுடைப்பத்திற்கேட்கவருசுப்மா போகும், பள்ளிக்கேனதிவிரமழவரங்க பூபனெனும்பட்டந்தானே.

கயக்கரவிராறுங்குழம்பிற்பிரசண்ட
காரார்கொடைச்செங்கையாளோர்தன்மைந்தா
இயக்காசின்மார்பிற்செழும்புன்னையந்தார்
இப்போதுநீநல்கிலென்பேதைமார்பில்
சயக்காமவேளம்புதையதுமூத்துத்
தாமஞ்சுடர்சந்தனம்பூசினுனும்
செயக்காதுவேபோசெலிக்கும்பொறுக்கும்
தீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே. ௨௮

சென்னமன்னமாடைதந்தான் வீதியில்வெற்றிலைமடித்துச்சுருளுக்குந்தான், கன்னலின்மோதிரந்தந்தான்சரப்பணிகந்தானிரட்டைக்கடுக்கன்றந்தான், செங்கெல்விளையூர்தந்தான்போர்தந்தான்மல்லிகையில்வாழ்சிவந்தானுங்கட், கென்னதந்தானென்றவர் கட்கெத்தனையுந்தாரந்தந்தானிடம்பத்தான்.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரம்வேலாயம்பிராசியென்றிற்
கமைந்தபெயர்மூன்றினிடையக்கரத்தால்
மெத்தநிருற்றாலைவந்தடைந்தேனிந்த
விதனமகற்றிடுமற்றையெழுபத்தோராறில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணாச்செய்து
பரிவினுகர்வோனிருதாள்பணிந்துபெற்றும்
சித்தசனைதெளியசிங்கன்றவத்திற்றோன்றுன்
சீதாரமப்ரபலதியாகவானே. ௨௯

அத்திரம் பழிவேலவலயம் கடல் இராசி கன்னி இவற்றினடுவெழுத்துக்கடன் மற்றையவெழுத்துபழி-கல்.சனிபழியால்-இராவணனைக்கொன்றா கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்து சவரியின்கனியைத்தின்றவன்-திருமால்.

கல்லாலயமாக்கேதவருமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்குங்
கடாவோவழுதுபயிருடற்காங்கட்டம்பன்றிக்கிரையாகும்
புல்லேறிசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ

பூசிமுடிந்துமறையோர்க்குப்பொருளையிந்துபுகழெழுந்தும்
மல்லர்நட்டிச்சுவரெனிலோமாமுறைஞ்சுமறைவாகும்
மதிபாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூந்தலைவிளக்கும்
அல்லாதுஇத்தன்றனக்கிணையாயாரையுரைப்பேன்புவியீதில்
அவளைக்குறித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே. ()

விரவெண்டையப்ரகாயர்தியாகராசர்சபலைசூழ்
விதிகண்டுபெணிகண்டுவிந்தைகண்டுபேர்தியாய்த்
துரந்நின்றபூவைகாளடுத்துநின்றுகிள்ளைகாள்
துன்பமேயகலதுபாவிசகமறிந்ததில்லையால்
மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிரவெலாம்
மங்கைமார்கொடுத்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுதவியில்லையென்றனைசமொழியுமோ
அதுவுமில்லைவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே. ௫௧

சத்தபங்கி.

திமிரமருதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்மாறுஞ்
செனனமகாமாயவசமேமகமுஞ்சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியேமிடித்தீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநடேறுமேதேறுந்
நவிமகள்சேர்வேடுவேனைபுதுமனநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருஞ்சரிதோள்புண்டராடவனேமீறும்
மாகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௫௨

திமிரமருதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்
மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமே-மகமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்-கூட்டெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே-விதியொடுருகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடேறுமே
தேறுந்நவிமகள்சேர்வேடுவேனைபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்பின-ஆடவனே
மீதும்மாகரவேலாயுதனேமுதுமறைஅறுமுகமுருகோனே; ௫௩

நவபங்கி

அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்புனிதர்புலவர்பாயிலமர்பொற்கானே

கரிமுகனைப்சகோதரனைபடிகாரணனைநல்கு
கதிபுறவேவானவனைநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனைவடிகூர்முகதயோனுங்
குருமணிசேர்மார்பினனையுலகருள்குயிலுநவுத்தமனை
மரகதமாமயில்வாகனனைகொடிவாரணனைகோதின்
மதியமேவாழ்குமாரகுலவியமயிலைமலைக்குகனை ௬௯

அரிமருகாகருணாலயனை திட ஆரணனை
போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடர் அயிலர்பொற்கானை
கரிமுகனையசகோதரனை படி காரணனை
நாதங்கதிபுறவேவானவனைநலமிகு கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனை வடி கூர்முகத
ஓங்குருமணிசேர்மார்பினனைஉலகருள் குயிலுநவுத்தமனை
மரகதமாமயில்வாகனனை கொடி வாரணனை
கோதினமதியகமேவாழ்குமாரகுலவிய மயிலைமலைக்குகனை

சத்தபங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திமிரமறுதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
நமனுவிநாயகதேவசகோதரநாடெறுமே
அமரர்பிரானருள்கஞ்சரிதோள்புணராடவனே ௧

கொச்சகம்.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமகர்மல்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேமதேறுந்நவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமரகரவேலாயுதனே ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமே, குருபரகோலாகலனே
தேறுந்நவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறும்மரகரவேலாயுதனே ௩

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே,விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா,முதுமறையறுமுகமுருகோனே ௪

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மதியாலேகுறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பாஅறுமுகமுருகோனே ௫

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாலுஞ்சென்னமயாமால்வசமே
நாடொறுமேமேதுறுநவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேதிருமாகாவேலாயுதனே
கூடெனவெகூறுங்குரு ௧

நவபங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீப்புயனேமரகதமயில்வாகனனே
புலவடாயிலமர்பொற்பரனே,நலமிகுமயிலைகலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனேகுலவியமயிலைமலைக்குகனே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிமருகாகருணாலயனேதிகழாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேயதிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே ௩

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசோபின்னே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௪

சந்தவிருத்தம்,

போதன்னரியிமையோர்சூழ்பனிதாபுலவடராயிலமர்பொங்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலன்குகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பின்னேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே ௫

பேதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நர்தங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பின்னே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௬

அயிலர்பொற்கரனேமயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனேமயிலைமலைக்குகனே ௭

ஓடவாரணனேபடிகாரணனே
சடிகூரமுதேகொடிவாரணனே.

வெண்பா.

ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதர்
காரமுதேதீயாதுங்குருமணிசேர்-மார்பின்னே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமார
காரணனேநாதங்கதி. ஆ-சுப. ௩

ஆ-செய்யுள்-௭௭௨.

மதுரகவிராயர்

வெண்பா.

தூங்கவரைமார்பாதுரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமையியம்பக்கேள்-பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநுதலைந்துகுழையாறுமூலை
மாயவிழியேழாமதி. ௧

அந்திவெடிமுல்லைபரும்பெடுத்துநான்வந்தே
விந்தையதாநாயகர்க்குமெல்லியரே-சுந்தரஞ்சேர்
சென்றுகேட்டவெண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுக்கொளுத்து ௨

சித்ரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும்பளிக்கறைகள்-இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையாணிருப்பிடமென்றூர்சொன்ன
ரிக்குச்சிலையானுக்கின்று. ௩

நீளத்திருந்துழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
நாளைக்கிருப்பாயோநல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்காரியெங்கேகோனெங்கே
அன்றைக்கேசற்றேயிரு. ௪

விருத்தம்.

உலங்கொண்டமணிப்புயரீசபிரம்பூராணத்தாங்காவுன்பொற்சொ
ல்லவலங்கொண்டகருணையமடங்கொண்டோ [illegible]
வலைத்தேகண்டோம்பொலங்கொண்டமணிமாடமிசைப்புற [illegible]

மூம்புதூரைவயென்னுங்கலங்கொண்டோநின் றநகைமுகங்கண்டோ
மினிவேண்டுந்தனங்கண்டோமே.

இராமகவிராயர்

கார்படைத்தகரதலத்தான் றுறை திருவேங்கடமளித்தகன்றுவெங்
சேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலனின்பிரம்பூரநாட்டி (கும்
மேரிழைக்குவிழியேழுமலைபாறுகாதைத்தமிசற்றினான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவக்கேனிதன்பயனைப்பகர்ந்திடாயே ௬

கொக்குப்பறக்கும்புறூபறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொறுக்கிகளும்பறப்பாரானேன்பறப்பேனாதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியபார்செங்கோனடாத்துமரங்கநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேனே ௭

மூவொன்பதென்பதிலோர்நானில்லைமொய்வனத்திற்
றுவிக்தனிமிருகந்தானில்லை-நேரே
வளையாதநடையில்லைவாரிருகவிம்மும்
முலையாளையான்முயங்குதற்கு. ௮

சென்னபுரிவந்துசிவனுயினேனல்ல
அன்னதாகாணுதவனுகி-மன்னுசிரங்
கைக்கொண்டரைச்சோமன்கட்டிச்சடைமுடிக்கி
மெய்க்கொண்டநீரணிந்துமே. ௯

தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பரியாப்பின்னோர்
முனம்பிச்சைகள்வனிலமுட்டை-தனம்பெற்ற
மீதுலத்தும்போற்றுகின்றவேதாசலநினைப்போல்
ஈதலத்துமார்கிலரேயென். ௰

சேராநாரெல்லாம்வெண்டிங்களனமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாவென்னுச்சரியம்-ஓராமல்
நாளிவாசைமேவநரசைனறந்தருளும்
சீனிவாசையுன்மணஞ்செய்து ௰௧

அஞ்சம்பிறுலெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பிறுலெய்துமப்பாவிநெஞ்சமுறும்
காவிகரணத்தார்கலைசவேதாசலனே
ரவிக்கணந்தார்கடந்து. ௰௨

விருத்தம்,

மதுரைமருவுருவணைபணிபுயனென்றேனே
மருவலன்சூழ்கலைசைநகரென்றேனே
முறாந்திதெய்வசிகாமணிமானுக்கு
முத்தவொருமகனென்றான்மொழிந்திட்டேனே
பதுமாசனத்திமகனெனச்சேர்சண்டை
பண்ணுகின்றானவனைப்பகிந்தான்பத்தால்
இருவேதாசலமென்றேனிதற்கென்னென்னை
வேதேதாவைதுபழியிடுகின்றீரே. ௰௩

பூக்கமலன்கலைசைவேதாசலன்போதுருவமைக்கும் பொற்பி லாலென். றங்கயலார்சொலக்கேட்டுவாணியிபாது னாக்கவடைந் தாளன்றேன், தாங்குவனம்போயிருந்தானவனிடத் திற்சொலப்பித் தாய்ச்சுழலலுற்றான், எங்கியக்தத்திறங்கற்பாலிவளுவில் விற்றிருந் தாளெழிற்கன்மானே,

ஆகசெய்யுள் ௬௩,

பொது

பலவித்துவான்கள்பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெடுசிறுதூப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிப்பட்டசொக்கேசருக்காசைபட்டுச்
சேப்பிடுமைமயிட்டுப்பூமாலைகந்தந்திமிர்ந்துமஞ்சட்
சாப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே (௧)

காமாகயர்க்கண்ணிசோபம்பொருளென்றன்கண்பணிநீர்
சிமான்கரத்திற்றுடைக்கரிதேசெகமேழுமெச்சும
கோமான்கரத்திற்குனிசிலைராசன்குகன்சிலப்பில்
மாமாவின்மாலல்லவேமன்னவாவுன்மலர்க்கரமே. (௨)

கைத்தலந்தன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலகலெனச்
சத்தமொலிந்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்கஞ்சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே, (௩

பரிக்கொம்புபோலப்பகவான்சரிதைபகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாயினுமியார்கடனுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலைமின்றொருக்கிவநக்கன்னியர்கை
நரிக்கொம்புதானுமுண்டோவெங்கடாசலநாயனே. ௪

கேளந்தநாளையின்மைந்தானின்னையளைக்கிட்டிமக
வேளவந்துபூசலிடமதிகாயவெருண்டெனது
தாள்வந்துபற்றிமுன்வாய்ப்புதைத்தேதனின்றுதாழ்மையைசொன்ன
நாளந்தநாளல்லவேயிந்தநாளந்தநாயகற்கே. (௫)

கற்றனவொக்கும்புயதினகேற்பனகண்டபன்னுள்
உற்றனவொக்குமொருபகற்காண்பனொன்னலரைச்
செற்றனவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வனதீயர்செய்யப்
பெற்றனபெற்றியெண்ணுனையறப்பாளெம்பெருங்குன்றனே. (௬)

பக்குவமாகக்கவிறூறுசெய்துபரிசுபெற
முக்கரணம்மெதிர்பலகாலும்போட்டுமுயன்றிடினிம்
அக்கடபோவெனும்லோபனைப்பாடியலுத்துவந்த
குக்கனையாண்டருள்விலகவனத்துக்குயிலம்மையே, ௭

பொல்லாமதப்பயலெந்நேரமுஞ்செய்யும்போருமெனைக்
கொல்லாமற்கொல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமிவை
எல்லாந்தெருந்தெனறெண்ணுனன்பாவியிப்போதுன்மனம்
கல்லாயிருக்குமென்றெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. (௮)

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிற்
சாலைபாதிபசிதாதமாகுழற்சஞ்சிதமாம்
மாலையுபாதிதுயிலகாலமாமிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுருந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே ௯

நாலடிவள்ளுவராமேயிப்பாலைநடந்தபெருங்
காலடிமேலடிமானடியேகட்டுவிரலிற்பட்டும்
பாலடியில்வெண்ணெயுண்டோனரங்கன்பணிவளையில்
வேலடிமுள்ளுக்குபாயமிட்டேகும்விழைவுநன்றே. ௰

புலிநயக்கொடுத்துபசுவாங்கியோர்புலிப்பூங்குழலாள்
புலியைபசுதின்னவிட்டுப்புலியைத்திறைதகற்றிப்
புலியையத்துப்பலகாரஞ்செய்துபொறுந்துறுகப்
புலியைக்கள்ளிப்புடன்சாறுவைத்தாடன்புருடனுக்கே. ௰௧

(புலி-வேங்கை-பொன்)(மயிர்ச்சாந்து)புலிபுய், (புலி-வரிநெல்
முகப்புலி-முகத்தாமரை)(சாறுதிருவிழா

வேளாமழகன் றுளசிதக்காதியென்விட்டிலொரு
நாளாகிலும்வரக்காண்கிலனேயெந்நாளுமவன்
தோளாலணையுஞ்சுகவாலிபத்தைத்துணிக்கவொரு
மாளாப்பிறந்தனையேமைந்தனேயென்னவாயுனக்கே. ௰௨

நடந்தாளொருகன்னிமாராசகேசரிநாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானசையவொயிலாயதுகண்டு கொற்றவருந்
தொடர்ந்தார்சந்யாசிகள்யோகம்விட்டார்சுத்தசைவரெல்லாம்
மடந்தானடைத்துச்சிவபூசையுங்கட்டி வைத்தனரே ௰௩

நாலாகலைதெரியேகம்பவாணர்நன்னாட்டில்வளர்
மேலாகக்கண்கள்படைத்தபெண்ணேநின்றிகழும்வயி
றூலாகவுமல்குற்றமாம்பாகவுமவ்வளையின்மிசை
மாலாகயானபள்ளிக்கொள்ளவந்தேனுன்றன்மாளிகைக்கே. ௰௪

அரவிந்தநண்பன்சுதன்றம்பிமைத்துனன்னன்கையில்
வறமூந்தியாயுதம்பூண்டவன்காணுமற்றங்கவனே
பரமன்கிரியையேந்தியமைந்தன்பகைவன்வெற்பை
உரவென்றெடுத்தவன்மாற்றான்றன்சேவகனெண்டொடியே. ௰௫

சங்கரன்றேவிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்னும்
மங்கையரோடியவாகனங்காணுமற்றெங்கவளோ
கொங்கைகளிரந்துடையவளாயிக்குவலயத்தில்
எங்குந்திரியும்வயிரவரூர்தியென்றேநினையே. ௰௬

மாத்தானைப்பித்தனைமாடேறுவானைமதகரிதோல்
போத்தானைவேதப்பொடிபூசைவானையிப்பூதலத்தன்
அத்தாளுடனெதிர்த்தம்பலத்தேயென்றுபாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பையனுக்கோமகளேமயல்கொண்டனையே ௰௭

கானவர்தான்றினைசெய்தனரோகண்டகண்ணல்லவோ
தேனமர்வண்டினங்காள்கிள்ளைகாள்செழுங்கானைவிட்டுப்
போனவன்றானல்லவோநிங்காளிப்புனமல்லவோ
நானன்றானல்லவோசொல்லவேண்டுநெடுக்கண்டதே. ௰௮

தாராளனெங்கடிருநீன்றறச்சேடன்சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழற்பெண்பேதையைவிட்டுப்பிரிந்தால்

சீராமனில்லையமுதில்லைபஞ்சணைச்செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர்காழிப்பிரானில்லைகாப்பதற்கே ௰௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவழியார்ந்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வளவவ்வளவேவயிதழ்சிரகொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவயிடைகூறெனுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனந்தையலுக்கே. ௨௰

கச்சணிகண்டந்தாருத்திபாகர்களின்வெற்பில்
சச்சணிபும்மூலமாதேயதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமத்திரண்டாமெழுத்திலரையெழுதில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துவாய்த்ததுவே ௨௧

அச்சுதன்-அரி-இரண்டாமெழுத்து-ரி-அதில்-அரை பெழுத்து பாதிரி-வச்சிரபாணி-மனைவி-சசி-சந்திரன்-பகை(பகை-பாம்பு)

போமேபொழுதுவருமேமதிபம்புரண்டெனங்கம்
வேமேமதனன்சரந்தைக்குமேதைத்தபுணைவழியிற்
பூமேவுதென்றல்விகுலமேயென்பெண்புத்திபோய்விடும்
கோமேதகப்புயமேலமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொழிப்பாவைநல்லாள்
மேலினுங்காமன்சரந்தைக்குமேவடவேங்கடம்விட்
டாலினும்வேனலினும்பாம்பினுமாத்துரத்துங்
கோலினுங்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௩

மெய்யினுநல்லரினம்பொருமயிர்வீழ்தொடக்கம்
செய்யினுபாணக்கவரியுய்யாசிற்றினக்காயவா
மையினும்வாழ்வாதகரையக்காதுமயிருமோக்க
கொய்யினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௪

மாலாக்கியென்னைப்பெருவயதாக்கியென்மார்பின்முலை
பாலாக்கியங்கம்பசுநரம்பாக்கியப்பாவையனை
மேலாகச்சிக்குவிளக்கெண்ணெயாக்கியென்மேனியெக்கும்
தோலாக்கவோமகனைபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே, ௨௫

சதுராயிருந்தரதிமாயிவன்மதன்சற்பனைசெய்
தெதிராளியானைங்கணைதூவவானத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசவினுவைமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே. ௨௬

பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கு-அம்பணம்.

அன்பட்டதிக்கெங்கும்போற்றுந்தென்கோட்டிக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடுமரசுபூபதிப்பூதலத்தே
தினபட்டமேபட்டதீயேதுரைமாற்றிந்நிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பிட்டந்தோலாலடிபடுந்தம்பட்டமே. ௨௭

சோமன்புதல்வன்செழுங்குன்றவேலன்செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவன்கரிமூர்த்தியாகினங்கைகவலவா
பூமன்கணையுபதியுமில்லாடையும்புசலிட
மாமன்றமையன்றகப்பனென்றவஞ்சிவாடுவளே ௨௮

(சோமன்-இடபாகனன்-காமன்-கரி இந்திரனார்தியாகியமேகம்
மாகமன்-நகுலன்-அலன்-தமையன்-தருமன்.

சூலிரிச்சங்கமடைவார்குடையுந்துறைக்கொதுங்கி
வேலாறுங்கண்ணியர்கைக்குடநீர்புக்குமீண்டுமுழுகிச்
சாலேலமுத்தந்தனையீனுந்தன்வயலூரனம்பால்
மாலேவுறுவான்பரிமாவெழினடிமாமயிலே, ௨௯

பாட்டுக்குப்பாத்திரநல்லோரைப்பாடிப்பதம்பெறலாம்
மோட்டுக்குலாறரைப்பாடிலென்முழுத்தண்டமுண்டோ
வீட்டுக்கடிச்சோற்றுக்குண்டோவெள்ளைவாய்க்கொருவெற்றி
லேட்டுக்குச்சேதங்கண்டால்வெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௩௰

கெளிக்குஞ்சிங்கத்துக்கும்பானைக்கும்வெற்றிக்கெருடனுக்கு
வலிக்குசிங்கியாவுக்குநண்டுக்கும்வனகலிக்கும்
புலிக்குஞ்செம்மானுக்குநாணிக்குமுடார்க்கும்பூனைக்கும்விட்
டெலிக்குஞ்சங்காத்தமுண்டோவெள்ளைநாவலிருப்பவனே ௩௧

கலங்காதவீரியராறாலும்போகின்றகாலம்வந்தால்
நலங்காமலேவெல்லமாட்டுவரோஇந்தநானிலத்தில்
சலங்காணுங்கோட்டைமதிலேழ்கலைபத்துத்நாணிருந்தும்
இலங்காபுரிநின்றதோவெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௩௨

எரிக்குமதிச்சடைபண்ணுமலையரெழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூவைமிதிக்கப்பொருளந்தம்பதத்திறல்
பொறிக்கண்பிசாசுகணைற்கனைத்தூவிப்பொரிபொரித்துக்
கொதிக்கின்றபாலையிலெப்படிபோயினள்கோமளமே ௩௩

திரைகடலோடித்திரவியந்தேடென்றுசெப்புமெனவை
உரைபழுதன்றெனச்சோர்ந்தாள்கழிக்குன்றத்தோர்மடவான்
அரைமணிநீர்ச்சத்தனைவிரண்டோங்கியாற்றியபின்
இரைகடல்போய்வரவெத்தனைநாளென்றழுந்தனளே. ௩௪

பேசும்பிசுனரிலேசெல்லுயிர்ஞானனுக்குந்திரானடை
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிழ்காத்தன்பொற்பாலிலைநால்
நாங்கதலியலைக்கண்ணோரானனினாமுன்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்திங்கேயிலேபொருவல்லியிலே. ௩௫

இலைத்தனைத்தேயநல்லழகத்தைக்கேயளிக்கேதன்கரத்தில்
வளர்த்தத்தையாருமுணர்த்திலேபேயபலாகிமனத்
தளர்த்தத்தைப்பேயென்றிருவரங்கேசர்க்குச்சாற்றச்சொன்னால்
அளர்த்தத்தைப்பேயளந்தாம்பின்னையாருமளந்திலையே. ௩௬

ஆயத்துறையிற்பிறந்தாலந்தக்கணைப்பால்குடித்து
மாயக்கண்வெணையிடத்தேதவளர்ந்துவண்ணமெழுநாள்
எப்புலவரிடத்தோட்டுக்கொள்செட்டியேயென்றபின்
பேயக்கசாலைபுகுந்தனள்காணந்தப்பொய்மகளே. ௩௭

பூச்சிலைகன்னறச்சேஷாசலேந்தரபொருப்பிடத்தே
ஓச்சியபாலைக்குடிப்போவென்றனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிளத்துக்கன்னியின்கைக்கைராமற்குமுன்சொன்னதாய்
வாய்ச்சதென்றேநடந்தாள்பாலையானவனந்தனிலே. ௩௮

தோப்பிடுவாரில்லைதென்றல்வாமற்சுடுமதிக்குக்
காப்பிடுவாரில்லைகாமன்வராமற்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசர்க்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவன்கொலென்குறைசொல்லினியே. ௩௯

அணியர்கடுக்கைநறுந்தும்பைகங்கையறுகுடனே
பணியார்கடாடவிக்கச்சாலைநகர்பணிவரையில்
தணியாதமாமதப்பேய்ப்பிடித்தாடுமித்தையனுக்கு
மணியாட்டினால்விடுமோசொல்லுவீரிந்தமாநிலத்தே. ௪௰

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தமலர்
வேதாமருங்குல்வெளிவைப்பனேனும்விரிபூதலத்துள்
ஆதாரமின்றியிரண்டிளநீரந்தரநிற்குமோ
ஏதாகிலுஞ்சற்றிங்கிலாதிடையேந்திழைக்கே. ௪௧

குணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலும்மதியிருந்தாலும்பலமுத்திடுவம்
ஆரமணிநீர்ச்சந்திரங்கொண்டுபாங்கியராற்றிபின்
இரைகடல்போல்வரவேதனைநோவெனெழுந்தனளே. ௪௨

உரகத்திலேகிடப்பான்சக்கரபாணியுயர்ந்தகும்ப
கரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பான்தர்மராஜன்மிகுந்தபெரு
நரகத்திலேகிடப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௩

செய்க்கதியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன்சீசியவன்
வாய்க்கதியாதவிடக்கானதமிழ்லையார்க்கங்
காய்க்கதியென்பதுவேண்டரன்சப்பாரங்கணவிட்ட
நாய்க்கதியுமபுசிப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௪

கருதிகரானகரன்செல்வநாதநெற்கதிறக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனேதனிலேலைப்பேபாலோர்ப்பிடாரன்வந்தே
ஒருதடங்கொண்டொருபாய்ப்பாட்டினனிவ்வுலகினிலே
இருதடங்கொண்டரைப்பாம்பாட்டிவேதென்னவேத்திறமே ௪௫

தேனாட்டுமுல்லைத்தொடைராகுநாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழாமணிமணிப்பூணணிந்த
வானாட்டாய்ப்பைபர்மன்னேட்டரசர்மனாந்தினுக்குக்
காநாட்டுவரின்கைநாட்டுமேதவிலைக்கண்டேகொண்டோ. ௪௬

ஞாயிறுபோய்விழுந்திங்கள்வந்தெய்திடநண்ணியசெவ்
வாயனல்லூரைப்பதன்புகாயநல்வியாழய்வர
மேயிருவெள்ளிக்கலைசேர்நாளுஞ்சனியேயுதற்குத்
தாய்மனிபாகிலோலாகிநாதநானிங்கமே. ௪௭

ஆடியநாகஞ்சமேராருகப்பானுநல்லம்புலியும்
ஆடியநசதூர்யனைமுமாலம்புஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாயவந்ததால்வெண்பணிலவைபல்
கோடியேகொன்சிவன்றிருமார்பிற்குளிதொங்கலே. ௪௮

சிவந்தான்மாலை மதனையும்,கடலையும்- அடக்கி, இவனைபிறைப்பித்தனையின்பரமசிவன்கண்ணையும்,திருமாலைப்பையுஞ்சம்பந்தவாசமிகலையும் ஒத்தது.

முருகார்முளைகரிபுறன்னியுமுண்டகஞ்சூரியம்
பொரிகாரிரும்புங்கனமும்பொன்பொறித்தாரகையும்
குருகாருங்கொண்டையுமின்னல்போலென்குறிஞ்சுக்கு
வருகாதலேல்தத்தமங்கைநாலுமடங்கையுமே. ௪௯

நரைகொட்டிவங்கன்றுகன்வனதாடெயத்தனிப்பான்
விரையுட்டொர்ப்புயமவந்தீழமன்னன்றேறவிருப்பிக்

கறைபோட்டபீறின்மரக்கலம்போட்டின்னைகாணவந்தால்
திரைபோட்டிருந்தாய்சிங்கபூபசிரோமணியே ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வான்பிறையோவலகுன்யான்குளமோ
செண்டோமுலைநிலத்திலகமோநகைகரிவிடஞ்சுற்றுதடிகற்
கண்டோமொழிகுழல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோயிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையித்தத்தெதாகைபற்கேதிக

வண்டுமதுவுண்டிசைபடுஞ்செந்திலிமாரன்வரக்
கண்டிருந்தும்வடிவேலிரண்டுங்கருப்புவில்லும்
குண்டுமருந்தும்பொற்றேருந்தாயற்குழலைத்தந்தால்
தண்டுகொண்டெப்படிவென்றிடலாமடிதார்குழலே ௫௨

ஆலங்குடியர்சங்கஞ்செறியத்தரஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரத்தினர்நாகமெடுத்தவர்மேவிடையர்
சூலக்கண்மெய்யினர்பார்பதிகோன்மதிதாயகவினர்
பாலன்கைக்கோற்படைக்கூர்மைக்கண்ணையிந்தைபந்தொடிக்கே ()

ஆமாவிகழ்ந்திடலாமாவிபுனையன்றிவினை
போமாபுனைவிட்டுப்போமாவெணக்கிந்தப்புன்மைவர
வாமாபராமுகமாமாபுயத்திணையடம்பந்
தாமாகுகனெனுநாமாவயிற்கரச்சண்முகனே ௫௪

ஆ - செய்யுள் - அ௱௪௰

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச்சேர்ந்தகொம்பிரண்டுண்டு
கன்னிகுறவள்ளிக்குகாலில்லை-முன்னமே
ஆட்டுக்குக்கொம்பில்லை யானைக்குகாலில்லை
பாட்டுக்குளாராய்ந்துபார். ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன்றுவேழிலொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிநாமூன்றிகொன்றென்றேன் ஆர்க்கும்
பொதுவென்றான்பூவென்றேன்போயினனேறேறி
இதுவோவனம்பீசனியல்பு. ௨

பறவைநாய்நச்சம்புகைவிலங்குபங்கம்
செறியுமிருணரந்தடன்-குறவியவள்
என்றுரைக்கவிரைந்துமேகல்விடத்திற்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்பாறல். ௩

பாரியூர்வர்பாலநந்தல்பண்பாமுடற்குக்
தாரிவெரியூர்பண்ணின்பங்காணல்-விரியும்

சிளிகையூர்ள்ளார்க்குமைத்தனின்பஞ்சேசெல்வார்
பசிவியவுண்டல்பயன். ௪

தக்கசகுனஞ்சபதஞ் சாமுக்திரியன்சொன்
மிக்கவசரீரிகனா வென்றைந்து-இக்கவியில்
கூடினுங்கைகூடிவருங் கூடாதொழுந்தொருகால்
விடினும்விடிவிடும். ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வெள்ளியிலே
தக்கநாரைத்தகர்த்தக்கனா-பொக்கைவாய்
ஆத்தினார்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத்தான். ௬

ஓடினானென்பதுணர்ந்துமுனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன காகமோ-நீடிய
ஆதனிடந்தோன்றிபோ தம்பலவானுடைய
மாலவிடஞ்சரியாதே. ௭

அசனமிளைப்பகற்றுதன்னையேநம்பால்
வசனமிறுதவறுவாய்மை-இரைநாகைச்
சின்னப்பால்வெண்மதியஞ்சேரிமையத்தேபிறந்த
அன்னப்பாலிக்குவந்தாறலாம்- அன்னப்பால்-பரமசிவன். ௮

தலையிலிரந்துண்பானறன்னுடலிற்பாம்பு
மலையின்மடமகளுக்கிவன் உலையில்
இருப்புவனமேனியனை யென்றுலோவரவாம்
திருப்புவனத்தீசன்றிறம். ௯

ஆச்சரியந்தென்னமர மத்தனையுங்குத்துமுலை
காய்ச்சிருக்குந்தென்குடந்தைகாவலாமச்சான்
வாக்குப்பையாநீ மருவாசாரெல்லாம்
சரக்குப்பையாமேதனம். ௰

கல்லுமுருத்தாலு காவின்முட்டையாது
எல்லைமார்த்தாண்டன்கூ டேறுது-தொல்லைபரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூடாது
காலிற்செருப்பிருந்தக்கால். ௰௧

தந்தைபோய்த் தமர்போய்த்தமர்போனன்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரியாகிவிட்டேனேமுந்தவே
ஆழாழிநண்சுண்டவாபத்சகாயனென்னும்
பாழாவன்கண்ணேறுபட்டு. ௰௨

கைக்குடமும்வெண்டிகளைக்கும்பக்குடமும்
மூக்குடமுங்கொண்டான்முடியாமோதாமைக்குழலீர்
வேய்க்காற்றினல்விளங்கும் வீராநந்திமாநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்றுவிடை. ௰௩

வையம்புகழுமயிராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமாமலரைக் காணமல்-வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் திருவடிக்கண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினன்றன், ௰௪

பாம்புசேர்தோளிளையாள்பாளயத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாராரை-வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ நீனமானம்போக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்படா ௰௫

அட்டமியிலோதினலரசனுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பண்ணட்கு தீதாகும்-கெட்டவுரை
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தரும்பேசார்பிழை ௰௬

ஆயிரபாக்கன்முலையென்னநடைக்கன்னியதி
ஞாயிரம்பாக்கானஞன் ஞரையில்-நீயிரங்கி
வந்தாள்வேண்டுமெலப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறில்லைதான், ௰௭

ஆயிரம்பாக்கு-கலகம்-பதிஞயிரம்-பாக்கு-அம்மணம்.

விலப்பித்தோன்வித்தைதனைப்பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ்செய்தோன்-அரப்பெயரி
பஞ்சத்திலன்னம்பகர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களெனவெண், ௰௮

கானக்கடன்கல்லைக்கார்வண்ணன்றனுமால்
நானக்குழன்மடவீர்நானுமால்ஆனக்கால்
தன்கையிற்சங்காழிதாமிருக்கப்பேசுவதேன்
என்கையிற்சங்காழியின்று, ௰௯

கட்டிபடிப்போர்க்குக்கண்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
கட்டியடிப்போர்க்கு மீவரே-திட்டமுடன்
பாடுவோர்க்கியாரேபல்லுதிரத்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கீவார் பொருள் ௨௰

செப்பாள்கணவாசெகராஜசேகரா
ஓயமடக்கைகாரிபா-தப்பா

கூடஞ்சுட்டிப்பின்போனகோபாலமுத்து
வடஞ்சுட்டுக்கல்லுயிலாண்மான் ௨௧

உன்றன்மகனையொறுபதற்குக்காரணமென்
என்றன்மகனியல்புகேள்-குன்றாச்
சிராப்பளியனேறிவருஞ்சேவின்மணியோசை
இராப்புளியுங்கொள்ளானிவன் ௨௨

நீரூருஞ்செஞ்சடைமேனீரூரும்பாம்பணிந்து
நீரூரிலேவந்தநீதியோ-நேரே
ரடவரவஞ்சாடப்பலியிடெனவந்தார்
இடவரவஞ்சாளாயிவள். ௨௩

வாலைப்பொருந்துதலால்வல்லரவம்பற்றுதலால்
மாலையடுத்தநெடுமானுறவால் சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளுமொற்றியூரன்வரையில்
அம்புலியுநங்கருடனும். ௨௪

அம்மையிலேயேறியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னையீடேற்றி-மும்மையிலே
எந்தாப்பாவஞ்செய்தேனந்தப்பாவந்தீரக்
கந்தப்பாவந்திப்போகா. ௨௫

எழுதரிதுமுனமெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதரசிப்பறிகுபண்பர்-முழுமதைச்
சற்பரிதுநற்பயனைக்காண்பரிதுகண்டக்கால்
நிற்பரிதுதானந்நிலை. ௨௬

ஏறேறுநீரேறுமெண்ணிலுயிர்க்குயிராம்
பாரேறுங்காலாற்படியளக்கும்வீறேறும்
அன்னங்காணீசனரியயனுந்தாமன்று
துன்னுபுகழ்மாரியப்பாசொல். ௨௭

கோடுதிக்குங்கும்பமுலைக்கோதையரைக்கூடவென்றால்
மாடுதின்னியென்னைமறுத்தானே-மாடுதின்னி
தன்பொழுதும்போச்சுதேதன்னந்தனித்திருந்த
உன்பொழுதும்போச்சுதேயென் ௨௮

நாதின்னி-வைக்கோலாற்செய்தமருள்

நெஞ்சடைந்தவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிபடுமுன்னே-செஞ்சடையில்

வெள்ளாறுவெந்தாறும் வெள்ளிப்புகையாறு
கள்ளாறுவெஞுநவில். ௨௯

மூவாகவிமுன்சோழனைந்தாறு
நாவலர்மாணிக்கந்தலநாற்பத்தெட்-டோவறுசீர்
ஆதன்சிவாலயங்கஞாற்கற்றுபதுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தொட்டோர். ௩௰

நாலெழுத்துப்பூநெடுவெநாம்பிருக்கும்
காலுக்நிலயுங்கடைச்சாதிமேலாக
ஒட்டிமுதலெழுந்துமோமூன்றுமெழுத்தும்
விட்டார்பாமகளுக்குவீடு· புகையிலை-புலை-கைலை. ௩௧

முனிபகட்டுமுட்டுமுன்னிரளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கல்லுநாய்க்காக்கும்தனிவழிக்கும்
பத்திக்கதாக்கும்பயந்தீர்க்கும்பாம்படிக்கும்
கைத்தலத்திற்றண்டிருந்தக்கால் ௩௨

பகலோன்றெறுங்கிரணம்பாய்பறவைபெச்சம்
மிகமேலுறாதகற்றும்விண்ணின்முலகிதனல்
பெய்யிமழையைத்தடுக்கும்பொழுதுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தாக்கால்- ௩௩

வந்தவினைக்கையாறுவாய்முற்றுந்தருள்வாய்
தொந்தவினைக்கையாறுவாரைபா-சந்துவினை
கோடையிடந்தானைகுபிலோரைசக்கஞ்சியுளத்
தாசையிடத்தானேயறிந்து. ௩௪

அரிந்துதவிப்பாரையாள்கோசையான்மேல்
செறிந்துதவிப்பாரைத்திருந்தும்-திறந்தமைழுத்த
வைகுந்தனார்வாய்மடமனேனகொவ்வைநிகர்
வைகுந்தனார்வாமடுத்து. ௩௫

மடுக்குஞ்சரமழைக்கும்வான்கோசைமாலே
விடுக்குஞ்சரமழைக்குமேலாம்,முடிக்கும்
அநங்கனையஞ்சங்கமடுத்தேதனையாள்வாய்
அநங்கனையஞ்சங்கமலர். ௩௬

அலரோதிமத்தானைறகோசைமாலே
அலரோதிமத்தாலடிக்கும்-அலரோதி

நந்தனகந்தானுறவெநண்ணிநின்னையானடைந்தேன்
உத்தரகத்தானுறவேயோர்ந்து. ௩௭

ஓர்ந்தண்டரையானுமுத்தமநற்கோதையனே
சார்ந்தண்டரையானுமிந்திரையும் - சேர்ந்திலகு
ஞாயத்திருக்கரும்பா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருக்கரும்பாம்வந்து. ௩௮

ஆகும்போதாகுமனைத்துமதிலொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும் போகுமே-வேக
நவசரம்பட்டாற்போ னலிந்துமடனெஞ்சே
அவசரம்பட்டாலாகுமா. ௩௯

சல்லடைகண்ணாகித் தளர்ந்தானருள்புரிவாய்
மல்லடையுங்கேசநகர் வைகுந்தா-நல்லடையும்
பாந்தாளினைதேர்காலான் பாணம்வருத்துதலால்
மாந்தாளிரைத்தேர்க்காலாண் மார்பு. ௪௰

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதனோ செல்வனோ-சீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்கா லம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோபயம். ௪௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருளேசன்
படைப்பாவயனென்னல் பாவம்-படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யானறுத்தபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான் றான். ௪௨

நாறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனி வேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெதனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான்காண். ௪௩

தூதுமதுரை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுகின்றமூவெழுத்து மொக்குமே-நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்ல
நகராயிழையார் நகை. து-து து-முத்து. ௪௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கொடுக்குவடுகென்றெ-நாங்கள்

மூலைக்கோட்டையிலெதல்லா முக்கண்ணான்செவ்விந்
தலைக்கோடுபட்டதமும்பு. ௪௫

இவ்வரையுமாலிக் கிரங்குவோர்தாமில்லை
ஐவரையுங்காத்தவை னுதலினால்-மைவர்சொல்
வாணிரங்குழத்துகிருஷ்ண மன்னமைதுகொண்டை
மாணிறங்குவாரென்றாண் மான். ௪௬

வாரிதானஞ்சொரிய மாலையினாடுருவிச்
சேரனமர்நாடளவுஞ் சேர்ந்ததே-பூரிமான்
அப்போடலைகின்ற வாயிழைக்குத்திரைக்
கொம்போகுலத்துங்கா கூறு. ௪௭

தேமிருக்குமாந்தளிரைச் செந்திவனமென்றும்
பூமுருக்கையைத்தீப் பொறியென்று-நாமிருக்கு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனங்கரைந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௪௮

காமனார்வீட்டிலே கள்ளன்புகுந்தானோ
சோமனைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ-மாமரந்தான்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்நன்னாட்டில்
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். ௪௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவள்ளல்
சந்ததமுஞ்சேராநா டாழ்குயிலே-வந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வந்தவனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத் தான். ௫௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க ஐங்கரனையும் கடலையடக்க வேலவனையும் சந்திரனைத்தேய்க்க விரபத்திரனையும மன்மதனையெறிக்க சங்கரனையும் தென்றலையுண்ண வாசுகியையும் வந்தனைசெய்.

முக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறிந்துவரியிட்டக்கால்
முக்கணனையப்பில்விழ மோகாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகினான்மெல்லியலே
சாணிற்குறைந்தான் றலை. ௫௧

முக்கணன்வாழ்வெற்பு மேரு, கால்காற்று, முக்கணன், தேங்காய் முக்கணனவேணித்தாகமலர், தாழம்பூ, சாணிற்குறைந்தால்ஒட்டை

சேலநகரேமதுரைச் சீர்ச்செழியனெசெழியன்
சாலைதிலுள்ளோரோ சங்கத்தார்-சிலமிகும்
கம்பாலதேவன் கடம்பவனவாசா
தம்பாரிமீனாட்சித் தாய். ருஉ

மங்கையர்கள்யோனிமிசை வைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்துநூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக்-கங்கைமதி
வேணியான்பாதார விந்தத்தில்வைத்திடுகால்
காணலாங்காணுக்கதி. ருங

துர்ச்சனரும்பொன்னுந் துடியர்துரகதமும்
அச்சமறுமுன்னிற்கு மாயிழையும்-கச்சரவும்
கண்டித்தவெள்ளருங் கழிம்புமிளநீரும்
கண்டித்தார்க்கல்லோ கயம். ருச

புட்டவல்பட்டாணி பொரிபதங்குழலப்பம்
புட்டவிழுந்தோசை வடையுடனே-சட்டமுடன்
ஓயாமற்சோறுகறி யுண்டையுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமச்சிவா யா. ருரு

குச்சிலியமாதர் குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதர் வியன்முலையும்- சீச்சீ
தெலுங்கமடமாதர் சிங்காரக்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொற் கவி. ருசு

இங்கிருக்கவென்று லெமனொட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்று லயனொட்டான்-உங்குவைத்துப்
பேணுமேனிவ்வுடலைப் பித்தாபிறைசூடும்
தாணுவேசொக்க நாதா. ருஎ

வெள்ளிமலைபொன்னின்மலை மேவமகிழவிடார்
பிள்ளைகளோபுத்திசொலும் பிள்ளைகளாய்-தெள்ளமுகம்
வாடாவடிவுடையான் மாமலைவாளானக்கால்
ஆடாரோவொற்றியப்ப ஞர், ருஅ

அடியார்க்கெளியவன்சிற்றம்பல வன்கொற்றங்
குடியார்க்கெழுதி யதைச்சீட்டுப்-படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பனுக்குப் பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திக்கொடுத்த முறை. ருகூ

பரமரகசியத்தைப் பரமூானவாயால்
இரயுபசலென்னேர மின்றிக்-குரனெறியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோ கோலமடநெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுக்காணும்பொருள். ௬௰

காந்தனுக்கொன்றன்கொடிய காமவிகாரமெலாம்
போந்தறிவித்தாலுனக்குப்-புண்ணியமாம்
தெளிபடவாடுந் திரைக்கடலேமன்மதன்கை
வாளிபடவாடும் மனம். ௬௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங் காளியொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியென்னும்பேர் கொள்வாரோ
மன்றுலவலர்புடைசூழ் வாழ்குடந்தைமாரியப்பன
அந்நாளிலேயிருந்தக்கால். ௬௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன் றிருக்கண்டியந்தகன் கோவில்புரமதிகை
மாமன்பதியல்சலந்தான்விற்குடி மாவழுவூர்
காமன்கொறுக்கைநமன்கடவூரிந்தக்காசினிக்குத்
தேமன்னுகன் றுஞ்சடையான் பொருதிட்டசேவகமே. ௬௩

கொச்சகம்.

மெய்ச்சரசமாக விளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரசமென்றகல்லாற் கைச்சரசமென்றேனே
அச்சனகியார்மீதி லாசைகொண்டராவணனைத்
தச்சுதவாளிதொட்ட தாமோருலகேந்திரனே. ௬௪

மீன்பார்த்துவிண்பார்த்து வேளையும்பார்த்தாள்வரவு
முன்பார்த்தெனைப்போற் சரிபார்க்கும்வெங்குநவே
மாண்பார்த்துவாளிதொட்ட மால்சிவநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர் நகைபார்த்திருந்தேனே. ௬௫

முல்லைமுல்லையாத்தொடுத்து மோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவில்லையாய்நறுக்கி மெல்லமெல்லத்தாராபோ
இல்லைஇல்லையென்றுசொல்லி யேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களந்தச் சுப்பிரமணிய பூபதியே. ௬௬

ஆயிரங்கண்ணுடைமரு னம்புமேலம்புவிட
வீயிரங்குசெந்தேளி விரல்மீனுமேனமேன
தாயிரங்கவேணபெண்க டாமிரற்கவானிரங்க
வேழுமிருக்கும்வாபா விரபாருநாயகமே. ௬௭

கன்னலெனுஞ்சிற்குருவிக் கனகமழைக்காற்றமல்
மின்னலெனும்புழுவெடுத்து விளக்கேற்றம்பார்க்கலாம்
மன்னவனார்தென்மதுரை மாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்புமென்ன விருப்பென்னநகைப்பினமுமே. கஅ

ஆகசெய்யுள் - கூ௱அ.

விருத்தம்.

கைத்தலந்தழற்கணிச்சிவைத்திடப்புறம்பொருத்தி
கட்கடைப்படைக்கினைத்திறமேலோராம்
முத்தலைப்படைக்காத்தெமத்தர்சிற்சபைக்குனிற்கு
முக்கணைக்கருக்கொருத்தர்மொழியாரோ
கித்திலத்தினைப்பதினைப்பதித்தகச்சறுகாடிக்கனத்து
நிற்குமற்புதக்தனத்திடையேயாவெண
அத்தரத்தினைத்தொடுத்துவிட்டுகெட்டயிற்கணத்தை
லக்கனுற்றிடச்செய்விக்குமதுதானே. க

கருப்பாலேயணையடித்துப்பனிநீர்தேக்கிக்
கதலிபலாக்கனியதனால்வரம்புகட்டும்
திருப்பாலைவனமேழீசர்பவனியாடுந்
தெருவிற்பால்விலைபகர்சிற்றிடைச்சியரே
அருட்பாலோபொருட்பாலோகாமப்பாலோ
ஆழிதனைக்கடைந்தெடுத்தவமுதப்பாலோ
இருப்பாலேமனம்படைத்தீர்நில்லீர்செல்லீர்
எந்தப்பால்விற்கவந்தீரியம்புவீரே உ

பூப்பார்த்துப்புகழ்பார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள்
காப்பார்த்துக்கொடைகொடுக்கநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதாவென்றால்
காப்பாற்றமுடியாதுகையிலொருகாசுமில்லை
கடனென்றாலும்
யாப்பாத்திசோறிடவாளிருந்தாலுமுறங்கமதப்
பயலொட்டானே. ௩

கெட்டசாறுதனிகெஞ்சிகுடியுண்டமாவையறக்
கிளைவேர்தெளிந்தயோர்முறிந்துபாகின்டிமா

இட்டசோறுகொழிய லுப்பிடாதபுக்கையாயினும்
எங்கும்மனபதாதனுமின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய் பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
பாளிதங்கடாளிதங்கள்பண்ணியாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமொடமுதினும்
அன்பின்றேடளித்திடாத வசனமென்னவசனமே. ௪

துங்கவடகயிலாயமுதலாமைந்து
துளவென்றிதொண்டவளநாட்டெண்ணான்கு
தங்குநடுநாட்டிருபத்திரண்டுபொன்னித்
தலநூற்றுத்தொண்ணூறுதலைநாட்டொன்று
கொங்கெழுசிங்களத்திலிரண்டுவையைக்
குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாஞ்சூலச்
செங்கையாற்றலமிரு நூற்றெழுபநான்கில்
தென்பாகங்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம், ௫

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றன்மனபிதா
ஊர்த்தொட்டவேழின்மிதிலுற்றசாபநிருபனேர்
தாதுகொண்டகாளிமாலைசூடிதம்பிதம்பியே
தன்குடைப்பினவன்மற்றலைகிரீடதுவாசனேர்
கரமணன்பன்றந்தைபாகன்பினவன்பகைச்சுமைத்
தலையெடுத்தகையரையர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
றீதிறுதைகொண்டுவந்தசிலைவதித்தபதியினன்
சிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாலுறைந்ததே. ௬

ஓதும்-ஐந்துபஞ்சபூதப் அதிலொன்றுநிலம் அதில்இந்தஐந்து
திணை அதில்ஒன்றுகுறிஞ்சி அதற்குமன்னவன் முருகன் அவன்பி
தா சிவன் அவனூர்த்தி இடபம் அதற்கேகம் விருச்சிகம் அதின்மீ
திலுற்றசாயம் தனுசு அதையுடையநிருபன் இராமன் அவன்தம்பி
பரணமாலைசூடிய பாசுராமன் அவன்தம்பிகிருஷ்ணன் அவன்செய்ம
ன்மதன்-அவன்குடை திங்கள் அதற்குப்பின் வென்சனி அவன்கா
டம்அரவம் அரவக்கொடிபாகனுடையவன்துரியோதனன் அவன்ந
ண்பன் கர்னன் அவன்தந்தை சூரியன் அவன்பாகன் அருணன் அ
வன்பின்னவன் கருடன் அவன்பகை ஆதிசேடன் அவன்சுமைபூமி
அதன்கரைகடல் அதையெடுத்தகையர் அகஸ்தியர்-அவனூர். பிரம
ரிதவர் அவர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன் அனுமான் அவன்றந்தை
வாயு அவன்கொண்டுவந்தசிலை அருளக்கியம்அவைவிளைப்பதியா

கவுடையவன் இராவணன் அவன்சிரமறிந்தவன் திருமாலே அவன் கொளபாரி இலக்குமி அவள்சேர்இல் தாமரைப்பூவி லுறைந்தது ஆலமரத்தின்கீழிருந்தது இஃதுபொருண் மேற்பிரிந்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்தஅலாக்குறியைக்கண்டுபொங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது.

கொடுத்தமுத்த மிழிச்சத்தியனெனவே தோன்றிபுவனச்சே னையரோன், சொலக்கணம்புவனிலக்கணக்கவிதை துதித்தகங்க ளித்திடுங்களியேம், மடத்தினிற்புகுந்துமதுத்திருந்தவனார் வடித்த கட்குடித்துநின்றவனார், வறுத்தசுட்கடித்துக்குதட்டுகின்றவனார் ம யக்கியுட்டியக்கமுற்றவனார், கடுக்கினைமிடற்றி லொடுக்கியிட்டவ னே கையிலேசிலம்பையிட்டவனே, கனத்தநூற்கொடியைக்காலி லிட்டவனே கண்ணிலேகுழையை யிட்டவனே, முடக்கியவயிற்றி லாழியிட்டவனே முந்திருபதக்கமிட்டவனே, முளைத்ததோளொ ருபான்சதங்கையிட்டவனே முழுப்பட்டவர்க்கலதில்லையே. ௭

கடுவிஷம்·சிலம்புமலை நூற்கொடிவாணி- கண்குழைகட்செவி ஆழிகடல்-இருபதக்கம்-இருபதுகண்ஒருபான்-சதங்கைஆயிரங்கை

தேமுரகவிரகன்றெவ்வைவருபெருமான்
செல்வச்சங்கரர்காளைத்தினம்வணங்குகளியேம்
யாமதுவுண்டாலுமஃதுமக்கடிமையிலர்போல்
எமைமயக்குமோமயக்காதினியியமடக்கெளீர்
வீமன்மகனத்தியனேகுபேரன்மகன்புதனே
வீருணமுகனொருவன்விரும்புமகன்குகனே
காமன்மகன்சயந்தனேவேந்தன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடம்கடந்துளானே. ௮

வீமன்-பிரமன்-குபேரன்-சந்திரன்-வீருண·முகன்·விருன்-ஐம்முகன்காமன்-இந்திரன்-வே-மூங்கில்காற்று.

சந்தப்பாவிருக்கப்பாசலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவக்கும்
விந்தையப்பாவாகியகிரந்தப்பாவப்
வெல்லப்பாவதுபோலவிகடப்பாவம்
எந்தப்பாவரைத்திடினுமொருபேரில்லா
எதப்பாவிக்குநினைநினைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே. ௯

ஆதிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோ நீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
நாதியற்றுபோனையே வழிகாட்டாயோ
நாயேனுக்கிரங்கிநந்நலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலவதிப்படுத்துவாயோ
பாதகா திருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௰

நீருஞ்சுமந்தேன்விறகெடுத்தேன் தணித்தஞ்சுமந்தேன் சரணங்கம்
நிகழ்வடிபட்டுகைப்பட்டேனின்றன்வைவைக்காளாக]
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனழகுமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனுந்தனலல்லாவுன்னடியாருனக்குச்சரியானேன்
காரும்விரும்புங்கடுவணிந்தகடனேகருணைப்பெருங்கடலே
கமலயத்தயன்மால்காணாதகாலராலாடுவன்றயபரம்
திரும்படிகண்ணருள்புரிதாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடவூர்சேவகனே.௰௧

காளமேகப்புலவர்பாடியது

ஏறுகட்டியகொட்டிலரங்கமேமீரண்டுமுகன்வாயிலாயமே, மாறுகண்ணப்பன்வாயமடைப்பள்ளியேவாய்த்தவோடைதிருமால்வதனமேவீறுசேர்திருத்தொண்டனில்லாளுந்திவேட்ட நற்கறிகாய்க்கின்றதோட்டமே,நாறுபூப்பொழில் சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகற்கு நாடகசாலையே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிறமிவ்வேழின்
உருவாமெழுத்திநடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினெண்கலையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபக்கத்திருத்தினன்கையிலேற்றான்
ஒருமலைதனக்களித்தா னுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தானுகந்தாணிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையிலாடுபரமன்றானே. ரக

திருமால்வாகனம்.நாகாரி-நாவாய்-கலகம்-இராசிகன்னிசினைக
வடுதெவிட்டார்ஆரார்-மாதுலன்-மாமன்-கோகிலம்பல்லவி-இவற்றி

ன், நடுவெழுத்துகள், காலன்வராமல், இவற்றின்; ஏனையவெழித்துக்க
ளின்பயன், நாரி, உமை (கம் (கபாலம்) (கனி. பழம்கடுவிஷம்ஆர் ஆத்தி
(மான் (பலிபிச்சை)

கூற்றவனைவிவின்மதனையரக்கர்கோதைக்
கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை,கயிஞ்சிமுன்றை
ஏற்றலகின்புறவுருவபாளத்தோள்க
ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவவேவக்
காற்றெருருலானயனத்தால்விரலாற்கற்றைக்
கதிர்முடியாற்கரதலத்ததற்கணையாற்பினனும்
ஊற்றமியஎதைத்தெரித்துயெரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனென்னையடையுடகாவோ ௰௪

பொன்னைவாளரக்கனைநூற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கனைகடலப்பொன்னனின்ற
நன்மகற்காய்ச்சுரக்காயைவருக்காய்க்காதல்
நட்பினிக்காய்ச்சாணிக்காய்மடவைக்காக
மன்னுகிருல்வடிக்கணையாய்வனையாற்புள்ளால்
வயங்குதோள்வலியால்வானரங்களாலும்
உன்னுடற்கீறிச்சிரங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முதலோடுங்கொண்டிருத்தடைத்தமோகூராமே ௰௫

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளிரங்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குக்
கெந்தப்பொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாய்நரைந்துமுகந்திருந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்விருப்பேனெடுப்பேனுவனைக்கொடுப்பேனே ௰௬

ஏழரையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசென்னனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளீப்புலியோடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாகிக்காடெல்லாம்பரதவிக்கவடுகரட்டுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயறினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குமுறுந்தானே

கட்டளைக்கலித்துறை

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுஞ்சொல்லியென்கையிலள்ளித்
தாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னின்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாரணமங்கேயென்னபோவதிற்கு
வாவென்றிழுக்கவும்வந்தேன்விராலிமலைக்கந்தனே ௰௮

கொச்சகம்.

நீகரென்றுபேர்படைததாய்க்கனன்றரும்போது
ரொன்றுபேர்படைத்தாய்நெடுந்தரையில்வந்ததற்பின்

வாவென்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
போமென்றுபேர்படைத்தாய்மும்பெரும்பெருமையே ௧௯

முன்னாகநீளங்குமுடிமன்னர்காத்திருக்குமுனிகளென்னை மன்றமேலாட்டுவிக்குமாதரைச் சொற்கேட்புக்குமடக்குமாட்டை ப்பன்றைகதலைகழுக்குமாலைரைச்சொற்கேட்டுவிக்கும்படிப்புனடா க்கு,நான்னறுநங்கிழவருக்கோரிடுப்பாகுநடை|கொடுக்குநமணைகைக் கோலை, ௨௰

கருந்தலைசெந்தலைபிங்கான்றிருக்கால்கடையிற்கற்றி
வருந்திருடனைவக்குந்தாட்டிக்கும்கொத்திடுமாய்வைதல்லாமல்
காங்கைக்காசாண்டிலொருக்கால்வருவானுகண்டிருந்தும்
அழும்புக்குங்கொத்துக்குமவந்தாற்பிழைப்பதரிதென்பமே ௨௧

சங்கைதாயிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்தபுண் வருத்தந்தன்னைநோக்கி க்கொங்கைகையையொத்திடங்கொடுத்துத்துங்குமகசாந்தப்பற்றுங் குளிர்ப்பூசிச்செங்கனிவாயிதழ்மருந்துமுள்ளுக்கேகொடுத்தவர்க் குச்செய்நன்றி,மங்கையரேயித்திரவிதெர்க்குவடக்குதிக்கிடூமா க்கேதுடிசென்,

ஞமிராவெரிவென்பாளெந்தாண்டிவஸ்திவென்பாள்
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராக்குழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைத்திமமிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுகமன்னையிற்பாடுதானே. ௨௩

சுந்தரகவிராயர்விருத்தம்

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியாடையிடுத்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவாகனயகனும்பிடனராஜனும்
கரியதிறக்கிருமானுமவாலியும்பராசனும்மேகாமகம்பால்
பெருமையிழந்தனரென்றாற்சிறுமனிதற்கெப்படியோபேசுங்காலே

வாசவனும்பிறர்நகைக்கவுடலாறைந்துருவனராவடிவமானான்
தேசடுகழ்க்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மலாவேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுந்தல்விழிதிரந்தானிராவணசுந்தோபசிந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார் ௨௫

உணங்கியொருகான்முடமாகியொருகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலறப்புண்டுமென்னுமுதுகில்வயிறொட்டி
அணங்குநலியமெலிவெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவலபின்சென்றால்யாரைக்காமன்றுயர்செய்யான் ௨௬

கட்டிலிலேதிருப்பிவைத்தாற்றலைவலிபோமோவந்தக் கதைபோலா ட்டிக்குட்டியிதென்னடிக்கிட்டியகெட்டிவயித்தியன்பள்ளிகொலை

ன்பரப்பின், பெட்டியிருங்கையிலெனுண்டைப்பாச்சிகொண்டெய்ப்பிலமாய்க்காயங் கட்டிவெளிதல்லாருதேமதல்விடுப்பகழிப், ண்டானே.

மாமதுமரத்திலேறிமாமதைதேதாளில்வைத்து
மாமதுமரத்தைக்கண்டுமாத்திறன்மாத்தைக்குத்தி
மாமதுவழியேசென்றுவளமனைக்கேகும்போது
மாமதுகண்டமாதர்மாமுடன்மாமெடுத்தார் ௨௮

இராமசாமிக்கவிராயர்பாடியது,

மாலைதனைபுனைந்தாலுமலரணைபிற்படுத்தாலுமருவார்பன்னீர், சலமுறதெளித்தாலும்பெய்வளவேலுங்குளிரவில்லையென்செய்வேனே, கோலமுறுமணலியிலேகிளிகளொடுசெகம் படைத்துக்குல[illegible]கள், சேலைதனைச்சேராமற்காமவிடாய்தணியாதேதோழிப்பாரே.

மாலைநிகர்மொழிமாதேயென்னிடத்திற்பூரணமாய்பருசமனைத்துக், காலமுகிலனையகரன்மணலியில்வாழ் சோலையெனுங்கன்னைப் பார்ப்போய், மாலைகேண்மறுத்தாலென்மனத்தைக்கேண்மறுக்கின்மதன்வாவண்ணம், ஒலைகேண்மறுத்துக்காற் கிள்ளரக்குக்கேள்வேறுண்டோறுதிடாயே ௩௰

அரக்கனலையிலங்கையென்றோன்மருகன்றணிக்கசன்பர்பசணஞ், சிரக்கனலையாமனுனைக்காப்பனென்றனையடி தேமொழியேமாலைவரக்கனலைமதிவீசப்படுமோவவ்வேளைதனில்லாதுக்கமே, துயக்கனலைமதப்பயலென்முனங்குனிக்கத்தகுமோசொற்றோகைந்தேயகக

என்னையவராறமறந்தும்பானவறையிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னைவிதிப்படிதானேமுற்பிறசெய்தவினைமுடிந்தவாறோ
கன்னனெங்கள்பிராமன்வரதுங்கராமனியற்காசிநாட்டில்
அன்றிவயற்குருசினங்காடணித்திருக்கமுடியாதென்றனைறகுலிரே

தன்மனையிரதமாக்கித்தனமகன்வலவனாக்கித்
தன்மகன்போனேறுதனக்குமைத்துனன்காலாக்கித்
தன்னனைநாரியாக்கித்தராவமோரம்புமாறன்
தன்மனமிடங்கொண்டுத்தசங்கரன்றனக்குமாயன், ௩௧

முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
தன்னகர்மன்பர்போராநடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்
கன்னனமாமிருகத்தின்போர்கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனின்போராமுரின்போர்விளம்புவீரே, ௩௨

மதுரை-துரை-பரை-பரு,

புதுவைமுத்துக்குமரதொண்டன் றமிழ்போலக் கவிமதுரம் பொழியப்பாடும், சதுரருண்டோவென் விரிஞ்சன் வினவினன்சேட னன்றெனன்றனோர், பதுமமணிநுந்தோன்றுமணமால் கொண்டுகடல்விழுந்தானபதுமன்சீறி, மதமுறுநாவைப்பிளந்துகாதறுத்துமன்னு கமக்கவைத்திட்டானே, ௯௫

மதுகரத்தையிகழ்ந்துகுயில்வடிவேலர்தமையழைத்துவாரே னென்றே, இதமுறைத்துச்சென்றதென்னவின்னமுங்காணேனதனு க்கிரக்கமேது, சதமிதெனவளர்த்தெடுத்த தாய்க்குதவாதார்க்குதவு ந்தத்தையேநீ, முதுமறைசேர்குமரர்தமையழைத்து வாமதப்பயலை முடிக்கத்தானே, ௯௬

குருமூர்த்தமாய்வந்துவினையொழித்துமுத்திதனைக்கொடுக்கத் தியாகர், ஒருமூர்த்தியல்லாமன்மற்றுமொருமூர்த்திகளுமுண்டோ நெஞ்சே திரிமூர்த்தியென்பார்களவரவர்வாகனமேறிச்சேனிற்கும மாய், திரிமூர்த்தியல்லாமலொருமூர்த்தியுங் கதியிற்சேர்த்திட்டரே,

இருங்கோலமிடுங்கலைசைத் தெய்வசிகா மணிமுகில்வந்தணங் காநாளில், உருக்கோலவடிவானன்மைந்தனுமைத்துனனுநிதமோய் விலாமல்மருக்கோலஞ்செய்வதினுவடவனலைச் சொரிவதினுமயக்க முற்றுத்திருக்கோலம்கொண்டமகடயங்குகின்றுண்மயக்கிகின்றுடி னமுந்தானே. ௯௭

முந்தனத்தைதூதுவிட்டேன்வரவுமில்லை மதராசன் முனிந்தே வில்லால் எந்தனத்துக்கிலக்காமமலர்வாளியெய்கின்றனினியென் செய்வேன் கந்தனத்தையகலாதபூம்பாவைவேலப்பர்கையாற்பூசுஞ்சந்தனத்தைசவ்வாதைநினைந்துமனதுருகுதடிதையலாளே, ௯௮

வெறிவிலக்கல்,

குருத்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குகுட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடிவாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிக்கிட்டதீப்போலக்காமம்படைத்தவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகையோநடுச்சொல்லுமூரவரே, ௯௯

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமணியதம்பிரான்வெண்பா,

வல்லவகுளத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுளத்திருக்கநாதனேமெல்ல
வடிவாலைக்கொண்டமணவாளசிகாமணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டெண்ணிடர்மாற்று ௱

குளத்திருக்குநெற்றிக்கண்,

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிநின்றன்முகநோக்குமுன்போயினளென்
றுன்னிடவீழ்ந்தனள்கைதொவுய்ந்தடஞன்னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திடமுன்னறிவற்றிடபெற்றபிறப்
பொன்னலமென்றனளேகத்தானமலையிரங்கொடியே, ௪௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தக்கோலிப்பாபூசற்கேதட்டாமற்சாகைக்கேநிற்பீ
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேநிற்பீர்
வற்றுநெட்டோடைப்பாரச்சென்மைப்பூதத்தேறித்தாவிப்போய்
நெற்றுளுற்றலைப்பாகிற்சேர்நெய்த்தானத்தானைதயநனித்தே. ௪௩

புகழேந்தி.

விக்காவுக்காவித்தாவிப்போய்விட்டானட்டானட்டார்கட்டேர்புக்கார்
இங்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போப்வைப்பீர்நற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடல்தீவெப்பாடபூண
நெக்காடக்கானத்தாடப்போநெயத்தானத்தானையோநித்தே. ௪௪

ஆக செய்யுள் ௯௱௨.

இப்பதிப்பில்நூதனமாகச்சேர்த்த

பலவித்துவான்கள்பாடியபாடல்

கலித்துறை.

நீத்தாவறிஞர்பிணியாளர்க்கல்விநெறியறியார்
பூத்தாமரமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பொருட்கேசிவிகை
யூர்ந்தேதசுகைசுமந்துண்போரிவர்களுயிரிருந்து
வீந்தாரிவரைவாகாண்செருயாதிருவேங்கடமே. ௧

கொதித்தாவிகாக்கின்றகாவேரிவற்றிக்குறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீருண்ணுவாரதுபோலிந்தமாணிலத்தி
லடுத்தாரைரட்சிக்குந்தாதாவென்பார்கடையாளம்பிச்சை
யெடுத்தாகிலுங்கொடுப்பார்வென்னைநாவலிருப்பவனே. ௨

வெண்பா.

மாமிக்கோர்மாமியுண்டுவாணருக்கோர்வாணருண்டு
சாமிக்குமேற்றகப்பன்சாமியுண்டுபூமிக்குள
எல்லாந்தெரிந்தவருமில்லைதெரியாதவரு
மல்லாமற்கண்டவர்களார். ௩

ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமேபோங்காலை
காட்டானைதின்றகனிபதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தனம். ௪

சொல்லிச்செய்பாதபெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவேர்கட்குறிப்பதறிந்துபார்க்கிற்
பலமாநற்மாபாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை.

முற்றாததில்லையும்வாசமுமுள்ளதுமுன்னையுமேவர்
சற்றாலுஞ்செய்துணையத்ததுண்டோவண்புஞ்சாக்குணமும்
பெற்றார்பிறவிக்குணங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றால்வராதுகண்டாய்கச்சியாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாயதாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொலிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செய்வத்துபார்ந்தபெருமை
அடக்கமிநெஞ்சத்தினெடுநடக்கையின்
ஒளிநல்லான்போல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான்
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லைவில்லையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே. ௯

கதிரவனிலேயேற்கண்ணிற்காண்பனமறையுமாபோல்
நீதியென்றிலேயலியார்க்குநீதிமாஞானபோதம்.
துதிபெறுகீர்த்தியாண்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
கதிரபிமானமெல்லாந்தன்னிலேமறைந்துபோமால் ௰

கலித்துறை.

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்ப
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனத்ததங்க
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமன்றே. ௰௧

மேவுமெண்போகம்விளம்பில்பெண்ணுடைவியன்கலன்பாட்
டோவியம்போசனர்தாம்பூலம்விசுகந்தமன்ற
றுமெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவைநண்கணமந்த
வாவிக்கடவுடருட்பாழிபெற்றவாசிட்டமே ௰௨

வெண்பா.

எண்கோவைமேகலைக்கரஞ்சிபிதுகோவை
கணாகோல்கலாபமிருபத்தொன்றாங்கோளா
பருமப்பதின்மூன்றுமுப்பத்திரண்டு
விரிசிகையென்றுணரப்பாற்று. ௰௩

மன்னவன்குணங்குடிகனவருந்தனுமதற்குத்
துன்னுபைங்கொடியடித்தகொம்பனையெருழும்
கன்னுமாகருமன்னருந்தங்களைக்காத்தகேத
பன்னுமிங்கிதஞ்செயுமலர்பாற்செய்வார்பரிவு, ௰௪

பாவிகளகத்தைப்போலும்பலவிரதியர்கள்போலும்
ஒருசகாயம்போலுமுறைமுறைசுற்றம்போலும்
மேவுவரவரைச்சேரின்மேன்மைபோலுமுய்யார்
பூவையுமுயலுமுன்னோர்ப்பூனையைச்சோந்தவாறே ௰௫

வேந்தருங்கொடுக்கேதயும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரியாதலின்னவன்பக்கல்
போந்தநண்புகொண்டவிந்புரசகுமாரென்னும்
மோந்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னாதம்முறையே ௰௬

ஒருவருக்கடிதளித்தானுண்பனேனுலகமாளு
மிருவருக்குமுதளித்தாலிந்திரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்துவந்தவரிளப்பையாற்றும்
திருமடவன்னதானஞ்சிவாலயமாகுந்தானே. ௰௭

வெண்பா.

அருக்கனையுஞ்சோமனையலமைமூன்றுநாளதனில்
பெருக்கவரந்திண்டில்பேசுங்காற்செருக்களத்தின்
மன்னர்படிவார்படிவாரோயாமாகில்
அன்னமரிதாய்விடும், ௰௮

பரிதியும்பஞ்சமாசிற்பதிவெள்ளவாருந்
குரிதியுங்கூச்சலாகுங்கொடும்புதன்காற்றதாகுற்
பெருத்ததோர்வியாழம்வெள்ளிப்போகமோவிற்குங்
கருத்ததோர்சனியுமகிற்கலமும்பற்றருதே. ௰௯

வெண்பா.

கல்லாடாசெய்பனுவல்கல்லாடம்நூறுநால்
வல்லார்கங்கத்தில்வந்தருளிச்செல்லாடா
மாமதுரையீர்மனமுவந்துகேட்டுமுடித்
தாமசத்தால்நூறுதரம். ௨௰

இறிகாட்டுமங்கையெனும்பிற்புரணமால்
சுடுகாட்டிலாடுவார்சுட்டினொடுகொட்டுஞ்
சம்பந்தாயென்பிரன்பாறந்தாக்கிக்கொண்டிலனே
கும்பந்தனென்னுமுலைக்கொம்பு ௨௧

கலித்துறை,

அரியெச்சில்போலவாவெச்சிலுமஞ்சிர்யெச்சிலும்
எரியெச்சிலெழுமுனியெச்சிலும்போரவேந்திழையாள்
கரியெச்சில்போன்றனள்விக்கிரமச்சோழன்கணைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டபெபல்வண்ணனெச்சிற்புரந்தரனே. ௨௨

வாக்குமனமுடையரானென்னோர்மதணிமுடிகீ
ராக்குந்திறமையிருங்கோளன்வெற்பிலனையனக்கம்
போக்கும்புனிதனுங்கந்தனுமாலும்புரந்தரனும்
நாக்குங்கழுத்துந்தலையுமில்லானபகைநானல்லவே. ௨௩

காயுங்கடுஞ்சாமிதென்றுகாட்டியகையுஞ்சொன்ன
வாயும்புகையெழும்பாலையிலேமணிமாமகுடம்
தோயும்புகழ்ச்சிச்சுந்தரபாண்டியன்தோகைவெற்பில்
தாயுந்தாமருமில்லானிங்ஙனேனின்றதார்குழலே. ௨௪

ஆக செய்யுள் ௯௱௪

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

மடக்கு.

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமேசண்டோனுஞ்சூரமே
காமப்பயனுமோர்க்கரமேகணையைத்தொடுப்பான்சீக்கிரமே
மாவருத்தம்புரிவாரனேகரமே-வல்லார்மடவார்நிசகரமே
யால்வெங்டேசசெட்டெடன்வருவார்வருவாரென்றிருந்த

திருத்தம்படிக்கும்நுகாமேசெய்தானினித்திவ்ாகாமே
இனியில்லருவாயெனத்தாமேதெரியவுரித்தான்சக்காமே
பெருத்துக்கருகண்ணுகாமேபோர்வெட்டில்லீராகாமே
பூவைமருந்தேசகாமேபுகழ்ந்தேதனைத்திஞகாமே ௧

கையான்முலகத்தைத்துடைத்துமலர்க்கண்ணைவெளியும்பார்த்து
மலர்காலைவண்டுகுடைந்தமலர்கணிவைபெனதுருமுற்கணித்து
மெய்யானதைதீயதடவிஎன்றன் மேமெயிலங்குழுடைமைபெல்லா
வெவ்வேறுகக்களைந்ததனைமீட்டுநிறையாத்தாந்துமங்கே
கையாவிடைத்துகிலாகொன்றுப்பொதித்துமனம்விருப்பி
நகைத்தான்வெங்கடேசுமொட்டன் நாலுமகிழ்ந்தவனைப்பார்த்தே
ன், மையார்விழிபார்தவைக்கல்விலகையாலுருக்கிவைசப்படுத்தும்
மார்க்கவலுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே ௨

தலைவனைச்சேர்த்தவகைக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை

மடிமேலேந்திமலர்வாய்த்தேன்வழங்கித்தனம்பாரத்துகேரும்
வைக்கத்தனமேகசங்குமென்னுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக்
கொடியினிடைகால்விளைசத்தெழும்பிக்கொள்கப்பலைப்பாயசை
க்கவந்திகூடவரைச்சேரமநேதாயக்கொட்டுமெமிரதம்கொப்புளிக்க
ப்படியையளந்தகாலாந்தப்பறைமிதித்துமடமாதைப்
பார்த்துமுனிபோதிதுவெனவேபகர்ந்தேதான்வெங்கடேசுமொட்டன்
துடிபுழுனையும்படைத்தவெற்றித் துரையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
தோற்றுங்கடலேநானுனக்குச்சொல்லிகாட்டவேண்டாமே

அப்புறத்தொரூக்கடிக்குமனுத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கணத்திற்றொடைக்குள்அப்படிப்படுத்தெழுப்பி
இப்புறத்திழுத்தொருத்தனப்படிச்சமைத்திகெட்டி
இத்தனைக்குழுக்கரிக்கதிப்படிக்கெனப்படப்பை
குப்புறக்கிடத்துமம்பித்தைதருத்தமற்றவித்தைக்குத்து
குத்தெனச்சொலச்சொல்லிக்கொடுத்துணைத்துத்தகுதெது
வெப்புறத்தொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசுமொட்டமன்
விடிபுமட்டுமெனுபவித்தவித்தைதல்லவித்தைதே. ௧

ஒருகாதத்தில்விடவில்லைப்பின்உபரிவித்தைதமுமேபடுத்தி
உதிர்செருக்கனிகாத்தில்உரகனுசேமையப்பரைத்து
மருவிப்புமழுதனைத்தவாவெழுமிமேவிமெனைக்கு,
வனுமபக்கமொனிருத்தமையிலைக்குவிடதுபாரத்தும்

இருதொடைக்குளவனிருக்கவணைமலர்த்திமுலைசுத்தும்
இதழ்சுவைத்துமொருதரத்தில் இருவருக்குமனமுருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௫

தந்திதங்கலந்துகண்டதந்தரங்கமென்றுசந்த
தந்திடம்புரிந்தணைந்ததந்திரந்தெரிந்திசைந்து
பந்தெழும்புகின்றதென்றுபந்திகொண்டெழும்பவுஞ்சு
பதெருந்சுகப்பொருந்துபந்தாங்களும்பகர்ந்து
வந்துவந்திருந்தகொங்கைமந்தரங்குலுங்கவண்டு
மண்டுகொண்டைகொண்டலென்றுவாதொதுங்கொண்டைகண்
விந்தைவிந்தையென்றியம்பிவெங்கடேசுரெட்டமன
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௬

மடியில்வைத்துமுலைபிடித்துவலியமுத்தமிடமுகத்தில்
வதனம்வைத்துமதனவித்தைவகைபிறக்கவனுரைத்து
முடிவுறைக்கநகமழுத்திமுதுகினிற்கைபடவணைத்து
முறுகிமெத்தநெறிகிவெட்கமுழுதும்விட்டுமேலவசைத்து
நெடியபுட்கள்குரலெழுப்பிநித்தவிழியிமைமக்க
நினைவமற்றபரவசத்தினிறைவெனக்குவரவயங்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்துவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௭

மடக்கு.

சுதரஞ்செபவேகடிதடலிச்சுரதந்தனையேதொட்டதும்
சுரதந்திரயாமதனையுமீசுரதந்திரமென்றெண்ணேனே
சரசஞ்சொலியேநகைத்ததுமிஞ்சரசந்தானேமுடித்ததுபூச்
சரசம்பிரமேவெளுத்தசரசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
கரகஞ்சமுமென்முலையானகரந்தொடும்போதிலனங்
கரகந்தையும்போய்விட்டநரகராகாந்திருவமணைபிதுவே
இரவந்தருபுட்குரனமுழங்க அரவந்தனிலேநடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கடேசுரெட்டன் அநுபோகத்தைத் தொடுத்தானே

மடக்கு.

சேலையுரிந்தான்கடிந்தவிழிச்சேலைதிருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானென்செவ்வாநீவிற்பற்பதித்தேதன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல
வைத்தானகத்தைக்கவலையுஞ்சவைத்தாநயமிதென்றுரைத்தேன்

காலையிடுப்பிலிருக்கிரொருக்காலைவகையாலிங்கனத்தாற்
கட்டியணைக்கத்தொடுத்தவரைக்கட்டி சொல்மனம்வருமோ
வேலையெடுத்தநிரைக்கடலைவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
வெங்கடேசுரெட்டனையேமேவச்சமயம்வாய்த்ததுவே. ௬

மடக்கு

கலசமுலைபதொட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடித்துத்
கசக்குமுலைக்காம்பையும்பருகக்கசக்குமெனவுநினையாதே
சலவைபுரிவேனுயர்ந்தபுயாசலவையினுநான்விடுவேனோ
சவவாதுவழிந்ததுக்கழுத்தினிற்பூசவாதுவரைநேரிதழ்பருகு
புலவிதனையேநினைப்பதுநான்புலவிதலவோசமயமென்றே
புகழ்சேர்வெங்கடேசுரெட்டபூபாலனையேநானினைந்தேன்
நிலவானதுவுக்குனிவந்தாநிலவாசமும்வந்தடிக்கவநான்
நினைப்பாயலிலேமருவவிநீநினைப்பாயலிவேயென்றேனே, ௭

கனவில்மருமன்னவனெனதுகையைப்பிடித்துமடியில்வைத்துக்
காற்போற்குழலைக்கோதியவன்கையன்முதுகைத்தடவிமென்
மனதுகுளிர்முன்புகருள்வழங்கியவனேபிண்டமுத்தம்
வழங்கித்தலைபவளந்தந்தாமாறிச்சுவைத்தான்வகைக்காரன்
சனகன்மகளைமணம்பொருந்தாமோதான்போலிருபுயமுஞ்
சாதிவனசக்கண்மலருநசரோதபம்போற்றிருமுகமும்
எனதுவிழியிற்குளிரவுங்கண்டிருந்தேன்வெங்கடேசுரெட்ட
மேந்தரன்கல்விதனைக்கடலேஇன்னம்புகல்வேன்கேன்பாயே ௮

ஆழியிடத்திலிருந்தானென்றவளுமுறைப்பமகிழ்ந்துகணை
ஆழிகொடுத்தானதனுடனே அதிகவிலைமுத்தமுங்கொடுத்தான்
ஊழிகாலமவாழியென உரைக்கத்துதியமைப்புரக்கும்
உரவோன்வெங்கடேசுரெட்டன்உகந்துவெகுமானமுங்கொடு
சூழியாணையென்றமுலைத்துணைமேலேற்றிமுரசமெனத் (தா
தொனிக்குஞ்சலம்புமலம்பமனோதுகிலுந்தரிக்கமனைக்குள்வந்தே
வாழியெனவேநானிருந்தேன்மாரப்பட்டம்புறம்போனான்
மைமலொழிந்துகண்பொருந்திமன்னன்வரவுங்கொண்டேனே

மடக்கு

கடலேயுண்போல்வந்தவனைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுங்
கணடேயுரைப்பதெல்லாங்கணடேயெனவுங்கண்டேனே (கற்
உடலேலன்பசந்தாயென்றுளார்உறவேலன்பசந்தாயுரைக்கவேனக்
கொருவரிலாதவரென்றேன்உள்ளதெனவேதலையசைத்துத்

இட்டமுகன்றுள்புளிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசரெட்ட
னென்னுங்கிற்சென்றவன்செய்திபுரைத்தான்பரணிகண்ட
கடமென்றழையார்பொருமாகர்தம்பிலொருத்திப்துமினிப்பெண்
தாமம்கொடுக்கவேலங்கெமன்றன்சாமிகருத்துமிரைந்தானே ()

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலுனக்கழப்பணிபூணத்திலப்பனென்பார்
காணேவலனென்னிலென்கண்ணே சாருங்கலந்திருப்பான்
பூமன்னவரைநிகருரையாம்பூமான்வெங்கடேசரெட்டன்
புகழ்சேரெட்டப்புரந்தழைக்கப்புருடதனைப்போல்வரக்கண்டே
ன்,சேமன்றனக்குமாமனேயதுணையாயிருக்குமாமனேயே
குறும்புவித்துள்வளைபட்டேதாடிக்கேகன்மதனல்வளைபட்டேன்.
ஆமன்சேர்வைப்பறையே ஆமணிசேர்வைப்பறையே
அழுதிலையாப்பயல்லையே அன்னையாலும்பயல்லையே ௰௪

கடனுக்குதாலிக்குந்தேலடை-மடக்கு

கச்சங்கவடங்கரங்கொங்கைக்கும்பசிலைபொருந்திபணங்
கைக்குரும்பூக்குயிருக்குடலுகைக்குந்திக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குடைவாரகல்உள்ளங்களுக்காமனைப்போல்
உதித்தோனவெங்கடேசரெட்டனைஉலாவப்பார்த்தேதன்பெருங்க
டலே,அச்சங்கூறுமுன்னிடத்தில் அச்சங்கூறுமென்னிடத்தில்
அம்பாசலம்வாய்ப்புமுதன் அம்பாலஞ்சேஉமெனக்குண்டே
மச்சங்கடவாதுன்னையுங்காமச்சங்கடவாதெனக்குமுண்டாம்
வணங்காமுருமுனக்கெனக்குவணங்காருந்திலகியரே ௰௫

மடக்கு.

வருந்துந்தனைநிமுகம்பார்த்துவளிவிற்பலத்தைப்பின்பார்த்து
மனக்கோலஞ்செய்திருந்தமலைகோள்மணக்கோலஞ்செய்தனைப்
திருந்தவளையும்போர்செனதெரிவைமாதாமயலாகுந் (பார்த்தான்
செப்போன்வெங்கடேசரெட்டன்திடவினைசைக்கடற்றுறைவாய்
இந்தத்திடனுக்காரேனன்னைத்திடனுகக்காவே
எற்றகாலத்திடக்குரோசைக்காலத்திடத்தாரே
பொருந்துமணவின்வாய்த்திட்டே பொருப்போஜேதாய்வாய்த்திட்
புதிதாமதிபாகத்தினமேபோருகாமதிபாகத்தினமே ௰௬

மடக்கு.

தாரியனைப்பெகாடைக்குமுபகாரிதமிழ்ப்பாராட்டுவீட
தரிபரிபோசனைபாலுங்காரியுதமம்பர்வோர்

வேரிவனசத்திருமாதைவிழியுளிருத்திப்பகையணைத்தும்
வென்றோன்வெங்கடேசுரெட்டன்மேவுமிசைக்கடற்றுறைவாய்
வாரிமுகட்டிலெழுகலமேவனைபோனதுவுமெழுகலமே
வந்தால்வருமீசுரப்பாறேமேயெனக்குஞ்சுறப்பாரே
நீரிறாதுமீன்புலவேலைகொட்செலுமேமாநாண்புலவே
நெய்தற்படருங்கொடியாரேகேயானைமார்கொடியாரே, ௰௭

மடக்கு

கனத்துப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக்காம்பிரண்டுகண்கறுத்துக்
காமன்மகுடம்போற்பாந்துகச்சுக்கடங்காக்கனதனத்தாங்
மனத்துக்கிசைநதலடிவழகன்மகிவள்வெங்கடேசுரெட்டன்
வைகைநதியும்வைப்பாருவந்துபெருகுங்கடற்றுறையே
உனக்குளவாசஞ்சலமேயுள்ளதுலவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புயபக்கமேயுண்டேதுப்புமயக்கமே
இனத்துமோதுவரியாரேதெரிந்துமோதுவரியாரே
தேனுங்கோடமலைத்தேனேசிந்துங்கோடமலைத்தேனே. ௰௮

பாட்டுடைத்தலைவன்குணத்துக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடக்கு.

தெரியவழகம்பழகுமதிதெரிந்தவாரம்பிரியாமற்
பிரத்திடமுதங்காமற்செழிக்கவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
மனதுநிறையுங்குணம்போலவளரும்பெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனைசினக்கயலேவெண்பாவிலைவருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற்செல்லீரேபிழைக்கத்தூதுசொல்லீரே
அரியின்மனைமேமூடலையேஅமைத்தாரெவருமூடலையே
ஆணூர்க்குரித்தாங்கணைக்கூடேஅணைகென்மலர்தாங்கணைக்கூடே

ஆக செய்யுள்-௯௯௫.

பின்முடுகுவெண்பாவும்-வெண்டுறையும்.

கல்விக்குஞானக்கருத்துண்டாங்காயமும்
தொல்வினைகளெல்லாந்தொலையுமே-வில்லை
ணிற்புயற்றிருக்கணத்தணித்தன்வச்சிரப்புயத்தோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக்கால்

சிந்தாகுலந்தீருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமுமென்றுந்தழைத்தேறும்பைந்தாமற்

தனைவபத்தானைமலைப்பாளையெனித்தானைமகத்
தானைமுகத்தானைநினைத்தால் ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாந்
வில்லம்புனைவார்விரிந்தசேர்புல்லுமகன்
சோணைமுடித்தாரிமபக்கோதைபிடத்தார்கமலத்
தாளிணைநாடுநினைந்தால் ௩

அண்டர்தலைக்காசாழ்ந்புபாடாக்கொம்பாம்
மண்டவுணர்கமழுயிர்க்குளன்னிபாம்-பண்டுநிறந்
கஞ்சனஞ்சிடுங்கடம்பணிந்தெழுந்துகந்துருவை
மிஞ்சிதெஞ்சறிந்தெழுந்தவேல். ௪

ஆதரவாயென்னருகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெய்ப்போதுமேஜதமிழ்ச்
சந்தமுந்தலங்கிர்தஞ்செறிந்துகன்குபர்ந்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குகெந்தில்வேல் ௫

இங்கிதமாநல்வாழ்வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடமாம்வேலைதணிக்குமே-பொங்குமுறத்
தற்பாங்கலுக்ராகித்திடக்கருத்தனித்தசத்த
வெற்பினைத்துளைத்தவுக்ரவேள் ௬

சுட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுறவேயெனது
பாட்டுக்குநக்குருபாலிக்குமே-நாட்டமிகும்
மண்டலங்கலங்கசண்டர்தண்டர்மிண்டராவி
விண்டிடாடுங்கமண்டியுண்டவேல். ௭

உன்னவினிதாயிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும
நன்னருளைக்கொடுக்குநாடோறும்பண்ணும்
சகடமுருளநெடுகமலசரணகருணையுறியினமருகன்
விகடசரியினிளையமுருகன்வேல் ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமெய்யுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாயவளருமே-தாழ்வார்
தடபடவென்பதிர்கூடல்நின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெய்யும்வேல்- ௯

ஓராருசென்னிபொருமுருகாவென்தலையில்
தீராதவல்வினைநோய்தீருமே-போராக்

கொக்கரித்துவெற்படர்த்துக்கொக்கரக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்கரற்குவேல் ௰

கந்தாகடம்பாகயிலாயமாமலையான்
மைந்தாசுவாமிவடிவேலா-சிந்தங்
குறமகளாசைகொள்கணவாகுருபரனேயகுமரா
அறுமுகவாபழனியின்வேலா ௰௧

அன்பர்பயங்கெடுக்குமத்திகிரியைத்தொளைக்கும்
இன்பவல்லிகண்ணுக்கெதிருக்குமின்பரந்த
வாருதிதாளிலெறிந்திவாகுமாரிமேயாடியாடி
வேகசூரன்மார்பிளந்தவேல் ௰௨

அஞ்சிமயல்சகியாதங்கமுருகிநின்ற
வஞ்சியைச்சேர்தென்றணிகைவள்ளமேல்-பஞ்சமலர்
அங்கசனுக்குங்கிரணத்தந்திமதிக்குங்கடலுக்
குங்குழலுக்குங்குயிலுக்கும் ௰௩

வாங்குசிலைநுதலார்மாயக்கல்வியிலே
ஏங்கிமனமேயினையாதேமாங்கனிக்காய்த்
தம்பியொக்கச்சண்டையிட்டுத்தந்தையச்சுற்றந்தவொற்றைக்
கொம்பனைச்சரன்புவைத்துக்கூறு ௰௪

தாமரைப்பூந்தேனையுண்டுதாதளைந்துவண்டிமிர்க்கு
காமருஞ்செய்வாவிகள்சூழ்கந்தர்சிவமாமலைவாழ்
பூவையரங்கந்தக்கம்பூதமிலங்குங்கண்டம்
காவையரங்கஞ்சங்கண்காண் ௰௫

வந்தமழைபொழியும்வானேவெஞ்சூர்தடிந்த
கந்தர்திருவிழாக்காலத்தில்தொந்தரையா
நீர்த்தூளியையூற்றிவிடனேர்த்தியலமாற்றிவிடு
கீர்த்திவருநாட்டென்மொழிகேள் ௰௬

போற்றிவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே-தோற்றிய
சந்தந்தங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம்பொங்குஞ்சோர்திற்
கந்தன்செம்பொன்லண்டைக்கால் ௰௭

ஆறுமுகமென்றதனிலச்சந்தவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால்விலக்குமேகூறுபுகழ்

மாரியொத்தகூரபத்தன்மார்பிளக்கவேகொடுத்த
வீரசத்தியானமிகுத்தவேல் ௧௮

வேலாவிராலிமலைவீராவுனக்கொருபெண்
மாலாகிவேயநின்றுவாடுகிறாள்-நீலான
உற்பலக்கயற்கணிச்சியித்தரித்திடச்சமர்த்தி
அற்பசிற்றிடைக்கொடிச்சியாள் ௧௯

கந்தனென்றும்வேலனென்றுங்காணமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவிர்செப்புகிறீர்முந்தவிளங்
கூனற்பிறைசூடச்சிவகுருக்குபதேசித்தருள்
ஞானக்குருவேடப்பயலை ௨௰

பன்னிரண்டுதோளாபரந்தன்றுவெப்பொழுதும்
என்னிரண்டுதோண்மீதிலேயிருப்பாய்-பொன்னின்
கதிர்முடியப்பாகுகிடக்கவையப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பாகுமரப்பா ௨௧

நோகாதோவேலர்நீநோக்குமடமானுக்காப்
போகானைத்தேடிப்போனக்கால்-வாகாத்
தினைநினைந்திட்டுனைவணங்கித்திரியுமன்பர்கருள்செயும்போற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைக்கால் ௨௨

வாகநீர்பழனிவடிவேலநேகடமைத்
தாரீரென்சிந்தைகயினிற்றாறுறையீர்-சேரீர்நீர்
கன்றாநீஞ்சுவஞ்சுகண்கநெஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்கநெஞ்சகசங்கவே ௨௩

மேகபிறமான்மருகவீறுகனிகேசவிது
வாகடினமேவுமேமயிலவாகியருள்-வாகுவனோ
நகநக்கிற்பற்றிகச்சப்பைகுட்டத்து
நிர்கதத்திற்கிச்சித்தநீர் ௨௪

பூனைக்குநன்னுபகற்போதுகமதர்மேலிந்தாள்
வாவிக்கவின்னைவரிசைகளாமுகுமரா-பாவிமதன்
அம்பும்புத்தத்தைக்கையம்பகந்தளர்த்தெறிவிக்க
வெம்பிநெஞ்சழுந்திக்கிறே ௨௫

அம்பிறைக்குவைத்துமலரம்பிறைக்குநொந்தயிக
அம்பிறைக்குங்கண்ணுட்கருள்புரிவாய்-நம்புதணி

மைக்கிரிக்குநேர்றசிர்கலகச்சுனடத்தனைகுறத்தி
கையககனித்தனைக்கத்தவத்தனையே ௨௬

என்னிடத்திலகுமாவெண்ணுதேபேதகமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கோதாயே-துன்னிரவு
செல்லாபபகடடுமைகண்செல்லாபபிரட்டுயங்கம்
பொல்லாப்பாத்தைவனுசிபோல் ௨௭

செங்கமலககண்கலங்கிச் சிந்தைதொந்திராமுழுதும்
மெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே-அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்துப் பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத்
தூஙகலைமெத்தைத்துகதான் ௨௮

சங்கரிதியோகம்வாழ்சண்முகனேவின்மோக
மங்கையெழின்மேனிகளம்வன்மருக்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தகைந்தந்தகைகம பந்தந்தந்தம்
பந்தந்தந்தணகமபஞ்சப்பார், ௨௯

நீமருவவாமுருகாகித்திலங்கஞெஞ்சகதக்
காமருதேன்பூட்டிகெடுங்கன்னல்வளைத்-தேமதனன்
வன்டுவாககண்கிளறிவண்மதியும்பரிபோய்
வண்டுவாவாய்தலம்புவாள், ௩௰

நூறுமுகமாய்ப்புகழ்ந்து நூறாயிரம்பேர்தம்
வேறுமுகப்பார்த்திருககவேண்டாமே-ஆறுமுகச்
சுத்தனைசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழச்சித்தாக்கவிக்குட்
கத்தனைசற்றுஇத்தக்கால். ௩௧

பங்கயங்கண்வேலவனே பைந்தொடியாடேடிநித
மங்கிமிகவுந்தளர்ந்துவாடுகிறாள்-செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னொளிசின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமன்னுமிவள்காண், ௩௨

எத்திக்கும்போற்றுமிலையெறிற்குமரா
இத்திககுவிகனிவாய்த்தேனுமன்-மூத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புத்தனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
யித்தமொதுப்பொற்பதத்திற்சேர், ௩௩

வேலவர்தாநேற்றனைதொவிந்தைகையநானேதுசொல்வேன்
கோலவடமோசையிடக்கொம்பனையேசிலமுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்தாக்க டிமைக்கணைச்சாவைத்து
மெட்டிணைப்பதத்திலிட்டுமேல். ௩௪

வேலவனே நின்கலவி விந்தையதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி-போலமுலைக்
கச்சுக்குட்சிக்கச்சொக்கப்பொற்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப்பார், ௩௫

ஏவிழியாரழும்னிளனிலார்கண்கேருங்
காவிமுகையவிழுங்காச்சியே-மேவலரூர்ச்
சக்கரக்காக்குடைக்கத்தக்கணைக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கரக்கணக்கரக்கர்நாடு, ௩௬

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்தநன்னயத்தையெண்ணிமெத்த
மாலாநாள்வேலவனே மாரனெய்யும்-கோலாலே
வண்குடியான்குழல்வஞ்சிவயணமோபயந்து
வண்டுகுடியான்மருவவா. ௩௭

வானுதித்தமாமதிக்கும் வாரிவிட்டவேளகணைக்கும்
மீனுதிக்கவாருதிக்குமேதினிக்குள்நானொருதனி
சிகைதைவாடிநொந்தசேதிசெங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மங்கமாருதஞ்சொலோதுமா, ௩௮

செந்தழலபோல்வீசதினிச்சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்ச்சோலைவண்டுங்கார்க்குயிலுந்-தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்புந்தம்பார்மதனுந்தமவந்துஞ்
சாடுதுவமபுதமபுந்தா. ௩௯

வாகந்தாவல்லவென்றுல்வாகந்தாகிலுந்தா
சோகந்தாமீறிலைனைத்தேய்ந்திடலே-நாகஞ்சேர்
மாலையிந்துசோலைவண்டுமாரணமபுநொந்திடுவ
வேழைநெஞ்சமேசலங்கினள். ௪௰

பாகாருமின்சொல்வள்ளி பாகாதேவேந்தனருள்
வாகனதுஞ்சரிவிவாகா நீயேகாவல்
என்றுநம்புவெனனைநொந்தசிந்தையன்புபொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிரகுகந்தனே, ௪௧

வாதாஉனனுடனுடவாதாவோதிரண்டு
காதாவுஞ்சித்தமிரங்காத-நீதாவென்

சிந்தைக்கிசைந்தபடிநெஞ்சேசற்றிரங்கியருள்
கந்தபரசண்டமுருகா, ௩௨

வந்தனையாளென்று துயர்மாற்றினவேட்கையெல்லாம்
வந்தனைக்காத்தந்தருளுமாதவா-பந்தனைய
கொங்கைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரியுகந்தமூவு
கங்கையுமைதந்திடுங்கா, ௩௩

அந்தணர்கள்போற்றுமழிந்தணிசகவாழ் நமரா
வந்திகலந்துமருவாநாள்-பைங்கொடிக்கி
மேல்படுத்தமுத்தணங்கமவேல்படம்பொரிந்துதெற்றற்
கால்படச்சரிந்ததெனபான்காண். ௩௪

மெகதமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகிறாள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வேளே இத்தலத்தில்
கண்டுமொருகண்டஞ்சங்கக்குலகுழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிதண்டஞ்சுமான். ௩௫

இருபுரமுகைகாவேரியோரமாலையாச்சூழ
திருவரங்காவெங்கள்குலதேவா-வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்தயமனிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகரிகொண்டுவா, ௩௬

ஒருத்திமையல்கொண்டுன்சமுகம்நீவந்தால்
திருத்தியணையென்றலைகைசெப்பி-யுரைத்திடனற்
செப்புமுலைச்சொற்பழிகொத்தவிழிச்சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துப்பதாத்தான், ௩௭

பாலாழிநீங்கியிந்தப்பார்தனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாமுசக்கொளித்துவந்தருளாக்-காலாழி
அன்றனைக்கடித்திழுக்கவலசலற்களித்தமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனக்குநீ. ௩௮

பரரோர்புகழவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரூர்வீதியனுகினர்-நேரே
பணச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பததிற்கிண்ணிங்ச்சத்த
கிணுக்குக்கிண்கிணுக்கெனவே, ௩௯

திருவுளவாயிற்பதியிற்சேவேறுமீசர்
மருவுளகொன்றைத்தார்வழங்கில் வெருவுய்தேடீ

சங்கமுங்விழுந்திடாது தங்கமுமெழுந்திடாது.
திங்களுமழன்றிடாதுதேர், ௫௰

செங்கயலோ நீலகண்டசித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளருப்பார்கடலோ-தங்கமவி
வச்சிநகைச்சிகனவச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழியார். ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மன்தாவொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே-நம்மதிநோய்
குன்றவுர்ந்துயந்தைவென்றுகொம்படைந்தும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே; ௫௨

நித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தயனெடுத்தவருடிக்கணைதக்துருகி
மெத்தம்யலுற்றபிரமித்துக்கலைச்சுறழுதடி
தத்தையொருமுத்தமதுதா; ௫௩

வேலோகடலேவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கிதண்டுருளத்தத்திவிழக்குத்துமுலைக்
கண்டங்கிக்காரிகடைக்கண். ௫௪

நீலமோவேலெநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோவங்கணையோ-நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகில்வர்துபுனலாடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமிளிர்வண்டோ-கலைப்
பளபளென்றுஒளிமிகுந்துபவள நிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தைகண் ௫௬

முக்கனியிகழ்கொட்டாமுற்கதிரையிற்குமாரா
விக்கநரைமிக்கவினியித்தகமுது-சர்க்கரையு
திக்கிலைகசக்குதுநிசிக்கலையுதிகதிலத்தி
அக்கனையயக்குமட்டா ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாலஞ்சிமன்று
சோரபாரச்சேகா-நேரே

சினத்துவட்டமிட்டுசெப்பெணப்பணைத்துஇத்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான் ௫௮

இந்நேரியவளையின்பமணைமேபுரிவாய்
தன்னேருருணாசலதுரையே-மன்னுந்தன்
பூவிருமமைமையேவதினாறுபோர்செய்கின்றதான்மெலிந்து
காவியகண்ணாள்கலங்கினாள். ௫௯

கோங்கினழிம்போகுமிழியோபொற்பந்தோ
ஓங்குவரையோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியன்னனடைமின்னனிடையென்னவரு
கன்னிவளர்சின்னமுலைகள், ௬௰

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனைதஞ்சைநகர்
வித்தகனைசிகாமிவேலந்தகேள்-சித்தசன்றன
சமரிலக்கஞ்சூழலுநஞ்சதிருமம்பெண்டிருபுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனுமஞ்சுவகாண். ௬௧

பூமிதனிற்பேசும்புனிதாசிவாசிமன்னு
காமியில்மேலின்றுபகைகண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையருமாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுமகோகிலமுந்தான் ௬௨

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்னு
கண்டஞ்சுக்கன்னிதனக்கைக்காளம்-செண்டுசிமிழ்
கும்பமம்புயங்கிரீடகுஞ்சரங்குரும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிரநகரூதுபார், ௬௩

மாதங்கவத்திறத்துவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திறற்பின்வகதருகா-மாதங்கந
தங்கைகமபொநதுந்தண்கஞ்சங்கண்டம
பங்கந்தங்குஞ்சங்கம்பார் ௬௪

கந்மொழிசேர்சூதரவென்றசந்தாவிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்முனுநற்றாள்-ஓடுசேரத்
தக்கஞ்சுக்கண்டஞ்சஞ்சகஞ்சும்வண்டஞ்சும்
பக்தஞ்சுமபஞ்சஞ்சுமபார் ௬௫

என்றுவடிவேலிளங்குமானைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சேரமனதாகியேஇன்றும்

திக்கினைத்துச்சொக்கிவட்குத்திங்கிலைப்பக்கந்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துந்தட்டிலைவத்தூது, ௯௬

உன்னைச்சொல்வாரல்லதென்னைவிதித்தருகன்
றன்னைச்சொல்வாரிலையித்தாரணியில்-கன்னி
தனைமறந்தாளதனைமறந்தாட்டுயிறறந்தாளணைபொருந்தாள்
எனைமறந்தாளுனைமறந்தாளென்று ௯௭

அன்றயன்மால்காணுவடிமுடியைக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்னதவஞ்செய்தானோ-வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளாநீறணிதோளாரவாதிரைநாளாமாதுமணாளா
தோடவிழாகாதாமாகடவூராசொல ௯௮

தென்றலுலவுந்திருக்கடவூரெம்பெருமான்
மன்றகலசேரிந்தேமதவூழுடை-கொன்றைக்காப் (மிகுந்தும்
பொன்பரவுந்திண்கொங்கையிரண்டும்புண்படகொந் தூந்துன்ப
அன்புதிரண்டுமபெண்கொநெஞ்சஞ்சும் ௯௯

பாலனுக்காவன்றுபகடேறிவந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலாகடவூரா-மேலோர் [கண்டு
கரும்புகொண்டக்கெதிர்ந்துவந்தங்கசன்பெருஞ்செஞ்சரணங்கள்
கருண்டுநெஞ்சங்கலந்துமென்றனமான், ௱

தொண்டருடன்கூடித்துதித்திரண்டுமண்ணூரக
கண்டுதொழுவேனோகடவூரா-பண்டோர்
அதிருஞ்சிறுகடத்தன்றெழூமுனக்கன்பரைமருட்டும்
சமனையெற்றும்பரிபுரச்செந்தாள் ௱௧

என்றுதொழுவேனெளியேனெளிமுராலு
கொன்றையணிதென்கடவூர்கோமானே-துன்றும்
கனற்பொறிக்கட்பகற்றிலும்றுக் கருத்ததெற்குத்திசைக்களுந்தத்
தனைச்சினத்துட்டுதைத்தபத்மத்தாள் ௱௨

பற்றிப்பணிநதுபரவவருந்தருவாய்
கற்றைச்சடையாகடவூரா வெற்றிநெடுங்
கொண்டலொக்குங்கண்டசத்தங் கொண்டெதிர்த்தங்கருக்குஞ்
சண்டனைக்கன்றன்றுதைக்குந்தாள் ௱௩

ஆறுமோநெஞ்சத்தடக்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுதைததத்தென்கடவூாக்கோமானைமாற்றுயர்பொற்

கும்பமுலைக்கிங்கணுதற்கொந்தளகக்கொம்பைவெறுத்
தப்புகொடுத்தங்கசனை விட்டமல் ௭௪

காணப்பெற்றேமிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேமனமேபேசாதே-சேணிற்
புரம்புரம்புரிந்திடும்புரந்தரன்பதந்தரும்
பரம்பரந்தருஞ்சிதம்பரம். ௭௫

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்குளிரவெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகும்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற்காண்டகும்பிற்பூண்டசெங்கைப்பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றட்பூஞ்சதங்கைத்தாள ௭௬

தேரோடும்வீதியெல்லாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவருநெல்லைபே-சாரோடும்
சுந்தரத்தரந்தர்கந்தரக்கரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்காப்பு, ௭௭

வல்லாளகண்டாவடுகநாதாசுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு-பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினொந்துதித்தகன்னன்முந்துடன்கை
நத்திழந்திடத்தயங்குனாள். ௭௮

பூவணைமேனாட்டம்பொருந்தாதிருப்பவளைச்
சாவடுநாதாதென்கால்சிறித்-தாவிலா
இக்குவிலிநற்கணைகளிக்கணமேடுக்கமதி
அக்கினிதாக்கலையாய். ௭௯

தாண்டவாவென்றுதளருந்தனியிருக்கென்
ஆண்டவாவந்தென்னையாளென்று-மீண்டுமதன்
தொட்டநஞ்சம்பிற்கிரங்குஞ்சொற்றனாக்கென்றத்தையங்கம்
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைக்கஞ்சும் ௮௰

பந்தளவுகந்தகளபங்கணையணிந்தமுலை
கொங்களகபங்கருமிருந்தமுகில். அந்தமுள
தந்தெனவெலிநகவிடைதங்கவிரியுந்தரளம்
எந்தநகரந்தப்பிலே ௮௧

தேசமதனிற்பேசுந்தேவாசிவாசிமன்றூ
மாசமலர்மாலையணிமார்பாகீ-நேசமொடு

நாயிடமாறு மைந்தனொழியாளுமிக
லாடுபட்ட வலையலைவா. அ௨

பாரதனிற் பேசுபரனே சிவாசிவமன்று
சீரமைந்தமாது கொங்கைச்சித்திரகண் டோமர்க்கும்
பங்கயங்கின்னத்தில்பம்பநதிக்கதுஞ்செங்குடங்கம
பங்கயாதண் டெங்குமஞ்சம்பார் அ௩

இந்தசனுல்லாடுவிநெறஞ்சேர்க்கவனைபலேவளாயிரு
விந்தைசெய்யவேண்டாதாண் வேலவனே - நிந்தப்
படிக்குத்தனித்துப்படித்தாக்கவித்துத்
துடித்துத்திகைத்திப்படி, அ௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிடமிலை
உய்யவந்தானென்றேறவர்ன் - செய்யமலைத்
தேனேகிடுபூவைமுடிதி ஏறுவிடுகைக்கருமைப
மீனைபொருசாகவில். அ௫

வேலனே வேலுநேர்விழிபூர்க்கலனுடவும்
பாலனே சேனாபதிவேளே - சீலனே
கோங்கரும்பிற்கொங்குகொங்கைக்கூந்தல் கொண்டாற்காங்களங்
கைப், பூங்கரும்பிற்காங்கடம்பிற்கு, அ௬

சுடுமோவிளங்கதென்றல்தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ - கடவூரா
ரணக்காலவேவணிநம்பா நீலகண்டாமேனியினைபால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா, அ௭

பேதையேன்காணப்பெறுவதென்றோவேலவர்க்கு
தாதையேசெம்பொற்சபாநாதர் - மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்காடேத்தவுப்பிந்தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தசென்றுநதூக்கிடுஞ்செந்தாள் அ௮

எல்லாருநன்றாயிருக்கட்டுமேதீனிகருள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே - பொல்லாத
பாதகபாத்தைகளைந்தபாசமெய்த்தழற்றுந்தத்தைப்
பேதகப்பாதைவிட்டபேர் அ௯

வையம்புகழ்பழனிவாசவன்குமாரமுரு
கையன்தழுவிடவோயாநாள் - வையல்

முறியழன்றவளோ கழன்று மகனையம்புடவிழுன்று
மதிமறந்து திகலுற்றவாள். ௯௰

வேலாவிராவிமலைவித்தகாரின்மீதின்
மேலாகவேவெபாருபெண்மையலகொண்டாள்-மேலால்
வடமிட்டபொற்றனத்திலச்சிரபத்தகமொயத்த
கட்டிழைகதறைச்சிறுக்கிகாண் ௯௧

மையுயணையும்வன்பட்டமிழுந்தாண்மாது
செயயுபவிதமெனைனசித்தச்சமேல்-எய்யும்
தணிச்சரதனைத்தடுப்பதற்குத் திருத்தவணிச்சர்த்தனுகசெதிர்க்
கணததிணிற்புக்குரைததிடத்திக்கார் [௯௨

வைத்திடவேனாவிமருமத்தினஞ்சம்பால்
எத்தினனுடரிவைதக்காமீசரே-நகதுதிர்த்த
மூக்குரதினத்தைவைத்திழுகநவததிறத்தையும்
மசதகத்திளைததிவைத்தமால். ௯௩

பாகாவுனைசொலுடைப்பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகமன்கலையால்வாடுகிறாள்-சீகாழி
மாநகரிமேலநிதழுமவாணகர்கடேவர்பணி
காணளின்மாணவடுகா ௯௪

அம்புலியூர்தன்னையடைமின்பணியின்கள்
அம்புலியூர்வினைனூலகையாள்வீர்கள்-அம்போரு
கத்திநயநத்திலகுகைத்தலவிவாக்கரிய
ரத்தினியனைக்கிடெத்தான் ௯௫

வாடுகிறாணிவாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிறாளாறாத்தியாகரே-நாடி
அனகனம்புசொரியவிநதுனைலமொண்டுவிசிரவெம்பி
மனதுநொந்துகலையிழுந்தமான் ௯௬

நீரோதிருவழகாநீரோகரியமுகில்
நீரோதிருமலையேநின்றருள்வோர்-நீரோ
வளர்நதசெபாதங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்நதுகொண்டடங்கலுண்டமால்? ௯௭

சித்திரமாக்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குணமேவியகாள்-சித்தமுமே

செங்கையுஞ் சங்கும்பொருந்துத்திகளுமமைந்தயங்கள்

கொங்கையெங்குங்குமந்தங்கும்

நாராயணரோசுராமபத்திரரே
காரமபசுபேயத்திக்கணியமமேன்-நீரோமுன்
தொக்கணகதிக்கண தொந்திமிதிமிதிமிதி
க்கணகவென்றாடினார் ௬௯

ஐந்துகிள்ளைமொழிமிரோற்றுதியாகர்
சிறுபிள்ளையோவின்செருக்கோ-பெறுகிருதோ
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிதிமிதி
தக்கணகவென்றாடினார் ௭௰

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனை
யாமாலையின்கொண்டுவாடியள-லாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமின்றுணமெலிக்கோடி
வந்தாள்கலந்தாளேவாய் ௭௧

மீனக்கொடியானைமின்னையணைவதற்குத்
தானனைவேலவந்தசயாபரனே-யன்னையவற்
சென்னபலவென்னனைகை யொளிவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெல்லாந்துணுமிதழா ௭௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாநெடுங்கணையோ-சாலச்
சிறந்தவிடைபருக்கமுலைசிவக்கவிதழ்வெளுக்கநகை
கருக்ககுழலொருக்கிடைக்கண் ௭௩

சிரோசிதம்பரனு நம்பதியோதென்புலியூர்
நீரோசுடலைக்குணித்தனர்-நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடர்த்துறத்துரித்துநிகதவர் ௭௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்

டேற்றுவார்க்கபிலேயற்றுமேசாற்றவிளங்

கந்தகந்துசெனுசொற்கந்தபொகுஞ்சேர்திற்

கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால் ௭௫

வங்மத்தைநின்மனதில்வையாதபாவியேம்
கன்மத்தைநீக்கியருள்பெற்றாய்-சென்மத்து

ஞாலையுஞ் ஞாலையின் ஞார்மூலையுண் ஞமலுமண்
ஞமலையின் ஞமூலையாமே ௱௬

மேகக்கவிந்ததுபோன்மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகைதளர்ந்துநெஞ்சமஞ்சாமுன் - மாக..வூர்ப
பூதகாதலைதகிரபுவிதாதாதேடுபாதா
மாதுபாசாகாலகலாவா ௱௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகசேவர்மலாத்
தாரீயதுற்றவென்னைகாப்பனையோ டார்தனிலச்
சூதுநற்றசகளசதிதோககதியச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ ௱௮

சச்சிக்கசாலைக்கடவுளடியைத் துதிக்கால்
இச்சிக்கச்சாலையிலாவின்பம்கார் மெச்சிக்க
வித்தகிதகாவிர்த்தியுற்றங்கிடகாதலைப்பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்ததுதளிக்கும்பார் ௱௯

அன்னைவடிவம்மையொற்றியந்தரிவையச்சிந்திக்கால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றுப்பேதரூர் முன்னைவினைப்
பந்தமுகதவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்க்குஞான
சிந்தையுங்கணர்ந்திடாதுதேர் ௱௰

என்றுடுங்காமீசரின்பவடிவைவந்துதிக்க
அன்றுடும்வினைவிட்டகலுமே குன்றமல்
தொங்கிட்டத்தோதரிகிடதோதரிகிடதேதரிகிட
தகிட்டத்தாதரிகிடதா ௱௰௧

பின்முடுகுவெண்பா

இங்கடும்பைகொன்றையுஞ்சிறந்தணிந்துகொன்றுமின்ற
அங்கியம்பயன்பகர்ந்தவன்பகந்தா-தங்கமென்னுமு
மேகத்தேனேகுரவர்செய்கட்டோனேடவிரு
வாகுற்றேனேபெருமானே ௱௰௨

கன்னிறுகன்னிலவுநன்னவிகழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமூலைபன்னிருவை-யனையவின்
மின்னயிலையன்னவிழிமின்னனிடைபின்னுசடை
அன்னநடைபின்னவறிவாய் ௱௰௩

உத்திரகிரியுக்கரகடவுட்கவடவெட்பொடியர்
சத்திரகிரிக்கபபாணுந்தாண்டுமே-மிகத்திரம்வை

வேன்முருகன்கந்தன்விசாகன்குகன்கரிய
மான்மருகனேறுமயில் ௱௧௪

சந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கைசந்தந்தம்பகர்ந்திங்கு
வந்தணங்கனம்மையுந்தவந்தெழுந்து-சிந்தைதங்கு
நேசபாசமோபொலாதுநீணிலாவிலேலருலாவ
வாசலாமுலாசமேலவா ௱௧௫

வாமமேவசீதராசிவாசீராசநேயபோக
காமபாகிசோபமானகாமிவாம-தாமமேவு
கொங்கையங்கரும்பையப்புகொண்டகொண்டணைந்து
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டிசேர் ௱௧௬

வெண்பா

அங்கியானூர்திபானவிருமதிக்குடி
தங்குபன்றிமயிரணைமங்கதிடவே-யெங்கும்
உடைகுகோணமைந்தறகொருவனடுவற்ற
துரைக்குத்துரையேநீசொல் ௱௧௭

அங்கியூர்தி ஆடு, சித்திரை-ஆனூர்தி; இடபம்-வைகாசி பன்றி
வாகன்

இத்தையனேபவுருவில்லான்புமேபோதே
வைத்தகரையோடுக்கமாட்டாதே-கொத்துலவும்
அத்தமுகக்கத்தைசெய்யப்பிலாவணம்புயத்துச்
செங்குவளைத்தாரினையேதேடு ௱௧௮

இத்தையல்லைப-போதவு-புஷ்பபாணம்-தகாஆடு

ஆகசெய்யுள்-௱௧௮

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்

கூரமடையச்சக்கரக்கொட்டெய்தவெங்கடேசு ரெட்டன்கயலப்பூபி
கூராமடிதொட்டானிலு வரலைமுப்பார்காகணனைக்களைமார்சேவ
கூராமடிபட்டிடுபேரிவாரிதியாமி - னையெவர்காப்பாரோகங் ளே
கூராமடிவிட்டிறக்காதேபேதைமேற்களைதொடுந்தார் கரமவே

கன்றுகொட்டுக்கணியுறுத்தகீர்த்தி வெங்கடேசுரெட்டாகமலர்கண்ணு
கனைறுகொட்டதத்தனையுங்கைகெழிழ்ந்தரியாயோகலையுஞ்சோர்ந்து
கன்றுகொட்டாவிகளைவெலாங்காமனைம்புகிழ்ந்தது பார்குத்துநதானே
கன்றுகொட்டபட்டசிட்டுபோன்மெலிந்துவாடிவதுங்கண்டிலாயே

வல்வினைநோகவிசைவளர்த்தவெங்கடே சுரெட்டன்மருவாநாளிம்
வளைவனைமாரையுவெறுத்தாண்மாரனுப் பூங்கணையேவவருந்தியேயவஞ்
மனையேயிணைத்திருந்தாண்மடவெழுக்வறியாளாய்மருகிவழுமேலது
வளைவனையாவுடையுமிழ்காள்கண்டினங்காள்கண்டசெய்துவழுத்துவீரே

பரகப்பாலருமையறிபிலனைசவெங்கடேசுரெட்டாய்சரக்கேணைமோ
பாகப்பாமொழிவிழியாணியெறிவருங்களிமறைப பார்கதாளாங்கெயே
பாகப்பாமதிக்கவராவெனருளபமதியுதிக்கப்பயநதேயிகனை
பாகப்பாவையினுகுடாளுளாயாவீன்மெறுமித்தபாவைதானே ௫

கருக்கோட்டையாளுப்வெங்கடேசுரெட்டேந்தானைனைக்கலந்
தபோர்கருக்கோட்டைகாணுமடிசகியேமுனைபோலில்லுங்காமனுந்தக
ருக்கோட்டைநிகர்மீசைமுறுக்கிவரக்காணிலவுணக்குமோனைவககரு
க்கோட்டையம்புனையுபபறிவெருட்டுகலைவாசல்கடக்கதானே

சாந்தானமேஷிகருமாரமுத்துசாமிசகோதரனான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைதருமாரெட்டனைனைத்தழுதாவரயுச
சந்தானமேதயிக்கக்கூடுதிலையவன்மருங்கிறசகியேபோம்
சந்தானமேமேலறியுபரிசெய்யாற்றிருமடிக்கைக்குத்தானே ௬

திருமலையப்புதொட்டசிலையாரணப்புளிக்குட்டிடவாளமுல்லைக்
திருமாலைபம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமன்னைசசேரச்செய்தாலுள்ள
திருவாலையப்பெளிந்துசுபம்சாயனமபெருத்திச்சிவனைமேநிக
திருமாலையந்தொழும்பாடனையினைத்தகதெரிசிப்பேன்றிருமின்றனே

மாதங்கங்கோடிநிலவவரைகருவொளசித்தானுமங்குவழியேகமப
மாதங்கங்கோடிவிடச்செறைமடிக்குமுயிராகரிசகுமாரசியநரம
மாசங்கங்கோடிகளுங்கடலொலிக்கசெயவெளிவீசுசேர்வாய்
மாதஙகங்கோடிதமிழ்குகவுமைசுவைபமதிமதிரிகீசய ௮

தமிட்டராணுவமொருக்கிவசதெதிரத்தவேண்முரசசத்தங்காது
தமிட்டாசவெனப்புலம்புஞ்சிறுபேதைவிரய துதணியமேவமுத

தமிட்டராமதிமுகத்திற்முகமழுந்தவேபுணரச்சமையம்லாணர்
தமிட்டராதாங்தெரியுமெங்கனெட்டேந்திரமஙிபாதமிழரேறே

பாகசத்துருக்காயர்பாயன்ஸ்ரீசைப்பூலைமுலைப்பணிப்பிலேம
காக்துவசப்பாவிமலர் தூம்றுவாஞுற்றுவஞேகாட்டிலேழு
மரத்துவசத்தொருக்ஷணபாவ்யக வெங்கடேசுரெட்டன்மருவாகாளிற்
சாத்துவசகுராக்கெஙமேவதளிகதிருந்துமுடியாதுசாற்றினேனே

நிலமாதுதிலகனெங்களிளசை வெங்கடேசுரெட்டகின்னைப்பார்த்
தபலமாதுவதனமுபயொதபசலைகொண்டாய்மகளே பெண்ணடயாமே
சங்குலமாதுாவகமெனநின்னேயினமேனே மாரன்மருங்குறிப்படைப்பார்
த்துச்சொலமாதுகுலுவகையிலேதொகிவளையும்தோற்றுநின்றதுணிவு
தானே ௰௧

கலக்கடமானத்தொணியை புமுக்கமனைலேத்தடையார்கால்சாய்ந்
தோடப்பெலககடமாககக்களிற்றை நடத்தும்வெங்கடேசுரெட்டன்பி
ணையலீதான் சிசுக் டமாமரச்குபிலையொடுகுகடற்றெறுணியகடக்கட
க்குதென்றற்றேனா விலக்கடமாமடப்பயலேதலை கடைவாசலைக்கவெ
ருட்டுவேனே ௰௨

திருக்காங்கப்வருக்கயல்செலுத்துபடையான்கால சேக்கையாமா
தருக்காஙகம்பயிற்றுதுறையிளசை வெங்கடேசுரெட்டனறமுவாகாளி
ல அருக்கரஙகமபுரநிறுமமபுலியும் வெமபுலிபோலச்சேகண்டாய்,
உருக்கரஙகமபரந்துடைககவுருககாமபபிறந்தவென்றுருகுவேன்

பொரச்கலக்கமுற்றவருக்கிரங்கும்வெங்கடேசுரெட்டன்புயங்கண்
டான்மேல் உரக்கலக்கமுற்றவனேமதன்குடிக்தாலென்னசெய்வாளோ
கோண்ணைச் சரக்கலக்கமியன்கடைத்தெகப்பலத்தானேதிரண்டதனத்
தினூடே வாக்கலக்கண்ணிருகுத்தால்வண்டினங்கால்கண்ட செய்திவ
ழுத்துவீரே, ௰௪

இத்தாமேசத்துணிவாரன்சிமார்வஞ்சிமாரென்றூல்லேளம்
புத்தாவேவத்தனமேபுண்படுமே யெவ்புகல்வேன்புலவோர்க்கேபோ
தத்தாமேகத்தினையாய்த் தழைத்தவெங்கடேசு ரெட்டன்றழுவினுலெ
துத்தாமேதித்தனையுமுன்னுவேவினைத்தன்றேறெருகிலாவே

ரெட்டமிமெருவலர்களிட்டகற் கோட்டைகளனைத்தும் கொத்தி
தூலாகவட்டமிடும்பரிநகுலனெட்டதாம்சேதநிலென்னை யருமாயசி

வைத்திட்டமதங்களை துளைத்த துளைவழியே தொற்றல்லத் துகளையத்தூக்க
ல்லிவிட்டவெறுமை கூட்டைபினிச்சு டதனுலென்னபயன் வெண்ணி
லாவே;

புவிக்கதிபதியிளசைபுரந்த வெங்கடேசுரெட்டன்புலவோர் சொ
ல்லும் கவிக்கதிவள்ளலெக்கண்டாசை வைரண்டாருக்குமுனைசக்கரைத்
தப்பால்வார்த்து விக்கதிலேவளை வேணுப்புகா சவியே முகத்தைத்து
டைத்தண்ணீரு தவிக்கதிலேசுக்காறுலுமலைத்து திவன்காமத்தைகை
குத்தானே

பொருவசிரகொருகுலவிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்புயங்கண்
டாயோ இருவாசிகசெனக்கலையைப்புநிகழ்வணிகிருக்துங்லையெகமே
தேடு மருவாசிக்குறிதுழலே மூடியுனக்குத்தரிப்பிடந்தான்மகளேசீச்சீ
தெருவாசிக்கினதுயவணைகம்மருக்தான்மெய்யாறந்துதிரிகின்றாயே,

பொரவிசைசஞ்செலுத்தவெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்மேற்புது
மால்கொண்டேன் காரிசையங்கசமாரன் கருப்புவில்லைவளைந்து உலக்
கையாலெய்யும் சரவிசையாற்சதகில் வகுத்தைத்துரவியப்புறம்போஞ்
சிக்காட்டேனை இரவிசையம்புகுத்தோணித்தாவிளங்குயில்காணீரு
மெனக்கிரங்குவீரே

புடவிகடகவிடனவுடைபட வடவைசெறவரும்பொருத்தார்ச்சிறும்
கடவிகடகளிற்றுதயவிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றருவான்முல்லே
அடவுசடவுனதுகுடையதலதகயமேகவனிலத்தேசை
கடவிகடவிமிர்முடிகதொடுபரிதியுதயமிதோரான்கண்டேனே

கற்றமின்றுவதென்சொன்முனிவென்றுன்றநயம்நம்பாற்கலங்கித்தாப,
உற்றதனமின்றாமூதங்கசந்தணையாராதசெஞ்சேயுணர்ந்தோர்க்கங்கை
யிற்றனமின்றுதவயிளசை வெங்கடேசுரெட்டனியகோக்கம்பெற்ற
னமின்றமையன்றேடேயடிக்கதயன்பாதரல்பேசார்தாமே

ஆறுக்கேமுகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனன்பையீசன்தாறு
க்கேவிருந்திட்டானென்னலாகளசெங்குருதிக்கதசையைச்செங்கை
வாடுகேகவிருந்திட்டான் மாறராரவியெல்லாபலர்க்கைவாளி வேலுக்
கேவிருந்திட்டான்வெண்மதிக்கெல் பெண்மதியைவிருந்திட்டானே

ஆனைக்கலக்கனங்தெரியாள்சிறுபேலதவிரகமிவட்சதிகமையோ
மனக்கலக்கப்பாகமில்லையுன்னையனதியரதலினால்வாராதாவே

கின்கலக்கங்கள் நீருருக்கத்தேடுசிறுள்ளவாடு திருடிரண்டு திரும்பக்
தூரவசனக்கருள்புரியாயிளசைவெங்கடேசுரெட்ட தமிழ்நகோமானே
உன்க்குடைக்கையானவெங்கடேசரெட்டனருகிலைமுத்தருசுதிலைவைத்து
க், சவக்குடைக்கையாருடுனினுக்தருவாதவனைக்குறையைச் சகிக்கசொல
ன்னை உனக்கு ப்பெலாம்பசகுமபாலனமூல் மசக்குமழுகுமறகொல
னககா நடகாத்தொளிசெட்டுபலபடையும வநதுனிகக சலசகுந்
தானே

மாலைமணி புடிகரித்தமருவலர்கள்சேனைசன்மடியத்தாக்குக்
கோலமதகளிற்றிதபளிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாகாரில்
பாலனை இலலையருநதான்சிறியாட்குமதிக்குமென்னபங்கயோமேனி
வேலைநிக்கலதுதைவிட்டேவெழுந்துநாகமென்மெலிகின்றுனே

ஓங்கியராமபதியாதவன்போலவாவுபிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமசமேந்தாலவருநதுவசற்கிரங்கசெய்யதா
பாக்கியராமவெனக்கன்பார்த்துமருசம்கவந்தன்படக்கையாளவான்
வாக்கியராமா பூராவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னனேரே

கனைத்துவனார்பாற்புடைக்கக்கொக்கைமருவகைகொண்டமையல்கன்டு
ந்காலைக்குத்திரைச்சென்றுமலர்கொய்திளையெங்கவந்தான்வந்தானே
ப்பேர், துண்டுத்தலைபுரந்திசவுசொல்லாரைத்தாக்கியவர்த்துருவனை
ட்டிச் சகத்துவராயாகுமவெங்கடேசுரெட்டயேந்திரனேதளசிககே

தரும்பலிக்குமருவலரைத்தூர்க்கு வெங்கடேசுரெட்டசமிமாலை
கரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவைத்திருந்த
திருமபடிக்குராலைப்பாககிற்செயமடிபெண்ணேமதனன்செங்கையா
லையதுநம்பலிக்குமென்னபாஞ்சுகமாகவாழ்வாயுன்னதிட்டந்தானே

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமருங்கொடியமூலைவிம்மலாலுன்
முன்னமருமபெடுத்துமதன்றன்னமருதொக்கவெகுமோகமாகி
அந்நமருநகெதள்ளினுமீதென்னமருந்தெனவின்றைச்சயர்கின்றனே
சொன்னமருங்காற்புலவர்ககுதவும்வெங்கடேசுரெட்டகுணபானே

சடக்கலாகட்கிளாரான்தளிரேருமுத்தபெரியச்சவிக்குமாவான்
மடக்கலானையைப்புமவறுபோற்சிறுதென்றல்வருமாசொர்லைக்

சூடங்கலாமதிகனனைமாஞ் சர்வாய்மருவார்கூடியுத்தம்
கொடங்கலாற்பவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டகுணமாலே

திருவிருக்குமணிமார்பனிளைசவெங்கடேசுரெட்ட இரனென்னை
மருவிருக்குமணிகணவனெனசமேராக ஞ்மோகமயசகத்தான்மேல்
விருவிருக்குமணிவளையுமேகலையுஞ்சேர்நதிடுமேன்மேலுந்தேன்பால்
அருவிருக்குமணிபலுங்கார்ந்தாளமெனவருங்கணருவிதாமனே ௱௨

குருவடியையவணங்கும் வெங்கடேசு ரெட்ட மேந்திரன் முன் கூசாமற்
போய இருவடிவெல்லாம்பாருவிணையைமீட்டனாகமிசைக்தனேகர்
தருவடிதெள்ளமுதுகவரச மொழு துமபடிசெய்சவ்வாதுபூசி
மருவடிபெண்ணேணயனிமேன்மகாராசியாய்சசுகித்துவாழ்துவாயே ௱௩

கன்னியுன்றன்மேற்தரியனைப்பாமற்றேரையிவன் கண்டான்மூன்று
மன்னர்தனிலேபொருவன்பெயரையடிக்கடிவழுத்துவாளனத்தைத்
தென்னவன்றன்மாலையென்றுண்மதியையதற்கடை யெழுத்தாய்த்தீர்
த்தாளையா நன்னயகுஞ்சகாருகாருமாரவெட்டராஜேந்தரநளினமாலே

பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றவிடையாள்களபம்புளகக்கொங்கை
தென்னனைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைக்கண்டபயந்தேன் மகாவிர்
பன்னிவடிவூர்கணிகம்பம்பாரையாகுமிவட்பரிந்துசேர்வாய்
சொன்னமொழிதவறாக்குமாரவெட்டராஜேந்தரசுகுணமாலே ௱௪

மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோமெனவேளை மணக்குறிக்கும்வேலோபா
ர்தது நிலக்கணக்காமன்னம்பிகுந்துகுந்தாப்பாய வெண்மே நிறைத்தா
ளேன்ணிச் சொலக்கணக்காகவழக்காகானரிக்கவமர்தெரிக்கவளா து
பாரமெல்லாம் இலககணக் காரிகைதேர்ந்த குமாரவெட்ட பூபதிபாலிய
ம்புவாயே ௱௫

அரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமளியின் மேற்கண்டுயிலரச்சன்மெளவி
நிறைந்தசந்தனம்பாலே துவட்டத்தபருகம்பன்வரநினையாளன்னை
இரைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்றுமென்றோபரவையிடத்திலேசென்
றுரைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலையோதிவாகரனொளிகின்றாரே

அரமிபஞ்ய சர்க்கிள வாழைக் குருத்தைவிரித்ததிற் கிடததவதுவஞ்
சூடாகாமியங்கொள்ளாதெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டுதா

ய்மார் சாமியன்றுதேவினையோ வெனவூக்கிற்கையைநீவைத்தார்சத்யவா
யமைச்சிரமியக்குக்கிருவை மருதப்பனுக்குச் செய்திசொல்லித் தெ
விப்பீரோ ௰௮

திரிக்ககரிகலையடக்குஞ்சிறுவைமருதப்பசொசிக்கமென்னைப்
பொருந்தலரிதாயிருந்தாற்பூக்கானஞ்செய்யானோபோர்வேளையா
வருந்தலரிகுலையலரிமாலலரிபூலலரிமாதாழிம்பாரல்
இருந்தலயுவாராமுன்னிரவிசனினமதிடம்வந்தாலென்செய்வாளோ ௰௯

வரைத்தூற்றுநெடுக்காட்டுவழிப்புலவோராலேயாமல்வளாத்ததாய் போ
ல் உறைத்தூற்றுமலைபுரந்துங்கமருதப்பனொருநாளுஞ்சேரான்
கரைத்தூற்றுநற்றம்பாலுமன்னூமவேணெடனதனைக் கணடேலோ
தரைத்தூற்றுப்பின்விடுத்துத்தாயக்கிழவிகூடநின்றுசலஞ்செய்தாளே

செருக்தாக்குமதப்புலியேதிருமலைவேலம்பாகிச்செய்வாயூறல்
அருத்தாககுமரிக்கமுதங்கசப்பரகுமணேவேண்டாளேயோவாழைக்
குருத்தாக்குமனைவிரிததுககிடத்திலுஞ்சூடெனவெழுந்துகொள்வாள்
காமக் கருத்தாககுமதகாதன்கங்குல்வரக்கண்டுழேனககண்டிலாளே

எடுத்துவரிமூரத்தினிலிட்டிழைக்குறிபவித்ததெனவெண்ணிக் தங்க
வடுத்தவரிதழுக்கேறுமெனக்கனிவாய்மடுத்துறுஞ்சுமாதைப்பாடு படு
த்துவரிம்வாதரென்றாற் சொல்பவரார்வளத்திலங்கைப்பதிமேற் சென்
றுகடுதழலரிக்கனைப்பொருகதிருமலைவேலப்பனிதைக்கண்டிலானே

பொருந்தமாங்கச்சாத்துக்கல்லாமல்புலிக்கும்பறப்போவென்ன
இருந்தமாஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுபல்முறையோவெமதுதனி
கருத்தமருமெனையளிக்கயென்னளியேபாச்சியர்தங்கலையைவாரிக்
குருந்தமரங்குழைத்தோறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே

திருசலகுவாய்ப்பரந்துசிறகொடுகெகியிருந்துகடற்சேலைவாரிக் குருகல
குவளையொடுக்குகூடலில்வாழ்திருமலைமேல் கொலுவிநீபோய் இருக
ளகுகலைமொழியாளித்தனையாவானுளொன்றிசைக்கத யன்னம பருகள
குவளைத்தாரையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சோபனஞ்சொன்மானே

சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிகிகர்வான்வறியார் பெண
டிர்கருக்கரையமுனிவிசையாகிரிவேலைச்சின்னேபதனவானுஞசப் பெ

ருக்கரையவளவென்றலைக்கேறிமயக்கினது பித்த மூர்ச்சைகீநிருக்க
ரையவுடதபெடுகரைத்தமெல்லப்புகட்டமுதுசெலுத்தென்றுளே

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன் வருமுனைமேமத்தரையிற் போய்ப்பொறிவ
ண்டூர்கள், செருவதற்குப்புகழ்விசையன்றிருமலைநரேந்திரன்செயவிரி
க்கு, வருவதற்குத்தாமதித்தான்யாலையென்றுகேளந்தமாலைதானுநதரு
வதற்குமறியாமேனென்மையலையாயினுந்திரும்பத்தரச்செய்வாயே

தெந்தநற்பேசுங்கொழுநற்குமயல் கொள்ளுஞ்சேல்விழியிரண்டமே
ருபத்தனம்போற்றனமுடையீரின்சொலுரையானுரைக்கும்படிநீர் கே
ண்மின் எங்ஙனஞ்சேராதவெங்கடேசரெட்டன்றனையனழக்கவெழுந்து
போனசந்தனஞ்சும்மாமந்தாற் பூசலாமெனக்குமதனறனக்குந்தானே,

விருத்தப்பாகலித்துறையும்வெண்பாவுங்கொச்சகமும் விரிவாய்ச்சொல்
லக்,கருத்தப்பாவென்னுமகள்காமநரவிந்தமலர்க்கணையாநெஞ்சிலிருந்
த்தப்பாலனம்வெருத்தாளனையுமவனசகிதனையுமேசுராஜவருக்தப
யாத்திரதளவேயனைத்திடுவாய்திருமலைவேல்வரிசைமாலே.

வீறுதலமேவலவனைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேலவேண்டி, நூறு
தரமாகவண்டைத்தூதருட்டாளைமருந்தரனேந்தான்கண்ணீர் ஆறு
தரமேற்பாயவனங்கள்பூணணிமுலையானையூடே ஏறுதரமாச்செவியை
த்துளைக்குதென்றேயோலமிட்டாடைசசொல்மாதே ௪௯

இக்கோடிலனைப்யனெனவிருகோடியிளம்பிறைக்கீற்றெழுந்து வானில்
முக்கோடியனைப்பதனற்கோடிகணைதொடுத்தான்முனைவிற்பார்களா
தொக்கோடியினையெடுக்குமிளைசைநகர்செழிக்கவருங்கு முறுவெட்டித்
இக்கோடிப்புகள்தடர்ந்தவடமலையாகடமலைமுன்சென்றமகளே ௫௰

கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திரக்குந்திருயனைவேர்கியுயினனீர்
அஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்றலன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தனைப்பெற்றிழந்தோர் பேற்றிருந்துகலங்குதேழை
கெஞ்சுமாதம்பலுக்குநேர்நதொருவன்பின்றொடர்ந்துநேர்கின்றுளே

இடக்குவடக்கடக்களிற்றுன்கம்பளவலரக்கர்குலன்தெற்குப்பூர்
வடக்குடக்குவடகற்கரசன்மலைபாண்டிராசன் முல்லைகொடுவந்துனனை
மட க்குவடக்கனசெய்வன்மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேரி
அடக்குவடக்கபமீதின்ரடக்குடாக்காதினிமேலறிந்துபாரே ௫௰௧

இலக்கர மலனியாள்கண்ணிமைபொருந்தாண்மன்மதனுசெய்தபுண்ணி
ண்கலக்காரம்பெய்கதெனக்கதிர் மதியுஞ்சுழன் றெறிப்பக்கனன்றனெ
ன்றே, சொலக்காரம்மியமாகவிலக்கணநாற் கருப்புலமைத் தொன்னூ
லோர்க்கும் மலக்காரகருள்விசயகிரிவேலாஞ் சின்னேனப்பதிச்செவ்வே
ட்கே ௫௩

இப்பளப்பாறையிற்படுக்கச்செல்லுகிறீர்செடிமறைவோவில்லைச்சுழ
உப்பளப்பாயையுமாச்சிககணவனேவெகுகோபியுமமைக்கண்டாரு,செரு
ப்பளப்பார்க்கினும்பார்ப்பன்பேனைப்பார்க்கிலும்பார்பன் குணமில்லா
த்தப்பளப்பாவிருக்குதையாகினுவைமருதப்பமன்னுதமிழ்கோமனே

கட்டளைக்கலிப்பா

ஆரசந்திரணைத்துமண்டுண்டிலாளகருத்துவிருவிருப்பாகியே
ஊரசந்திரவிற்பாதசென்றுமேயறக்கிலாணைர் கட்கென்செயுமேனையா
திரசந்திரக்காவியிடக்கயாசிக்கலத்தண்ட தூர்த்தண்டகோண
வீரசந்திரகிரிகராதிபாவெங்கடேசரவெட்டமராசனே ௫௫

தடக்கயத்தலரெர்லாமெடுத்து வேள்தமரச்சோலையில்சந்தா னெனவ
தை அடக்கயத்தையந்தாயாகொன்றால வெறியாட்டுத் தாணிவளசை
யைத்தீர்க்குரா கடக்கயத்தடையார்புவிதைக்கொண்டுகட்டுஞ்சந்திரகா
விடாவெனப்இடக்காயத்தன்னிலைநாட்டுமாமண்டலேசுராவெங்கடேசு
ரெட்டடந்தரனே ௫௬

கலக்கைவாளி யையார்தடுப்பார்தென்றற்காற்றுக்காற்றுவளோமடவ
ர்வசை சொலக்கடைவாய்பொதிமெய்சோர்ந்திருக்கவுந்தோகைமோ
கம் தொலையாதுபாரையாஉலக்கைவாரியடிக்குங்கடாசலத்துதயனேக
ணையொன்றின்மராமரத இலக்கைவாவியைப்பார்ததெய்தமாமண்டலே
சுராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௫௭

குரங்கிக்காய்ந்தினதென்றலுமன்றிலுங் கோபங்கொண்டதனுன் மர்
ரேதுசெய் வரங்கிக்கரபொரவா வெனறழைப்பார் மறுததுப்பேசவும்
ரயிலைமாங்குயில், அரங்கிக்கா லென்றிருந்திரை பாடவுமாற்றுமோயய
ம்ற்றுதபேதைக்கேஇரங்கிக்காவிக்ரயார்க்கா செகமணடலேசுராவெங்
கடேசுரெட்டேந்தரனே ௫௮

னவாரணமுலையாளுக்குத்தானவாவெண்டளப்பத்திலேமையல்
ளவாறுமறியாளியளகண்ணீரானவாறுமறியார்மின்றாரன்றே

வாணவாகண்டலாமண்டலாதிபாவானவாவளமாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசுரவெட்டமராசனே ௫௯

துரையத்தர் இதலை பூலைமேல்வைத்துத்தோயுநாளெங்கநாளோவிரக
த்தை விரையத்தந்திவளைஞ்செய்த விதமெல்லியர்க்கென்னசொல்லி
யுந்தேற்றுவேன் தரையத்தந்திவனரயேந்துமேகம்போற்றணிந்தகொம்
புபடத்தன்னிழலைப்பாய்ச்சிரையத்தந்திகடாத்திபமாமண்டலேசுராவெ
ங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௬௰

அந்திராமனமுன்மேலென்றும்பகலடங்குமே மையலானலுமையர்
க்கந்திராமனைபேதைகருவேளம்புலச்சிராயுதம்போலவந்துதைக்குமே
முந்திராமனைபாலுண்டலாரிமுழுக்கபேச்சியாலேவிலைசவாழ்
இந்திராமனுவேந்தாசேகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தானே

கொடிக்கத்தும்மலையுமடக்கிநெற்குறியும்பார்க்கதுக்குணம்பார்த்துப்
பாத்திந்தப் படிக்கத்தலைசேரச்சேருமென்பாலனதுக்குன்பால
னம்வேண்டுக்காணஅடிக்ககத்துகளையும்பரப்பிமூதண்டகூடமூகடு
ம்படிகீவானவெடிக்கத்தத்தும்பரியாதிருமருமலைவேலுராசவிவேககுலே
சனே ௬௨

பூசத்தந்திமுலையுமபுண்ணுக்கினீர் போதும்போதும்புனுகுசவ்வாது
மா, காசத்சந்திமதியுஞ் சுடுமென்ற காமப்பேய் கொண்டகள்ளிக்கென்
சொல்லுவேன்மாசத்தந்திசையெல்லாமதிரவேமத்தரத்னதபபிட்டித்த
ளிவீசத்தந்திடாத்துந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௩

ஓராராவுண்டெமிழுமதிப்பிள்ளையூரசரவுராங்காதபெண்பிள்ளைமால்
கூராவுசணைகொட்டான்மசன்கும்பராசிதொழிபபதுமுக்தகமாங்குரரா
விதுடிப்பத்துடிப்பக்கிண்டுலைக்கராசலந்துண்டிக்கக்கண்டிகும்
வீராகலவராமதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே ௬௪

சங்கராவையகமும்பழிக்குமாங்காயர் தூற்றிலெனுயபேதைநேயமுடை
அங்கராவையனைழக்குக்கழைக்குரதனைக்கணையனமுசகுமென்றெங்கு
மால் கங்கராவையடர்வறுபோலொருகைப் பாசலக்கால்சாயத்தாக்கிய
செங்கராவையிடறுந்திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே ௬௫

சந்தனத்தைவிடுகுமுன்னேவில்வசந்தனத்தையலைப்பனைகததேய்
சந்தனத்தைத்துளைக்குதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமடிச்செய்த்தேசந்தன

த்தையன் இணிபுகாசலத்காருதேவண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்மசங்கனைத்
தைத்துசங்கட்டியிசைருடங்கரவேழமுகதிமந்திரேந்திரனே ௬௬

பூரித்துஞ்சரமாவாரமாரகெயலகைபூவைதர்க்கப் பொருதத்தொனிக்கட
லபேரிகுஞ்சரபுமயபோலுகதென்றற்கும்பெருமயகும்தருகக்கண்டா
ங்குவேள்நேரிமழக்குஞ்சரமுகங்கொண்டுவநதுபோர்கதிட்டனியெந்து
சேர்மதமாரிக்குஞ்சரமீதாகுமிந்திரானியராபசுவப்பதூவனே ௬௭

நகத்துவாரயிவாங்கண்ணிகொங்கைக்கணையவாரத்னததகழித்தென்
றல்புகத்துவாரஞ்செய்தாலநதவேளம்பைப் பொறுக்கவாரம்புயக்கண
ணிதநதுசேர்சகத்துவாரஞ்செயுதென்னிளசைராசததுவாரத்துக்கோ
ரமந்தரியாய்வந்த மகத்துவாரஞ்சிதவதனுகமலசுவப்பசீரனே ௬௮

கருத்தவாவிலையாள்கரனுய்வருங்காமனு லுடல்வாடாஇன்றின்பத்தை
அருத்தவாவிலையாயினிப்பேதையோ வாவிதாங்கரிதாருமையாண்பார
திருத்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கிபசெந்தமிழ்க்குத்தியாகாதிணைப்புலால்
மருத்தவாவிலையாரயில்வேற்காரவன்யரயலசுவப்பதீரனே ௬௯

நேற்றிருந்தநிலவுமந்நேரமென்னினைவிருந்தநினைப்புமிளந்தென்றற்
காற்றிருந்தசுகமுன்னுணை யென்கருத்திருந்ததும்பாவென்றுசொல்லு
சேற்றிருந்தசெந்தாமரைப்பூவின்மேற்றிருவிருந்ததுபோலச்சிம்மாசன
ம்விற்றிருந்ததுறையேதிருமலைவேலுராஜவிஜயகுலேசனே ௭௰

திருகராகவனந்தக்குலின்னேரத்தேமதனேறியவூர்திமேல்
வருகராகவணந்தமங்கைகையை மருவுவாய்மலாமஞ்சதின்மீதிலே
விருதராகவணந்தளஞ்செறிவேந்தன்ராவணன்சென்னிபத்திர்ந்திடப்
பொருகராகவனந்தளஞ் செய்பூபனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

தடகடக்கபலோவிடமோவிழிமாதரைக்குமிழோசிமிழோஇரண்
டிடக்கடற்குடயாமலைமாதனெய்யலாடியிருகுகல்மாலையா
உடக்கடக்குககுரமாங்கும்பகனையுசித்விந்திரசித்தைச்செயங்கொண்
டிடக்கடகயநாதமனோகரா சீதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

உரைக்கத்தத்துவப்பொருளாகிய வொருவன்கை வில்லுக்கொப்பாயி
வன்கொலைக்குரைக்கந்தத்துவசக்காசுபோரிருதுமட்டுணைடோவத்து
முட்டுசல்பார்இலாய் நரைகைகத்தத்துவலையமெழுப்பிப்பூச்சக்கரவாள
நலைத்தாக்கில்கடல்கடந் திரைக்கத்தத்து சயப்பரியாமண்டலேசுரா
வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௭௫

விக. தகந்திமதிகாயமாரவேள்விடுந்சலத்திரங்கைத்துருவின்என்
மகடத்தந்திவலையாகுக்கப்புகலவடிசநாத்திந்தி யிசைவெறுப்பாவளோ
சகடத்திப்பரித்திரட்கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக்குச்திடத்திரும்
சகடத்தந்திகுதையாசெயலா பூகாசவெங்கடேசுரெட்டேநத்ரனே

பருதியாசமகமாகமூர்மதிபணையெக்காளம்வெடியாபலாம்பு
விருதியாகமகன்வச்சரமாமிவையிபொருத்திடுமோசேர்திருவருட்
கொருதியாசமகவாசக்கறறோற்கும்பளு வெங்கள்குப்பண வேண்மைமக்
வருதியாகமகமேருநேர்செல்லவன்யாராயவசுவப்பதுாயனே [தா

மண்ணப்பம பரமன்னமுணுமலே பாற்றுப்பம்பாஞ்சோர்ந்துமயல்
கொடு வண்ணடபங்கரமாகுயமீறிமேவவிருப்பப்பாக்கண்ணினட்சே
ரையா தண்ணப்பமபரம்வைகுழ்பதிசாசருகைப்பமபாந்தேகொடுவந்த
டி, விண்ணபபமபரமென்றேதொழுஞ்செகவீராமகுமார வெட்டேந்
த்ரனே ௭௬

உன்னக்காவடிப்பூப்பரியாண இயம்டிகளாவடிபாலையருந்தெனஎன்னக்
காவடிவேண்டமென்றேறிறுலேதுக்காவடியங்காமற்சேருவாய்அன்ன
க்காவடியாற்கழுகாசலத்தாதிக் காவடிமைத்திறம் பூதெவின்னககாவடி
வேலாவென்றுஞ்செகவீராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே ௭௭

ஆரிச்சந்தரயம்படிப்பார்மதனலச்சந்தனக்குண்டாகியேயினும்தெரிச்
சந்தனமேசொலுமாவெனச்செப்பிச்சந்தனங்கைதனைச்சேருவாய்பூரிச்
சந்தனமவிமயியமாதரைட்புலம் பச்சந்தனதாகவுனத்தில்லைசேரிச்சந்
தனமார்மகத்தாய்செகவீராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே ௭௮

சப்புனைக்குங்கருங்காலன்போற்கங்குல்சார வேலைபொலிக்குப்பயங்
துநோக்கமபுனைதகருக்குமென்பெண்பிள்ளை மேலேனிககாமாசனெடுத்
துதகொடுத்திடும் அமபுனைதகுமுன்னேயணைந்தாலிவளாவிகக்குமினி
ருக்குங்கமபுனைதககுனரிதியெனவாய்த்தவெம்புண்ணியா வெங்கடே
சரெட்டேநத்ரனே ௭௯

கட்டளைக்கலித்துறை,

மாதானை வேந்தர்க்கு மேலோன் பெரியசுவாமியையென்
மாதானை வெல்லவாக்கண்டனள் கண்டு மயங்கியுஞ்சும்
மாதானை யோவரக்காணேனெனத் துவளவுக்குளம்
மாதானை போச்செனறுவந்தாளினிச் சொல்லவாயில்லையே அ௰

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச் செந்தமிழ்க்கண்பெற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயலனைத்திறன்
அச்சங்கலாமற்கொண்டருந்தேவனைக்கருக்கதைத்நூல்
அச்சங்கமாத்துளைத்தானமதப்பயலையபுகொண்டே. அக

அத்திக்குதையன் திருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
இத்திக்குதையன்கருத்தென்னமோமதிசென்றுசுணக்
குத்திக்குதையன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதைக்கமட்டேறுதுகாமன்சரங்கள்வந்தே அஉ

கலைவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொல்வளைக்குந்தந்தரம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்பவரார்
கலைவளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிக்காணகிறாண்பூனைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானே திருமலைவேலப்பனே அங

முடிக்குமருப்புமிசையாப்பையக்கூத்தலம்புரிமதின்
பிடிக்குமருப்புகிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமென்னோர்
குடிக்குமருப்புக்கடவேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புககளிற்றுனிலைசெபெட்டமனே. அச

தடத்தக்களிசிதுநாண்மீட்டிமாரசாந்தனமு
கடந்தக்களிக்கலைகோறனாட்குதகேதாநிறுசபாசலத்தை
நடக்கத்தளிக்குட்படைகத்துக்கிடகுமொனனூர்கன்றுறை
இடத்தைக்களிக்கப்பொரும்வெட்கடைசுவரட்டேந்திரனே அரு

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிங்கலச்சித்தசவேள்
மலலுகிணையில்லவிக்கிணைகக்கமாதனைஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிப்பூன்றினுக்குமு
பல்லக்குமேல்வருமானுவெட்டேநதிராபாண்டியனே அசு

(முல்லை-பல் (மான்-கண்) மாந்தளிர்-மேனி)

கவளமலைக்குத்தக்களவுசெய்கோன்வஞ்சகபனைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையாண்யருப்பாதுஙகனாரனை

தவளை வளைக்குத்தடையிடுவாரில்லைசந்துசொல்ல
அவளைவளைக்குமிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே ௮௭

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூலிக்காத்தப்பளிங்கிலவள்பால்
வந்திலனின்னமுமேவன்கணையாற்கனைவளர்சசமு
கந்திரன்சாணுவில்லைவத்தகுமரர்க்கட்க
சந்திரயோகங்களாமடவீரகணிதந்திடமே. ௮௮

வெஞ்சத்தயாந்துளைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமரம்பலுகருமஞ்சேனைவாய்க்குமஞ்சேன்
னெஞ்சத்தமரைகசபயோனைவெல்லுவனியுமெனை
அஞ்சத்தமாஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே ௮௯

வெண்பா.

புத்தியின்பேர்குன்ளாய்வேன் பொற்றொடிக்குமுன்வந்து
சத்தியப்பேர்மீதுசாரதொடுத்தான-நித்தம
குருபதபயராவுமனுகூலாபொனமாது
மருவுமவெங்கடேசுசெட்டமா. ௯௰

புத்தி-மதி-சந்திரன்-சத்தியம்-மெய்தேகம்,

அத்தினைபூர்ப்பகுப்பேசாக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமாசஞ்செய்தனே-முத்தமிழ்க்கெ
நாளுமபகுங்கனகம்பலகி முதல்வன்ளவென
வாழும்வெங்கடேசுசெட்டமா, ௯௧

அத்தி-சமுத்திரப்-பூர்ப்பகு-ககோ-அது-மூரகு,

மன்னன்வெங்கடேசுசெட்டமாதிபாற்றூதுரைத்துக்
கன்னிதார்வாஙகிவரககாண்கிலனே-மினனுபகுந்
சொன்னவடிவாயிலக்குத்தோனைகரதிககணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை, ௯௨

கணை-காணகிலேன்

தன்னமுதபாஷிதவிஸ்காரன்வெங்கடேசுசெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுனரானாள் உன்னமுது
மாமனத்தைதயேருமட்டவர்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
வீமனத்தைபெருடுத்தாணமின், ௯௩

வம்பு-கச்சு-அதுகசத்தல்-வீமன்-பிரமன்-அவன்-அத்தை-சந்தி
ஆவிவாந்தி.

தண்டமிழ்தெருக்தமயானுவெங்கடேசுசெட்ட
மண்டலிமன்கூவிமருவாநான்-சென்று

முலைமானுட்கின்னமுநகொடுக்கவாட்டுந்
தலையானுண்மான்மயக்கத்தால். ௬௪

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-அசைகிறதலை,

தென்னுதமிழுக்காருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்டமானுண்மேல்துள்ளும்
கயலோனுமேவேட்குவரிகைமுரசனுற்பவ
கயவாளியேவாமோனாணை. ௬௫

கயவா-இசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும்பொருள்

கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமேகூடலா
தங்கும்விழியம்பாசமுத்திரமா-பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமேதாதாயிவன்சகியுந்
ஏருடையானிடையதாம ௬௬

கொங்கை-கும்பகட்டம்-கூந்தல்-கூடு-அல்புல்தார்பனை-மாலைஉை ர்-வஞ்சசுஅது-ஓர்கொடி.

செய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பார்ச்சந்துரைத்துத்
தையலகண்ணிரங்கித்தாவிலையே-வைசயதிறற்
றுண்டித்தானென்றுமெனறுதுப்பினுண்மாரனையும்
கண்டித்தாளச்சயற்றுள்காண். ௬௭

விலை-கருப்புவில்லை.

பூத்தூக்கிஉண்டவனைப்போந்தேறிகொண்டவனை
மாத்தூக்கியைத்தூக்கிவந்தானை-நேர்த்திதரும்
பொன்னுபரணுபுயசயிலவெந்தனிலசைச
மன்னுகுமாரவெட்டமா, ௬௮

பூத்தோக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன்-அவனுலுண்ணப்பட்டகாற்று-அதைதேறிகொண்டவனமனமதன்-மாத்தூக்கி இலக்குமியைத்தா ங்குக்-ராமனை.

நற்றமிழுவாணர்க்குநிதிநல்குவெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்றான்றியான்கோபிமுசஉற்றகொடிக்
காலைவிட்டபபாலேலகீக்காததுமுன்றுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிதி, ௬௯

தான்-கொடிகால்-பரமசிவன்-தசஸ்தம்பம்-அதை-நீக்காதது இ ட்டம்-அதனமுன்னிரசிம்மடம்-அது-ஆகு.

கன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாபோக
சனைதகவகொண்டாட்டுமுலைத்தாரவ்லா-தென்னசெய்தி

தையன் முன்பூமுன்னட்சாமுற்றதைத்தெரியுஞ்
செய்யுமபேரென்னசெயும். ௱

தையலென்னுஞ்சொல்லுக்குமுன்-பூமுன்-அட்சரப்பு-அது-உற்றது-புதையல-அதைககாட்டுமதுமை-அது-ஆடு.

தாண்டுபரிதாண்டுதிடாச வெங்கடேசரெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைந்தொடியே-வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாப்பேசு வொருத்தனையிக்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்னுயர்க்கென்செய்யுமவிடும், ஒரு-ஆடு, ௱௧

கல்விகரைக்கண்ட கும்பகம்பன்வெங்கடேசரெட்ட
வில்விசையன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்சொலவதென்
கட்செவிமமபுலியுங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தாய்பதி, ௱௨

கட்செவி-அரவு-அம்புலி-இந்து-கங்கை-அய-இம்மூன்றுஞ் சேரின் அரவிந்தய-புலி-வேஙகைமரமவேங்கைமரத்தின் மீது-தாமரை மலரிருந்தது.

சக்கிதியென்னத்தழைக்கவெங்கடேசரெட்ட
சிங்கமிளைச்செழுங்கிரியின்-அங்குகண்டேன்
மாநிலத்தைமுற்றுமொருவளளந்தவா இயந்தத்
தானிருப்பதந்தேந்திதிற்கத்தான். ௱௩

மால்-மலம்-முல்லை-வள்ளல்-மாரிகடு-அப்பாரியென்னும் சொல்லின்கடுவில்-ஆதி-ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்-அந்தம்-கடை யெழுத்தாகிய ஆதி-இருப்பது-பாதிரி-பாதிரிமரத்தின்மேல்-முல்லை-மலரிருந்தது

தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்தரதாருவெங்கடேசரெட்ட
பாலகிருஷ்ணவிம்பன் மணிவரையின்மேலு
மருக்கமழுநன்மாமனையுமொருசந்தி
இருக்கவதிற்கண்டுகொண்டேனென்று. ௱௪

மாமனை-இலக்குமியின்வீடாகிய-தாமரை-சந்தி-மூங்கில் மூங்கிலின்மேல்-தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலத்தீபமெனத்தாரணிபோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசரெட்டமேந்தரன்வெற்பில்செங்கணரி
உண்டதிடனவனின்றாதினமுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கணடேன்குற. ௱௫

அரியண்டது-சூமி-அது-கு-அவனாகின்ற-சக்கு-அதாவனை- இவ்விரண்டுசோகதரு-குவளை-அவனம்பர்-விண்டு-அது-மூங்கில்-மேங்கிலினை-மற்குவளை-மலரிருந்தது.

அழகிசக்கதேவிக்கனந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேகதே-பழகுமொரு
கூந்தல்கள்மல்குலகடுசொன்னேனன்கனகம்
ஏந்துதனமாகதளிர்மெய்யாய். ௩௬

சக்கு-கண்-ஏவு-பாணம-இக்கு-மொழு-அலகூந்தல்-நந்தம்-களம்பணி-அல்குல்-ஆல்-அகடு-கனகம-தனம்-மாகதளிர்-மெய்;

ஏகாம்பரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலிலையே-பாகாந்த
சந்தர்தாததமிழுக்கசதயனென்ன
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா ௩௭

ஏகாம்பரிடம்-கஞ்சி.

இரைக்கலைக்கித்தையென்பதேயிருப்பத்தேழென்
னரைக்கலக்கிகதையவேகம் உரைக்கவொண்ணு
தக்தம்பரகண்டாவநசர்சிரோரதநமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா, ௩௮

இரை-கடல்-கலை-அதிற்றோன்றும்-சந்திரன்-தையலிருப்ப தேழு அவன்மனைவிகள-இருபத்தேழுநட்சத்திரங்கள்.

தென்றலர்ந்தார்சேர்முத்திருளப்பபூபதியான
மன்றலர்ந்தார்வாங்கிவருமளவும்-குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்லுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில், ௩௯

ஏழாய்-பெண்ணே-இரு-அம்பு-அணையில்-மதன்பாணம்பொருந்தவதனால்-ஏழாயிரம்பண்ணை-ஒரூர்,

கூன்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மான்கலையில்லாமன்மருளுமா-தேனகலையச்
சந்தருக்காவின்மத்திதாவுமிளசைநகர்
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. ௪

கொச்சகம்;

நீகாவிதுராநெருப்பாமிவட்குவிலக்
காகாவிதராக்தம புரிவார்க்கன்னியர்கள்

வாகாவிதூரர்மராமரதிராரவச்ர
தேகாவிதூராதிருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௧

அங்காவித்தாராவணையவனுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாராபதியேயென்றேத்துவனோ
துங்காவித்தாராதுணைமுலையாராசைகொளளும்
செங்காவித்தாராதிருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௨

ஆக-செய்யுள்-௧௨௯-

நாகூர்முத்துப்புலவர்பாடியது.

கட்டளைக்கலிப்பா,

தனதனுகபாத்தியடர்ந்தநூசசரத்தை வாங்கித்தனத்திற்செருகுக்க ம், தனதனுகதவிலாமின போனமெய்பசந்தசந்து சநதேகொலெனறு ணமின்னாள், தனதனுகணத்தொம்மெனப்பை யினிர்த்தமபுரிந்த சரண சரோருகா, தனதனுகவளருமப்ரதாபவுத்தாரனே வெங்கடேசு ரெட் டேந்த்ரனே ௧

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளசங்களந் திருககாயமின்னேன்ம ற்ர், கனகனங்கம்பளந்தலைகண்டு கொண்டைககுளேவினவ் சேராதென் கொலோகளகனங்கம பயகோத்திராவருட்காதலன்றனைக் காத்தடிமை கொண்ட, கனகனந்தம்பிளங் தங்ரங்கிங்ககாகுத்தாவெங்கடேசு ரெட் டேந்தரனே ௨

கடகரிக்குமகனுனவர்செயுங்காயத்தேர்ந்தனரோவளவனனைமார்
கடகரிகதுமரிவாழ்கவேலன்முன்கட்டினு ரதுலென்றுமொனுர்க்குவி
கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்கர்த்தர்தாளினையைத்துதிநேமகா
கடகரிக்குநிருபாவிளசைவாழ்கருணைமால் வெங்கடேசரெட்டேந்தரா௩

தங்கப்ப மசமூர்மருங்கம்பிருகாரையாமிங்குமாகைமின்னுர்சந்தம
தந்தப்பாதுகனற்றவரம்புவேடமனுளிக்கச்சரமுல்லைதாசர்
தந்தப்பாதுகவிப்பட்டமவாவியைத்தாகஇயே யவனறப்பிக்குத்தந்துதங்
தந்தப்பாதுகைதம்பிக்குநல்கியதாருவே வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

கனதனந்தனதாவளிநாலந்தக்கனிக்குமாமலையாமிடைமின்னிலும
சினதனந்தனமாற்குறிதரிதென்றுமல்குமதிருவையணகுவாய்

மனதனந்தனமாடை தமிழ்பகர்வாணர்க்கீந்துமகிழ்ப்பிரதாபனே
தனதனந்தனவென்றுநீளொருடைக்கிவாழ்வெங்கடேசரெட்டேந்திர

இந்தக்காவனக்கற்கோர்கனிகையா விருந்துதாந்துதியா னென்ன
செய்குவேன் பாதககாவனமம்மைகண்டப்பிவெயப்படி யவகேகுவன் பா
ல் ம்யென்றுள்கலி-இந்தைக்காவசந்திரசோமதிபாக சற்குணபாகமனே
கரா சந்தக்காவனஞ்சூழிளசைப்பதித்தானமால் வெங்கடேசரெட்டே
ந்திரனே. ௭

இருபககதந்தமெனும் பொற்பயோதரமென்ன சொல்லாதிக்கெ
ண்மடவியவன் சொருடந்தங்கச்சிவிகையில்வைத்தனன்சொந்தமாகவுவ
ந்தணைவாய்சுடர் கருபந்தந்தமனிவெற்புப்பெற்றிற்றாய் துலக்கித்தனை
நம்புவோர்க்கெல்லாம் நிருபந்தமனைதின்படிக்கருணைசனே வெங்க
டேசுரெட்டேந்திரனே, ௮

தாசலாதனக்கன்சமாக்கோலஞ்சமைந்தபாணமெய்தான்வேலா
கரக்லாதனகும்பம்பொருக்கமாகன்னிபேயனைக கண்டாரென்றுளபுல
வாகலாதனமார்க்கவிலாக்கியமாவசத்தியாகவரோதயா (திரனே
பிரகலாதனன் புள்ளத்திருந்தருள்பெருக்குமால்வெங்கடேசரெட்டேந்

மாதமந்திரனம்போலிருந்தனதமலைக்கொப்பாகவளர்த்ததுமாதன்னைக்
குதமந்திரவோருகமாமதிசோர்ந்துதானிங்கமேவந்திழைவாடுமோ
போதமந்திரசக்கினிமைக்கவ்விப்பொழிவிற்றவும்புகழ்க்கமூகாசல
வேதமந்திரமெய்க்குகனைதொழுயவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௯

வருகுகட்டுமூட்டெல்லாங்கடந்தபூவாளிவேள்கயவாழிமுரசும்
திருதகட்டுவசனமலமலைத்தென்றலாதகொடுந்தேரைநடாத்திய
பொருதுகட்டுவதனத்திற்சாடவேபூத்தொடுத்தனன்சந்திராவிடால்
விருதுகட்டியதிபாவிளசைவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்திரவீரனே ௰

தத்துசந்துகந்தாகந்தணிக்குநீத்தடமருந்துமனமல்குமறையெழுந்து
கந்துகந்தாகணைப்போழ்திலுன்மோகத்தாதுமொழியனென்றேவந்தென்
வந்துரந்துகந்தாகமூகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்பார்கடுவ்
கந்துகந்தாகப்புரண்டுவ்கடாசலவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௰௧

ஐம்பாக்கரையானையாகியகாதர்முன்புகமைவேண்டிச்சொல்கவென்
றும்பாக்கரையாயனிபதகனதருவிலாமகனையுத்சத்துகவெனச்செய்வேன்
அம்பாக்கரையானஇற்பாளயமன்றிறகுயெட்டிங்கிலங்காபுரி
வம்பாக்கரை பகுகத்தால்வென்றமாதவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே

அத்தன்கண்ணுக்குகதோற்று தன்மாவலாவரிபிர்மாஇக்கு தோற்
றனவன்மகா எத்தன்பரமனையென்றுந்தமையனென்றே சொல்வோன்
சணையெய்யாமலெய்கின்றான் சதகன்பூவுலகேழையுமே யொருகவிகை
கீழலிற்காத்தருளும் பரிசுதகன்மன்னுக்குமார வெட்டேந்திரன் சோ
தராவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே, ௧௩

உமையராசியையூரும்பிரான் ஔரேக்கசேருசணத்தாலுனைமகிழ்
ந்துமையராசியமாய்க்கூட்டி வாவென்றுசொல்லியென்னையுன்பால்விடு
த்தான்பொன்னூர்சபையராகிற்சொரூபாவென்றீசரைத்தன்னையாற்பிற
மூதுன்னைவிடனங் கமையராசியராயருள் வல்லவாபுசமூாகா வெங்க
டேசரெட்டேந்திரனே, ௧௪

சங்கதாதாளங்கால்கமுககாதன்கமுக்கிணையென்றுட்குன்றுரின்று
துங்கதாதரத்தாமதஞ்செய்யிலங்கேதார்கைதேகத்தைமாரன்வருத்துவா
ன்-அங்கதாதரநீதூதுசெல்லென்றவாரியாரணவீரியப்ரதாபனே
வெங்கதாதராவிமாசெய்தரா வெங்கடேசரவெட்டப்புயனே ௧௫

பூலவாரைமுதலானகற்பக்கள்புரிந்துகிட்டைவசித்திருந்தாலுமென்
ஆலவாரையும்விட்டுவிடாதந்தவரிப்பிர்மாஇகாடாளுலுந்தானென்
மாவதரைமலாதிருவெயின்மங்கையுள்ளயங்காதிருக்குமா - மேகலா
ரையடகுச்செயம்பெற்றவிசயனேவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௧௬

அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலனக்கசோகபேவடாவிகுமுரஞ்
சக்கஞ்சனமெல்லாக்கரைசதிருகண்த்தைதிலத்தடவரையாக்கமான்
மிஞ்சக்கஞ்சனங்காமுக்குலுக்கு மெய்ம்மினைமேவி விரகந்தனிக்கிடா
ய்-வஞ்சக்கஞ்சனக்கத்தைக் துணித்தகாவாவா வெங்கடேசரெட்டேந்
திரனே. ௧௭

கங்காம்புபருஞ்சடையார்பணகக்காமன்வந்துகணைபேவவேமிருள்
அங்காப்புயலின்பேர்மிருக்கனைனாயின் ஸ்ரீகனைவாயனைவாய்பா
தந்தரப்புயக்கப்பணிமீதுதெய்வத்தென்றுங் சரணமபுயஇட
மந்தரப்புயபாரசெயதாவாசவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௧௮

அக்கராகுலவன்பன்றிபோற்பகையார்ப்பரிக்க வளர்சகி வசைந்
தெய்துமின் பக்தராசலனேபாய்ந்தாள்வெறுப்பா யுசைசகிற்பலபேர்
சொல்லாநலகந்தாசலவா ஷீரின்வாய்மறைநகாபுலேமுடிபுண்டாகொண்
டகாதல்தீர்மகத்ராசல வாகாசயதாரவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திர
னே, க௯

முன்சனங்கைமிகனகன்னிருந்தற முற்றும்வெந்தவன்வந்திகல்
செய்யவே திசைசனங்கைக்குதநஞ்சிகட்டுது சேலைசொர்ந்திருகாலையும்
பின்னவே இனசனங்கையதுகொட்டிக் கொட்டிவந்தேசமேவ மயனமீசு
ரமோகுது வனசனங்கைமருவும புயாசலவாசவா வெங்கடேசு ரெட்டேட்
க்திரனே, உ௰

படக்குமாதங்கரேக்காற்சமைத்தி டபாரக்கொங்கைக் குறியுந்
சமீபங்கான் சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்னுமிது சமயக்கட்டித்தமூசாவி
டிலவா அடங்குமாதங்கள்சித்த மெனபாகங்கியமனைய வேண்டு முன்
னுன்மூலமெனனவே தொடங்குமாதங்கமுன் வந்தமாத வாதுங்கனே
வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, உக

வாசக்காந்தண்மலர்க்கைபிறைனை வாரிப்பன்னீரொடுசந்தனம்பூ
ச்சகாந்தல் பொருமலடர்ந்துவாம்புலம்பத்தா மூம்வெப்ப மினைனுர்களு
ம் வசக்காந்தமுரைக்கிலென்செய்குவாளெய்துவாய்குறமாது தெய்வா
னைக்கோர் நேசக்காந்தாருள்பொற்றுவாழ்மனுநீதனே வெங்கடேசுரெ
ட்டேந்திரனே. உஉ

வந்துவாரவையநடத்தி சிலைவளைத்துச்சித்தசன் மான்கனை யேவ
ப்புகந்து வாரவளவுபிதிர்நதி க்குடைந்து கொங்கைக்கு த்தையுமே
யனை கந்துவ ரமதாக்கிவிட்டாவிந்தக கன்னியெவ்செயகுவாள் கான்
கவியினால் சிந்துவாரமதிலனை கண்டவாசிதரா வெங்கடேசுரெட்டே ந்
திரனே உங

அரிசிராவணத்தாலடைந்துந்தொனியமருதிலலையனை முனியுண்ணவு
ம்-கரிசிராகவலப்பகலேன் வருங்காலமானதெககாலமென்றுடரும்
பரசிராமமுழுலேபகு -ாரிபோரவில்வளைத்துக்கரதூஷண-திரிசிராவிழு
வோர்பாணதொடடவா சிதாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே உச

தொடுக்கவத்திரம்வேளதுநாணிக்கத் தோகைமெய்யைத் துளைத்
துடுருவே கடுக்கவந்திரனைமேலவிழுமீயெனக்கலங்குவாட்குன்னகக
வின்றிகுவாம் திரிகைவதிராங்கா வெணறனைழுக்க வந்திடகலபத்திசிரிக

த்நிசிரிக்கிலையிட்டவா உடுக்கைவத்திரமில்லாதவர்க்கருளுத்தமா வெங் கடேசுரெட்டேந்தரனே, உரு

சிதம்பரம்பனங்கன்றெட்டான்றனத்தினைத்துலைத்துத்தடாரிக்கு தந்தம்பு குதம்பரம்பம்ராமரமாவெனச் சொல்லுவேன் சந்தசொல்ல விம்பாகர்க்குள் நீதமாரம்பவாதி செய்யவாரெந்தன் னேமக்காமந்தணி மூலமென்னவே யோதமாரம்பஞ் செய்யமுன் வந்தவாபோசனேவெங் கடேசுரெட்டேந்தரனே, உசா

பூசுரார்தந்தனத்திற்பெரிக்க நுபொருக்செழும்பி யிப்பூவைதன் மாலுக்கே நீசுகந்தடக்கலினை நிதநரநேமனுசெயதிவள் காமந்தணித் திடாய் கேசுகந்தந்தாரவணஞ்செய் லைசிக்கெனக் கொண்டுவாவென்றி லக்குமம் காசுகந்தந்தராமாபெருப்புசழாகரா வெங்கடேசுரெட்டேந்தர னே. உஎ

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப்புகடத்தெழும்பூண்முலைக் கன்னிமீதே சமர்செய்யத் தருப்புக்குஞ்சரியேரின் மெய்யெங்கணுந்துலைக்குமர்றன் வளைக்கவலஞ்செக்கைக் கருப்புக்குஞ்சரிசாமரிமுற்றுந் திங்கட்குடைக் குங்கலங்குவளோமன விதப்புக்குஞ்சரி காந்தற்கு ஈவத்தவ வினனே வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே உஅ

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோ தெரியாதுசிந்தையயருகிறுளிந்தா பிடிதங்கச்சிவிகையிவிருந்தும்பின்லை தான் கிளிப்பினையல்லோமயல் கொடிதங்கச்சிப்பரிபோற்சென்றேவரக்கூரெனருளிகள் கொண்டோர மாகண்டு துடிதங்கச்சிலையபுயங் கொட்டு முத்துங்கனேவெங்கடேசு ரெட்டேந்தரனே உகூ

அரகதத்தைமதன்சிந்தைதன்னில்வைத்தம்பரத்தையடித்தார்பரி த்துமேதுரகதத்தைநடத்தியம்மாலுமென் றுவதனத்தைத் துலைத்துவி ட்டாகொண்ட விரகதத்தை யெவர்தணிப்பார்மவா மெத்தைமீதினில் வைத்தணைவாய்மணி மரகதத்தையணியும்புயாசலா வாசவா வெங்கடே சுரெட்டேந்தரனே, ஙய

அனங்கனம்பனந்தத்தொடமெய்பசந்த திந்துவாவேதல்லாவிடைக் கிருதனங்கனம்பனாதாரனிருக்கு நற்றலத்தின்பேர் கொடிதாங்காது பெற்றதாய்மனங்கனப்பினம்மின்போமிகுத்தமாதர்சொல்லும் வசைக்கி லக்காகியமிநங்கநம்பனைஞ்சேர் குகமானினுள் வெங்கடேசுரெட்டேந்தர

உரு

மாதாவின்மட்டலர்வின்புடமாலைமாலையகற்றுமதசனட

மாதாவினன்சொல்லுகதூர்கதவன்னைவாணையடக்குவதார்மலர்ச் [ய்

சிதவாவினைந்தக்கந்தரமெனுஞ்செல்விக்கோர்மொழிசொல்யணைக்கிடா

போதவாவிளங்காத்தருண்மாதவாபோற்றினைவெங்கடேசுரெட்டேந்தர

இருதனக்கனிக்குச்சிலைபோற்புடைத்தெழுந்தரம்பிவிற மங்கி டக்கயலவிருதனக்கனிக்குச்சிலைவாங்கிமாவிலச கொண்டுருவிப்பாய வாளியாற் பொருதனக்கனிவர்க்கருண்ணுமன்பால்பூண்டிருக்கச்செய் தாண்றமிவ்வணர்க்குவருதனங்கனிவாய்த்தருமன்னவாவாசவெங்கடே சுரெட்டேந்தரனே. ௫௩

எஃனிலக்குச்சலராசராசருக்கேற்றதாமவரிக்கேலருகப்போய்மு ன்னிலக்கிநங்காரியய்யாவது மொழியென்றுன்னைபக்கிளிதானமருவுவா ய கன்னிலமருவலோயத்திலிதெனநாட்டுக்கென் கருக்கோட்டைக திப னேபொன்னிலக்குமணிமார்பனேஇனபோசனேவெங்கடேசுரெட்டே ந்தரனே ௫௪

அரகராசலங்கொண்டோன்மூலையானைவிம்மலததிற்றென்றருலவே

உரகராசலவன்னுளிராதனலுருக்கிறுனைந்தமாரற்கிம்மாதனுங்

தாரகா சலராசியகாமயாவெனைப்புணர்வாய்ழலமென்றதோத்திர

காரசலங்காத்தசக்ரேஸ்வராதெராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௫௫

கஞ்சாஞ்சப் பெடைபோலுமென்ன கலந்தளிருகண்ணனையான னு பஞ்சாஞ்சாக்கரைவட்டுனைய மூலைபருபதத்தி லறுபதத்தான்றுட் டான் வெஞ்சாஞ்சப்பிரமஞ்சகோள் கைமீதிருந்தந்த மின்னுளைமேவு வாய்வஞ்சாஞ்சப்பெருஞ்செய்தோர்த்தண்டவாசவாவெங்கடேசுரெட் டேந்தரனே. ௫௬

மாமனுக்குமகனுக்வந்தகாமனுக்கு பெற்றுவளர்த்தவட்குங்கலைச் சோமனுக்குமினத்தாாக்கு மஞ்சி மெய் சோர்ந்து வாடினள்சேந்தனை வாயினிதாமனுக்குமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குங்குமாரமுத்தோத்தி ர பூமனுக்குஞ் சகோதரனே இடபோசனே வெங்க டேசுரெட்டேந்த ரனே,

என்னவாவிதுராசியமாகடையேலுமாமகள்காவொகொன்மிகப்பி ன்னவாவிதுராவண்றுவவாபிரமனிப்படிச் செப்பிரனென்றார்க்ள்வாய்

கொன்னவாவிதராகசத்தென்றிசைசூழ் புகக்கையிற்கோதண்டமேன்ங்
கியமன்னவாவிதராபுரமாகராவாசவச வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

சொலங்கக்காகொண்டமோ கத்திறல்வருஞ்சோமதாயந்துலைக்க
வென்றாட்கும்மலைக்கைமசரத்தாலும்பூதளிர்மெய்யிளைத்தனைல்
லாமலொப்பிலாகலங்கககாரிக்கைரிமேவிநாளுமேல்லநாளடையா
ர்மனமலங்கக்கால்கொண்ட டர்பரிமேல்வருவாசவா வெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே ௫௯

சரங்கராகரங் கண்டாமதன் விடுத்தானெனது சுழந்தைதனியே
பால்பரந்தாதரளக்கச்சிறக்கும் பொற்பார்கயோத்ரயாரதத்தைதாங்
கவேஉரந்தராதரவம்போற்றவன் மருக்கொசியுமுள்ளம்வசியாயணைந்
திடாய் புரந்தராதாணிககதிபா செயபுத்ரா வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ர
னே. ௬௰

பீலிக்குசரவங்களைககொத்திப்பிடித்துத்தாகக நெருப்பனையின்றிக்கா
ளாவிக்குஞ்சாபஞ்சிங்கமீதி றென்றடிப்போல் வந்தடிக்குதுகாயென்ற
னீலிக்குஞ்சாசப்போச்சு மாச்சிவணிலைவுங்காணுங்கனவுமிங்கேயொரு,
வாலிக்குஞ்சரமேவியராகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௬௧

அராவுக்கேகணையேசெவியென்பரதல்ல பெற்றவனைக்சகமின்னுருவம்
பாராவுக்கேகணையேகுழலாக்கியபண்ணுங்கேநொந்தபெண்ணுக்கிரங்கி
யின், திராவுக்சேகணைமேற்சென்றிருநதல்வினபலிலைசெய்தன்பாய்
மருவுவாய்மராவுககேகணைஏவியராகவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே,

அல்லாமாலைமருதங்கிரை மின்னுகாநல்வகைத்தாளையதாக்கிவிட்
டெல்லைமாலையும் வட்டாங்கேறிநாணிருக்குமாலையத் துட்புகுந்தேதன்
கைவில்லைமாலை விளைத்துவளைத்தப்பைவிட்டு வேண்டுமட்டுமீறினன்
மேவுவாய்குல்லைமாலையணிமாலைப்போற்றிய மூன்னேவெங்கடேசுரெ
ட்டேந்த்ரனே, ௬௨

கடிக்கவில்லை மூலையிரண்டேமகள் சயைமயல்வில்லைமணந்தான்கு
முகுமென்றடிக்கவில்லை பொடிபுனுகததா சேர்த்தணியவிழுயதற்குமு
ன்மாரன்போர்முடிக்கவில்லைவளைத்தாற்குழந்தைதான்மோசஞ்சாங்கவு
முற்றுதொன்னோர்துடி துடிக்கவில்லைவளைக்கும்கோரவுத்தங்கனேவெங்
கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௬௩

பஞ்சலக்கணக்கப்புறவேகட்டி மருவுதற்குளவாவைத்திருக்குநா
ள்அஞ்சலக்கணவர்க்கே தெரியுஞ்ஞானலோ வடக்காதிக்காதவென்ற
ஞ்சலக்கணைப்பெற்றபின்வெண்ணெணாநிலவில்வந்துகலஞ்செய்வாயைய
யாபஞ்சலக்கணமுத்தமிழாகரபதிதா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

சத்திக்கும்பணிக்கைகயிறுசுபெற்றதனையன்போர்க்குவினையமின்
னுரைச்சுமந்திகும்பணியாய்நிறைத்துச்சரமாரிபெய்யவென்மானுரை
தானுவாரக்கத்திக்கும்பணிசோர்ந்ததுங்காண்கிலாள்காதல்திரவிப்போ
த்ணைவாடயயாளத்திக்கும் பணிவேந்தாமகாமண்டலேசுராவெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே ௪௯

தனதுமெய்க்குமலாணையானது தழுவினறக்குந் தனச்சுனையாலி
டையினதுமெய்க்குந்தவனுமிம்மானத்த மேனகைக்கும் வெகுமிச்சநா
னுலக்கை சொனதுமெய்க்குமரன்பொற்பகார்புயத்தொழும்பன்குமா
ரெட்டபாண்டியன் மனதுமெய்க்குமுயிர்த்துணைவாபுகழ்வாசலாவெங்
கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௫௦

இட்டங்கட்டியயாறேயல்லாதுவேறில்லைசிங்கையிதெல்லாஞ்சுவா
மியதிட்டங்கட்டியபாஞ்சியாற்செய்தசிதாமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்சு
ட்ட வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கின்றராவணனைவென்றன் புவைத்தவன்
றம்பிக்குப்பட்டங்காட்டியராமாநவரசபாகீதாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்
ரனே ௫௧

பருதியானவைரீராறுபேருங்கோபக்கனிமிஞ்சிவருவதுபோன்மதி [னை
வருதியானதற்காற்றேகனைன்றனையோமலடிருந்து பெற்றேனிந்தப்பிள்
ஒருதியானமதுகுலதீபம்போலுதித்துமோகத்துக்குள்ளாகினனையா
குருதியான்மறவாதவாபுகழ்க்கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அம்பமாமுனிவாய்மூலைகண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணு கலனக்கனைய்ய
ச்சொர்ன விம்பமாமுனிருந்தபடிக்கிலைமேனி மாசலைக்யாணியிவனையா
கம்பமாமுனிதப்பெறலுந்துகற்காத்தவாவெகுநேத்தியதாநதமிழ்கும்
பமாமுநிபோல்வந்துதித்தவாகொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

ஆகசெய்யுள் ரு௨-எ௩.

இராமநாடகம் சமஸ்தானம்.

மானேஜரவர்களாகிய.

பொன்னுசாமி தேவர்மேற்.

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய

வெண்பா.

இருமடக்குத்தன் னிறமாஞ்செம்பும்புயமும்
பொருமடக்குப்பொன்னைப்புயமுங் குருபொன்னு
சாமிகன்னன்மாலைதக்கதாண்டன்கமலவோனேநற்
சாமிவண்ணமாலைதாராதான்றான், திறம்-மார்பு. ௧

இப்பூர்தகாவெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குடசனமலரடிக்குமெய்யூர்
மனத்தையளித்தபொன்னுசாமிகுமானே,
அன்னத்தைமறந்தாளென்றறு. இப்பூர்தகாம்கதிகிரி, ௨

வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதமபசணிபுயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதமபார்க்கண்ணீர்மாற்றி-நீடுமயல்
போர்க்குமோவன்றாய்புலவர்மிடியைக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமிநிருபன். ௩

பின்முடுக்குவெண்பா,

பொன்னாரம்பூணும்புகல் பொன்னுசாமிவள்ளல்
தன்னாளாமன்றுபர்புரிவான் மன்னனி தன்
நக்கரும்புமற்கரும்புநற்கரும்புக்கைக்கொளும்வேள்
எற்கரும்புபுண்ணுய்க்கவெய்யவனே. ௪

அளகைப்பொரித்தகொடியண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும்பொன்னுசாமி துளிமதுத்தா
தந்தான்மதனடக்கத்தண்மதியந்தானடுக்க
இந்தாவித்தாழுசத்தாயிது. ௫

புறங்காட்டல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிதழ்காண்மாமனர்ச்சேவடிசிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிதல்பொன்னுசாமிபூபாலனற்சிக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணிபேலழுதக்கடநீர்மறைத்து
உவ்வேரிமைதகவ்வினைக்காட்டலென்றெண்டாடியே. ௬

உவ்வேரின்-மதகழுங்கு.

உல்வேழின்மதக முதகு

கைக்காதிதிருநேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்கார்த்திகாவான்கொடையோன்பொன்னுசாமிகடக்
கைக்கார்வரையிற்பவனிவந்தாற்கண்டுமால்கொள்காரி
கைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே ௭

கலிப்பா.

என்றுகண்டிருந்தவைப்போலிவன்முகஞ்சேர்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டனப்பானுபௌவமிலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கம்மலைமூர்த்திமறையர்க்கிளிக்கே
என்றுகண்டனீர்தடுப்பார்பொற்பொன்னுசாமிமன்னே. ௮

வாராக்கொங்கைமின்சமருவபொன்னுசாமிவள்ளல்
வாரவெல்லாமதிழலாகதென்றலநில்
வாரார்கலியெலியும்வருத்தமனைகொந்தளசொல்
வாராதியல்லாலம்மன்னர்பெருமான்றனக்கே, ௯

போதம்பிடனேமதியனிகற்பூங்குயிறென்
வாதம்புரிதுயரால்வாடிமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்கோதும்வேள்பொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனும்பார்த்திபனே. ௰

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சுப்போற்புல்லோரை மதித்திடுமண்ணலெபொருமங்கசன்வா
ளியாம் நச்சுப்போதுதூரக்கத்துதந்தனனும் பூணுந்துகிலு மிவண
டங்கச்அப்போனதுங்காணுன் முகவைவாழ்காவலாவளசேசவிவள்கண
டுங் கைப்போனதுமுண்டிலள் கொண்டனேர்கணணியைப் புரப்பாய
பொன்னுசாமியே ௰௧

அத்திகத்தவடுத்துக்கராவினையட்ட வாழி நெடுமான்மருகனற்சத்
திகத்தன்சகாகலச்செக்துர் வாழ்சாருகாரிவலாரி மகன்கைப்பத்திமு
த்துக்குறத்திமணாளனைப் பணியுநப்பொன்னுசாமி மதிபனைதுதித்திக்க
த்தகுமென்மொழி கூறிநீசேரச்செய்திடுவாய் மடக்கிள்ளையே ௧௨

ஆரம்பூணும்வரைக்குய மீதிலேயணைக்கவேடர் நலக்கனை தூலவே
ஆரம்பூணுண்டுகிலுந் துயிறுநல்லம்மனைகழங்குமடக்கிள்ளையும் ஆர
ம்பூணுந் துறந்து மெய்சோர்ந்தளவளைக் காத்தனைத்தளைய துன்பர
மே ஆரம்பூணுமடைநற்குந்தவீரனே மண்ணலெ பொன்னுசாமி குபே
ரனே. ௧௩

எங்குந்தம்புகழோங்கவனித்தமு வெழுவள்ளல்கமிஞத னீகையா
ல் தங்குந்தங்குமிவற்கேபுகழெனச் சாற்றுஞ்சற்குணனும்பொன்னுசா
மி மாதங்கமேற்கொடுபோற்றவனேர் தினஞ்சாரும் வீதியிற்கண்டார்ம
யலகொடுசங்குந் தங்கலையுந்தரியாதுந் தளர்ந்துர்ணமுந் தாமிழுந்துசா
ர்களே, க௪

மட்டுத்தாகணையான் மதன்பாஜினைவருத்தத்தான் மனநொந்தும
யங்கிப்பொற் கட்டுத்தார்விக்கொரு வீரனின்கருத்து தானிரங்கிப் புய
மேவுபூ மொட்டுத்தார்தரலாங்கிவரச்சொன்னன் மூத்தத்தாவிறையெ
த்தமுமலைாள் கட்டுத்தாணுரையாமலருளரிசசந்தரனே பொன்னுசா
மிகரேந்திரனே க௫

பாலனத்தைவிடுத்து நின்கண்ணிவள்பாலகத்தைவிடுத்தனள்வே
ஞுகோ பாலனத்தையுடையோன் மருமகன் போலனத்துய்யல்பாதன
ருள்பரன் பாலனத்தைபணிகாசிவள்ளி கோபாதபற்பம பணிபொன
னுசாமிநீ பாலனத்தைப்புரிசிலை மாசனம்பால் வழுத்தப்படாமலிப்பா
வையே. க௬

விருத்தம்,

மாணேசாந்தொடுத்தமதனங்கம்விழிதெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதலர்ப்பாவுமபாணன்பன்பண்சேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசரம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவநல்ல
மானேசாராகும்வகைநீபுரிந்தாலிவ்வுலகில்வாழுவேனே.

கொச்சகக்கலிப்பா;

சுரர்கோர்சுவையமுதைத்துநெடுமாலிந்தனன்பு
சுரகோரறுசுவைசேர்துவமுதையீந்தனநீ
மண்டலத்தின்மூனறடிமண்வாலிரந்தான்றீனர்கள்க
மண்டலதினல்குரவுமாறிதெசரிந்தனைநீர்

இதுதரவு*) எனவாங்குதனிச்சொல்

சக்கரத்தானிருகர்களைத்தான்றுணித்தாரணனஞ்
சக்கரதரானுட்பகையைத்தான்றுணிந்தாமநீசபையில்
எலலார்வளைக்காடையீந்தரிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய்
நல்லாரணிகவாந்தாராயணனறிந்த
நல்லாரணிநல்லைநீதானிலத்தில

தனிப்பாடற்றிரட்டு,

இருமூன்றுந்தாழிசை,

வான்றருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்றருகண்ணினள்விழைவெனுறவை
உண்டுகளித்தேயெளியளைசோரக்
கண்டுபாலனமுங்கொண்டிவளணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைவாய்துடிபடக்
காவிநீர்வாரவோவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனங்கவேள்
வெம்புலியேயெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிலையாவிமேற்றினை
தோவறுதென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணுறுஞ்சிந்தும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்ததமுடற்கும்வெந்துயர்தணிப்பாா்
கன்னடவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆக-செய்யுள்-௩௨௯௧-

தனிப்பாடற்றிரட்டு,

முற்றிற்று.

தனிப்பாடற்றிரட்டு-செய்யுளகராதி

தனிப்பாடற்றிரட்டுசெய்யுளகராதி

முற்றுப்பெற்றது;